

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.6.2026
COM(2026) 570 final

2026/0164 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om
upphävande av förordning (EU) 2018/1727.**

{ SEC(2026) 570 final } - { SWD(2026) 570 final } - { SWD(2026) 571 final } -
{ SWD(2026) 572 final } - { SWD(2026) 573 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag till en ny Eurojustförordning svarar mot de föränderliga utmaningar som den grova och organiserade gränsöverskridande brottsligheten medför inom Europeiska unionen. Eurojust inrättades genom rådets beslut 2002/187/RIF¹ som ett mellanstatligt organ och omvandlades senare till en EU-byrå genom förordning (EU) 2018/1727². Sedan dess har Eurojust underlättat samordning och samarbete mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter. Eurojust har i betydande grad bidragit till att bygga upp ömsesidigt förtroende och överbrygga skillnaderna mellan EU:s många olika rättssystem och rättstraditioner. Genom att snabbt lösa rättsliga problem och identifiera behöriga myndigheter i andra länder har Eurojust underlättat verkställandet av ansökningar om samarbete och ömsesidigt erkännande. I artikel 85 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) anges uttryckligen att Eurojusts uppgift ska vara att stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i samband med grov brottslighet som berör två eller fler medlemsstater eller kräver lagföring på gemensamma grunder. Det är därför viktigt att säkerställa att Eurojust används på bästa möjliga sätt och att undanröja alla hinder som försvårar ett effektivt arbete.

I utvärderingen av Eurojust från 2025³, som offentliggjordes den 2 juli 2025, konstaterades betydande strukturella och operativa begränsningar som hindrar Eurojust från att fullt ut utnyttja sin potential. Enligt utvärderingen omfattar dessa begränsningar ineffektiv intern styrning, bristande konsekvens i medlemsstaternas tillämpning av förordningen samt begränsningar i samarbetet med EU:s partner och tredjeländer.

Det främsta syftet med detta förslag är att åtgärda de brister som konstaterades i utvärderingen från 2025 och att modernisera byråns rättsliga ram i enlighet med Lissabonfördraget och den gemensamma ansatsen om EU:s decentraliserade byråer⁴. Syftet med översynen är att förbättra Eurojusts interna verksamhet, styrning och operativa kapacitet samt stärka samarbetet med EU:s partner och tredjeländer, inbegripet med EU:s kandidatländer och potentiella kandidatländer. Förslaget syftar dessutom till att utvidga Eurojusts mandat till att omfatta nya brottsområden, såsom it-brottslighet, könsrelaterat våld och överträdelser av EU:s restriktiva åtgärder, även när dessa har en hybriddimension, samt att stärka Eurojusts analytiska och proaktiva förmåga.

Den europeiska strategin för inre säkerhet (ProtectEU), EU:s agenda för att förebygga och bekämpa terrorism samt EU:s färdplan för att bekämpa narkotikahandel och organiserad brottslighet understryker Eurojusts avgörande roll i det gränsöverskridande straffrättsliga samarbetet och bekräftar behovet av att ytterligare stärka dess operativa roll i kampen mot organiserad brottslighet, terrorism och nya gränsöverskridande hot.

¹ EGT L 063, 6.3.2002, s. 1.

² EUT L 295, 21.11.2018, s. 138.

³ SWD(2025) 182 final.

⁴ Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om decentraliserade byråer.

Initiativet ingår i kommissionens arbetsprogram för 2026⁵, där en översyn av Eurojusts rättsliga ram prioriteras i syfte att upprätthålla unionens värden och skydda demokratin, parallellt med och i samverkan med översynen av Europolförordningen, direktivet om en europeisk utredningsorder och dataskyddsförordningen för EU-institutionerna.

Förslaget syftar även till att beakta rekommendationerna från högnivåforumet om framtiden för EU:s straffrätt⁶, som betonade behovet av en mer sammanhållen straffrättslig struktur samt av att Eurojust fungerar som ett centralt nav för det rättsliga samarbetet på det bredare området för EU:s rättsliga frågor och säkerhet.

Detta förslag beaktar samtliga dessa aspekter och tillhandahåller en samlad och förnyad rättslig ram för Eurojust. Genom förslaget moderniseras Eurojusts rättsliga ram samtidigt som de delar av ledningen och verksamheten som har visat sig fungera effektivt behålls, och byråns verksamhet och struktur effektiviseras i enlighet med kraven i den gemensamma ansatsen om decentraliserade byråer.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det aktuella paketet med straffrättsliga initiativ har ett sammanhängande och kompletterande mål: att stärka unionens kapacitet att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra grov gränsöverskridande brottslighet i en alltmer komplex säkerhetsmiljö. Genom att modernisera de rättsliga ramarna för samarbete mellan brottsbekämpande, rättsliga och andra relevanta myndigheter syftar paketet till att stärka effektiviteten, samstämmigheten och interoperabiliteten i unionens struktur för inre säkerhet.

De föreslagna ändringarna av Europol- och Eurojustförordningen är kärnan i denna insats. Europol och Eurojust fyller olika men ändå kompletterande funktioner inom området med frihet, säkerhet och rättvisa: Europol stöder förebyggande, upptäckt och utredning av brottslig verksamhet, medan Eurojust underlättar det rättsliga samarbetet och säkerställer effektiv lagföring och rättslig uppföljning. Paketet syftar således till att stärka samarbetet och komplementariteten mellan de två byråerna samt med andra relevanta unionsaktörer inom rättsliga och inrikes frågor och bedrägeribekämpning, för att säkerställa en sammanhängande kontinuitet mellan brottsbekämpande åtgärder och rättslig uppföljning i alla skeden av den straffrättsliga kedjan.

I detta sammanhang bidrar ändringarna av ramen för den europeiska utredningsordern och av dataskyddsreglerna inom området rättsliga och inrikes frågor ytterligare till detta mål genom att underlätta ett effektivt gränsöverskridande samarbete, förbättra villkoren för informationsutbyte och säkerställa en sammanhängande rättslig ram som är anpassad till den operativa verkligheten och den tekniska utvecklingen. Sammantaget kommer de åtgärder som föreslås i detta paket att förbättra unionens förmåga att möta framväxande säkerhetshot samtidigt som de grundläggande rättigheterna, rättsstatsprincipen och ansvarsfördelningen mellan de olika berörda aktörerna respekteras fullt ut.

Dessutom är förslaget om en översyn av Eurojustförordningen fullt förenligt med andra befintliga politiska bestämmelser på området för straffrättsligt samarbete. Det är förenligt med artikel 85 i EUF-fördraget, som ger Eurojust mandat att stödja det gränsöverskridande rättsliga samarbetet, och kompletterar den senaste lagstiftningsutvecklingen, såsom ramen för elektroniska bevis (förordning (EU) 2023/1543) och paketet om bekämpning av penningtvätt

⁵ Kommissionens arbetsprogram 2026 och bilagor, 21.10.2025.

⁶ Rapport från högnivåforumet om framtiden för EU:s straffrätt, februari–december 2025.

(förordning (EU) 2023/1113 och förordning 2024/1620). Förslaget stöder även genomförandet av interoperabiliteten mellan EU-informationssystem (förordning (EU) 2019/818), vilket kräver ett närmare samarbete mellan Eurojust, Europol och andra byråer på området för rättsliga och inrikes frågor.

Tidigare ändringar av Eurojustförordningen har inneburit riktade ändringar inom specifika tematiska områden. Genom förordning (EU) 2022/838 inrättades databasen över bevis för de allvarligaste internationella brotten (Ciced) till följd av Rysslands fullskaliga anfallskrig mot Ukraina. Genom förordning (EU) 2023/2131 stärktes informationsutbytet i terrorismärenden och genom förordning (EU) 2025/2082 förlängdes tidsfristen för inrättandet av Eurojusts nya ärendehanteringssystem

Förslaget förbättrar det sätt på vilket befintliga instrument för rättsligt samarbete fungerar. Det förbättrar exempelvis Eurojusts förmåga att underlätta tillämpningen av och lösa behörighetskonflikter i samband med den europeiska utredningsordern, den europeiska arresteringsordern samt det ömsesidiga erkännandet av beslut om frysning och förverkande. Genom att åtgärda de strukturella och operativa begränsningar som konstaterades i utvärderingen från 2025 säkerställer förslaget att Eurojust på ett mer ändamålsenligt sätt kan stödja medlemsstaterna i kampen mot grov och organiserad brottslighet.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med flera bredare unionspolitikområden och stärker samstämmigheten inom EU:s rättsliga och brottsbekämpande ram. På digitaliseringsområdet förbättrar den föreslagna översynen av Europolförordningen Eurojusts ärendehanteringssystem och beskriver parallella utvecklingsinsatser av Europol operativa infrastruktur, samtidigt som en sömlös interoperabilitet mellan systemen säkerställs. Utvecklingen omfattar modernisering av samkörningstjänster, analytiska miljöer och säker infrastruktur, vilket kommer att möjliggöra ett effektivare informationsutbyte och en effektivare samordning mellan Eurojust, Europol och nationella myndigheter. Förslaget stärker dessutom Eurojusts förmåga att använda digitala verktyg, däribland databasen över bevis för de allvarligaste internationella brotten (Ciced) och ett automatiserat system med träff/icke träff för snabbare datautbyte med Europol, Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt Eurojusts roll inom Ecris-TCN, vilket underlättar tillgången till uppgifter ur kriminalregister i tredjeländer. Dessa åtgärder ligger i linje med EU:s prioriteringar för digital rättvisa, som syftar till att förbättra effektiviteten och samarbetet vid gränsöverskridande utredningar. Slutligen kommer Eurojust att vara bättre rustat för att hantera elektroniska bevis, gränsöverskridande dataförfrågningar och digital kriminalteknisk analys. Därigenom förbättras Eurojusts förmåga att stödja medlemsstaterna vid utredningar av it-brottslighet, terrorism och organiserad brottslighet, i linje med de prioriteringar som anges i ramen för elektroniska bevis⁷.

Förslaget stärker efterlevnaden av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller skydd av personuppgifter. Genom översynen säkerställs att Eurojusts utvidgade mandat och operativa kapacitet utövas med full respekt för individuella rättigheter, inbegripet rätten till privatliv och rätten till en rättvis rättegång. Detta uppnås genom att det införs tydliga och strikta rättsliga grunder för utbyte av uppgifter, i linje

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska produktionsorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff efter straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s 118, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj>).

med dataskyddsförordningen för EU-institutionerna⁸, som reglerar behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer, däribland Eurojust. Tillsynen av Europeiska datatillsynsmannen (EDPS) säkerställer att Eurojust följer de högsta standarderna för transparens och ansvarsskyldighet i sin behandling av uppgifter. Förbättrade rättssäkerhetsgarantier för gränsöverskridande insamling av bevis återspeglar principerna om ömsesidigt erkännande och rättsligt samarbete som ligger till grund för direktivet om en europeisk utredningsorder⁹, som också reviderades parallellt med detta förslag.

Förslaget ligger i linje med de strategiska prioriteringar som identifierats i översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen, särskilt vitboken om översynen av bedrägeribekämpningsstrukturen¹⁰, där behovet av kompletterande mandat, ett sömlöst informationsflöde och operativa synergier mellan Eurojust, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo), Europol och nationella myndigheter betonas. Genom att stärka Eurojusts roll som ett nav för rättslig samordning säkerställer förslaget att Eurojusts verksamhet fullt ut integreras i EU:s övergripande bedrägeribekämpningsstruktur och därigenom bidrar till utredning och lagföring av brott som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen samt andra former av grov gränsöverskridande brottslighet.

Förslaget stärker Eurojusts samarbete med tredjeländer, inbegripet kandidatländer och potentiella kandidatländer, samt med internationella organisationer, i linje med EU:s globala strategi och handlingsplanen mot narkotikahandel, vilka båda betonar vikten av internationellt samarbete för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet. Genom översynen av Eurojustförordningen säkerställs att Eurojusts externa samarbete är förenligt med unionens externa politik, inbegripet de regler som styr överföring av uppgifter till tredjeländer enligt dataskyddsförordningen för EU-institutionerna och brottsdatadirektivet¹¹.

2. RÄTTLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 85 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för förslaget och föreskriver att Eurojusts struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter ska regleras genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I artikeln föreskrivs också att dessa förordningar ska fastställa villkoren för deltagande av Europaparlamentet och de nationella parlamenten i utvärderingen av Eurojusts verksamhet och därigenom bidra till demokratisk kontroll av Eurojusts verksamhet på EU-nivå.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Eurojusts uppgifter – samordning, främjande av samarbete och operativt stöd – är till sin natur gränsöverskridande och kan inte utföras effektivt enbart på medlemsstatsnivå. Byrån tillhandahåller ett neutralt perspektiv på EU-nivå över jurisdiktionsgränserna, underlättar multilateralt samarbete parallellt och säkerställer att ingen medlemsstat lämnas utanför. Den

⁸ Förordning (EU) 2018/1725.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

¹⁰ COM(2025) 546 final, 16.7.2025.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, EUT L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

omfattning och komplexitet som präglar gränsöverskridande utredningar gör samordning på EU-nivå nödvändig för nationella åklagarmyndigheter och rättsliga myndigheter. Detta innebär att åtgärder på EU-nivå krävs och är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Eurojust tillför operativt, rättsligt och strategiskt mervärde som förbättrar de nationella systemens funktionssätt och stärker samstämmigheten inom EU:s område med frihet, säkerhet och rättvisa. Eurojusts verksamhet ersätter inte de nationella myndigheternas åtgärder utan förstärker dem genom stödtjänster. Det finns tydliga stordriftsfördelar och effektivitetsvinster att uppnå genom att ytterligare förbättra Eurojust. Detta kommer att göra det möjligt att samla sakkunskap från nationella yrkesverksamma inom en och samma byrå, samordna insatser snabbare och effektivare i kampen mot gränsöverskridande brottslighet samt undvika dubbelarbete och motstridiga utredningar.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta förslag inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå förslaget mål. Det är väl avgränsat, eftersom fokus ligger på strukturella och operativa förbättringar utan att Eurojusts stödjande och samordnande roll överskrids.

Det rekommenderade åtgärdspaketet hanterar de identifierade problemen på det mest heltäckande och kostnadseffektiva sättet. Den flerkriterieanalys som gjordes i en åtföljande konsekvensbedömning, som tog hänsyn till alla handlingsalternativs ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och proportionalitet, visade att alla identifierade åtgärder hade en positiv nettofördel och att de rekommenderade åtgärderna rankades högst (se kapitel 7 i konsekvensbedömningen och bilaga 4 om analysmetoderna). De beräknade kostnaderna för detta förslag står i proportion till målen och Eurojust förväntas sammantaget dra stora fördelar av förslaget, särskilt genom den reviderade styrningsmodellen, såsom anges i konsekvensbedömningen (se kapitel 8). Införandet av en styrelse för strategisk tillsyn och en direktion för administrativa beslut effektiviserar exempelvis styrningen utan att påverka de nationella medlemmarnas operativa oberoende. På samma sätt är det nödvändigt att utvidga Eurojusts mandat för att bättre kunna bekämpa nya former av brottslighet, såsom it-brottslighet, överträdelser av unionens restriktiva åtgärder och könsrelaterat våld, för att hålla jämna steg med den föränderliga gränsöverskridande brottsligheten. Utvidgningen är dock noggrant avvägd för att undvika överlappning med andra EU-byråers och medlemsstaternas befogenheter.

- **Val av instrument**

Detta förslag har formen av en förordning, vilket enligt artikel 85 i EUF-fördraget är det rättsliga instrument som ska användas för att reglera Eurojusts struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I utvärderingen av Eurojust från 2025 identifierades två centrala problem som kräver lagstiftningsåtgärder. Det första problemet rör bristande effektivitet i Eurojusts interna organisation och processer. Problemet kännetecknas av bristande prioritering av ärenden, där merparten av Eurojusts ärendebelastning består av bilaterala ärenden och ärenden av lägre komplexitet. Detta binder resurser som i stället skulle kunna användas i multilaterala utredningar med högt mervärde. Även ineffektiv styrning lyftes fram. De nationella

medlemmarna ägnar 40–50 % av sin tid åt administrativa uppgifter, vilket begränsar deras möjligheter att fokusera på det operativa arbetet. Dessutom varierar de nationella medlemmarnas befogenheter avsevärt mellan medlemsstaterna, vilket leder till ojämnt stöd och en fragmenterad operativ verksamhet.

Det andra problemet rör begränsningar i Eurojusts samverkan med partner, däribland ett suboptimalt samarbete med Europol och Eppo samt utmaningar i samarbetet med tredjeländer. Utvärderingen visade att systemet med träff/icke träff för datautbyte med Europol och Eppo är omständligt och manuellt, vilket fördröjer den operativa uppföljningen. Dessutom är processen för att förhandla fram internationella avtal med tredjeländer tidskrävande, och sambandspersoner och sambandsåklagare utnyttjas inte i tillräcklig utsträckning. I utvärderingen drogs slutsatsen att problemen skulle kvarstå utan åtgärder på EU-nivå, till följd av rättsliga, strukturella och kulturella hinder, vilket understryker behovet av en omfattande översyn av Eurojustförordningen.

- **Samråd med berörda parter**

För att utarbeta denna förordning samrådde kommissionen vid flera tillfällen med särskilda berörda parter på området. Samråden omfattade ett offentligt samråd som genomfördes på EU:s samtliga 24 officiella språk, en inbjudan att lämna synpunkter samt en webbenkät. Dessutom genomförde en extern uppdragstagare intervjuer med ett brett urval av berörda parter, däribland Eurojusts personal, nationella medlemmar, nationella myndigheter, yrkesverksamma i och företrädare för tredjeländer samt internationella organisationer.

Det offentliga samrådet pågick i tolv veckor, från den 3 december 2025 till den 24 februari 2026, och resulterade i 20 svar. De flesta uppgiftslämnare betonade vikten av Eurojusts roll när det gäller att hantera grov och organiserad gränsöverskridande brottslighet. Berörda parter framhöll också behovet av att i större utsträckning beakta brottsoffers och vittnens perspektiv samt att tydliggöra fördelningen av ärenden mellan Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket. Inbjudan att lämna synpunkter, som fanns tillgänglig på webbplatsen *Kom med synpunkter*, resulterade i 42 svar från berörda parter i 21 EU-medlemsstater. I synpunkterna betonades Eurojusts och det europeiska rättsliga nätverkets kompletterande roller, behovet av att stärka Eurojusts mandat genom att ge byrån fler operativa uppgifter samt vikten av att förbättra styrningen och beslutsprocesserna. Berörda parter framhöll också behovet av att Eurojust prioriterar samarbetet med tredjeländer och investerar i tekniska verktyg för att kunna möta brottslighetens föränderliga karaktär. Webbenkäten, som var öppen till och med den 4 mars 2026, riktade sig till yrkesverksamma, företrädare för Eurojusts administration och nationella medlemmar samt offentliga tjänstemän från både EU-länder och länder utanför EU. Enkätsvaren visade ett brett stöd för en reform av styrningen, bland annat genom införandet av en styrelse som skulle avlasta kollegiet från administrativa uppgifter och tydliggöra arbetsfördelningen. De berörda parterna var också överens om behovet av att harmonisera de nationella medlemmarnas ställning och befogenheter samt att stärka samarbetet med relevanta EU-byråer och EU-organ, såsom Europol och Eppo. Det framfördes farhågor om att tredjeländer engagerar sig i samarbetet med Eurojust i varierande grad. Vissa uppgiftslämnare föreslog att villkorlighetsklausuler skulle införas för att stärka samarbetet, särskilt med EU:s kandidatländer och potentiella kandidatländer. Utöver de öppna offentliga samråden genomfördes intervjuer med 115 berörda parter, däribland företrädare för Eurojusts administration, nationella medlemmar, sambandsåklagare, EU-byråer, nationella myndigheter och internationella organisationer. Intervjuerna gav fördjupad kunskap om de operativa utmaningar som Eurojust står inför, däribland föråldrade verktyg, begränsat samarbete med Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) samt behovet av tydligare befogenheter avseende bl.a. elektroniska bevis. Även om berörda parter från tredjeländer och

internationella organisationer ansåg att Eurojusts arbete är värdefullt, pekade de också på möjligheter att förbättra samarbetet genom åtgärder såsom inrättande av fasta kontaktpunkter och utnämning av sambandspersoner.

De synpunkter som inkommit från berörda parter har noggrant beaktats vid utarbetandet av detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

En kombination av interna och externa sakkunnigutlåtanden användes för att ta fram detta förslag. Eurojusts interna utvärderingar, däribland utvärderingen från 2025 och handlingsplanen för 2026–2027, gav viktiga insikter i de operativa och styrningsrelaterade utmaningar som byrån står inför. Externa sakkunnigutlåtanden inhämtades genom en stödjande studie, som analyserade de operativa och styrningsrelaterade begränsningarna för Eurojust och föreslog politiska alternativ för att hantera dem. Kommissionen beaktade även rekommendationerna från högnivåforumet om framtiden för EU:s straffrätt, som betonade behovet av en mer sammanhållen straffrättslig struktur med Eurojust som ett centralt nav. Dessa sakkunnigutlåtanden användes som underlag för de politiska val som ligger till grund för förslaget, för att säkerställa att dessa är evidensbaserade.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag stöds av en konsekvensbedömning där man utvärderade olika strategier för att ta itu med Eurojusts operativa och strukturella utmaningar. De utvalda åtgärderna är den mest ändamålsenliga lösningen, med fokus på att utvidga Eurojusts mandat till att omfatta framväxande brottsområden, standardisera de nationella medlemmarnas status och befogenheter och förbättra effektiviteten i styrningen. Dessa ändringar förväntas stärka det gränsöverskridande rättsliga samarbetet, minska den administrativa bördan och stärka samarbetet med Europol, Eppo och andra partner. De beräknade kostnaderna motiveras av betydande operativa fördelar, bland annat snabbare handläggning av ärenden och en bättre resursfördelning.

I bedömningen jämfördes olika politiska alternativ med ett referensscenario där Eurojust skulle fortsätta sin verksamhet inom ramen för sitt nuvarande mandat utan några strukturella reformer. Den mest omfattande lösningen bedömdes vara det rekommenderade alternativet. Den kombinerar lagstiftningsändringar, reformer av styrningen och operativa förbättringar för att omvandla Eurojust till ett mer proaktivt och effektivt nav för rättsligt samarbete på det bredare området för EU:s rättvisa och säkerhet.

De utvalda åtgärderna är inriktade på tre centrala förbättringsområden. För det första utvidgas Eurojusts mandat för att stärka Eurojusts insatser mot nya former av brottslighet, såsom it-brottslighet, överträdelse av EU:s restriktiva åtgärder och könsrelaterat våld, samtidigt som halvpermanenta operativa plattformar inrättas för att stödja en stärkt samordning mellan nationella myndigheter, bland annat genom gemensamma utredningsgrupper. Denna utvidgning gör det möjligt för Eurojust att bättre hantera den föränderliga karaktären hos den gränsöverskridande brottsligheten, särskilt brottslighet med digitala inslag eller en geopolitisk dimension. För det andra förtydligas vissa definitioner, och de nationella medlemmarnas ställning och befogenheter harmoniseras mellan medlemsstaterna, i syfte att säkerställa enhetlig operativ kapacitet, inbegripet befogenheten att utfärda beslut om frysning och beslut om elektroniska bevis. Genom att standardisera befogenheter och kapacitet på detta sätt åtgärdas de nuvarande skillnaderna i hur medlemsstaterna genomför Eurojusts mandat och säkerställs ett mer enhetligt stöd till nationella myndigheter. För det tredje kommer översynen att anpassa styrningsstrukturen till den gemensamma ansats som gäller för alla EU:s

decentraliserade byråer genom att inrätta en styrelse som får ansvar för administrativa frågor och ledningsfrågor och därigenom gör det möjligt för kollegiet med nationella medlemmar att uteslutande fokusera på operativa frågor. Denna åtskillnad mellan funktionerna förväntas avsevärt minska den administrativa bördan för de nationella medlemmarna, som för närvarande uppskattas utgöra 40 % av deras arbetsbelastning.

Konsekvensbedömningen visar att dessa åtgärder sammantaget kommer att förbättra Eurojusts förmåga att upptäcka, samordna och lagföra komplex gränsöverskridande brottslighet. Genom att stärka det operativa samarbetet med Europol genom automatiserade system för datautbyte och inrätta tydligare samarbetsramar med Europeiska åklagarmyndigheten skapar reformen en mer integrerad straffrättslig struktur inom EU. När det gäller yttre förbindelser klargörs genom översynen den rättsliga ramen för sambandspersoner, och fasta kontaktpunkter från prioriterade tredjeländer ges en institutionell förankring, vilket skapar stabilare kanaler för internationellt rättsligt samarbete. I konsekvensbedömningen dras slutsatsen att även om dessa omfattande förändringar kräver en motsvarande ökning av Eurojusts resurser kommer de att medföra betydande operativa fördelar, bland annat snabbare handläggning av ärenden, förbättrad resursfördelning och stärkt förmåga att bekämpa nya brottsshot.

Konsekvensbedömningen fick ett positivt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 4 maj 2026 och uppdaterades för att återspegla nämndens synpunkter.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är förenligt med principerna för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (*Refit-programmet*) genom att det effektiviserar Eurojusts styrning, tydliggör fördelningen av ärenden och automatiserar datautbytet. Införandet av en styrelse minskar den administrativa bördan för kollegiet och gör det möjligt för de nationella medlemmarna att i större utsträckning fokusera på operativa uppgifter. Genom att tydliggöra gränserna för Eurojusts befogenheter, särskilt i förhållande till det europeiska rättsliga nätverket, syftar förslaget till att minimera dubbelarbete och säkerställa att Eurojusts resurser inriktas på komplexa utredningar med högt mervärde. Automatiseringen av systemet med träff/icke träff för datautbyte med Europol och Eppo minskar det manuella ingripandet avsevärt, vilket förbättrar effektiviteten och den operativa förmågan att reagera.

- **Grundläggande rättigheter**

Konsekvenserna av förslaget för skyddet av de grundläggande rättigheterna har beaktats noggrant. Förslaget är utformat så att det säkerställer förenlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt på områden där Eurojusts utvidgade mandat berör straffrättsliga rättssäkerhetsgarantier och skydd av personuppgifter. Översynen av Eurojustförordningen innehåller strikta rättsliga grunder för datautbyte och säkerställer att all behandling av personuppgifter är nödvändig och proportionell samt står under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen. Skyddsåtgärder för ändamålsbegränsning förhindrar att uppgifter återanvänds för andra än avsedda ändamål, och transparens är integrerad i de operativa förfarandena för att säkerställa tydliga möjligheter för enskilda att bestrida behandling av uppgifter eller operativa beslut som påverkar deras rättigheter.

Rättssäkerhetsgarantierna har också stärkts för att säkerställa att Eurojusts roll förblir stödjande och samordnande utan att inverka på det nationella rättsväsendets oberoende. Förslaget innehåller mekanismer för transparens och rättsmedel som gör det möjligt för enskilda att bestrida beslut som kan påverka deras rättigheter. Detta säkerställer att utvidgningen av Eurojusts operativa roll, särskilt i frågor som rör elektroniska bevis och

återvinning av tillgångar, inte sker på bekostnad av de grundläggande rättigheterna för personer som berörs av gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Översynen av Eurojustförordningen kommer att kräva en ökning av EU:s bidrag till byrån med cirka 119 miljoner euro under perioden 2028–2034 (varav 83 miljoner euro utöver budgetplaneringen och 36 miljoner euro genom överenskommelser om medverkan som kommer att införlivas i byråns ordinarie budget). Det totala EU-bidraget till Eurojust under nästa fleråriga budgetram kommer att uppgå till 625 miljoner euro, enligt vad som närmare anges i finansierings- och digitaliseringsöversikten för rättsakten. Ökningen ska finansiera byråns utvidgade mandat, inbegripet proaktiv ärendehantering, stärkt analytisk kapacitet och ett utökat samarbete med EU:s och internationella partner.

Budgeten kommer huvudsakligen att finansiera 87 ytterligare tjänster (40 tillfälligt anställda, 20 kontraktsanställda och 27 utstationerade nationella experter), som införs gradvis, samt uppgraderingar av it-infrastrukturen, däribland utbyggnaden av databasen över bevis för de allvarligaste internationella brotten (Ciced) och digitala samarbetsverktyg, såsom det förbättrade systemet med träff/icke träff. Kostnaderna kommer att öka successivt och stabiliseras före 2033. Förslaget säkerställer finansiell hållbarhet och är samtidigt förenligt med EU:s prioriteringar när det gäller säkerhet, digitalisering och rättsligt samarbete.

Utöver sin ordinarie verksamhet genomför Eurojust för närvarande fem projekt som finansieras genom överenskommelser om medverkan med kommissionens generaldirektorat. Eftersom vissa av de uppgifter som rör dessa projekt nu är fullt integrerade i Eurojusts mandat kommer sådana överenskommelser att införlivas i byråns ordinarie budget. Detta kommer att medföra en motsvarande ökning av EU:s bidrag till Eurojust, som kompenseras genom en lika stor minskning av anslagen till de program som för närvarande finansierar dessa överenskommelser. Den samlade budgetplaneringen påverkas därmed inte. Befintlig projektfinansiering kommer att införlivas i Eurojusts ordinarie budget från och med den nya förordningens tillämpningsdag, vilket säkerställer kontinuitet utan ytterligare kostnader. Detta kommer att möjliggöra fastare anställningsformer för 16 anställda (11 tillfälligt anställda och 5 kontraktsanställda) för att säkerställa kontinuiteten när det gäller elektroniska bevis och de allvarligaste internationella brotten.

Reformen kommer att åtgärda de faktorer som i utvärderingen identifierades som begränsande för Eurojusts verksamhet. Den effektiviserade styrningsstrukturen, som bygger på en tydligare åtskillnad mellan operativt och administrativt ansvar, kommer särskilt att göra det möjligt för de nationella medlemmarna och de nationella enheterna att ägna en större del av sin tid och sin sakkunskap åt ärendehantering. Parallellt kommer förbättrade samarbetsmekanismer, med stöd av moderniserade arbetsmetoder och system, att minska dubbelarbete, förbättra samordningen med partner och underlätta hanteringen av förfrågningar och utbytet av information.

Samtidigt innebär reformen en betydande utvidgning av Eurojusts uppgifter och ansvarsområden, vilket gör det möjligt för byrån att ge ett förstärkt stöd när det gäller att hantera nya former av grov gränsöverskridande brottslighet. Även om de föreslagna åtgärderna förväntas leda till betydande effektivitetsvinster och ett effektivare utnyttjande av befintliga resurser, skulle dessa vinster i sig inte vara tillräckliga för att absorbera den ytterligare arbetsbelastning som följer av det nya mandatet. De resursbehov som anges ovan

har därför beräknats med beaktande av de förväntade effektivitetsvinster som reformen kommer att ge upphov till.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Genomförandet av den reviderade Eurojustförordningen kommer att stödjas av en kraftfull ram för övervakning, utvärdering och rapportering. Nyckelprestationsindikatorer har fastställts för att följa framstegen mot förslagets mål. Dessa omfattar att minska de nationella medlemmarnas administrativa arbetsbörda, öka antalet ärenden som Eurojust inleder på eget initiativ (det vill säga ärenden som Eurojust proaktivt inleder när byrån identifierar ett behov av samordning eller rättsligt ingripande) samt öka uppföljningen av träffar vid utbyte av uppgifter. De uppgifter som ligger till grund för dessa nyckelprestationsindikatorer kommer att hämtas från Eurojusts ärendehanteringssystem, den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten och Europeiska datatillsynsmannens rapporter om efterlevnaden av reglerna om skydd av personuppgifter.

En halvtidsöversyn kommer att genomföras efter fyra år för att bedöma förordningens inledande verkningar, följt av en fullständig utvärdering efter fem år. Vid utvärderingen kommer de nya åtgärdernas operativa effektivitet, kvaliteten på samarbetet med EU:s partner och tredjeländer samt efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna att bedömas. Resultaten av utvärderingen kommer att offentliggöras och överlämnas till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten för att säkerställa transparens och ansvarsskyldighet. Eurojust ska översända sin konsoliderade årsrapport till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten, som får lägga fram synpunkter och slutsatser. Dessa rapporteringsarrangemang säkerställer en fortlöpande tillsyn och ger berörda parter möjlighet att lämna synpunkter på genomförandet av förordningen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den föreslagna förordningen består av nio kapitel som innehåller 87 artiklar.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser, mål och uppgifter

I detta kapitel fastställs Eurojusts grundläggande ram. Det bekräftas att Eurojust är en unionsbyrå med status som juridisk person och föreskrivs att byrån har sitt säte i Haag. I kapitlet fastställs Eurojusts övergripande mål, nämligen att stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i samband med grov gränsöverskridande brottslighet. I kapitlet fastställs också en fullständig förteckning över de uppgifter som Eurojust ska utföra för att uppnå dessa mål, däribland att bistå nationella och internationella myndigheter med att samordna utredningar, samköra information för att identifiera samband mellan gränsöverskridande ärenden, samla in och bevara bevis för de allvarligaste internationella brotten, stödja återvinning av tillgångar samt samarbeta med unionsbyråer och unionsorgan såsom Europol och Eppo. I kapitlet definieras också Eurojusts behörighet, som omfattar de grova brott som anges i bilaga I och därmed sammanhängande brott, samt fastställer de geografiska och situationsmässiga villkoren för Eurojusts insatser, inbegripet i förhållande till Eppo och tredjeländer.

Kapitel II – Eurojusts organisation

I detta kapitel fastställs Eurojusts styrningsstruktur. Kapitlet är indelat i fyra avsnitt och skiljer mellan ledningsstrukturen och den operativa strukturen.

I avsnitt I fastställs Eurojusts tvådelade struktur. Ledningsstrukturen består av styrelsen, direktionen och den administrativa direktören, medan den operativa strukturen består av de nationella medlemmarna och kollegiet.

Avsnitt II innehåller bestämmelserna om styrelsen, som fattar centrala beslut om ledningen och fastställer strategiska riktlinjer för Eurojusts verksamhet. Styrelsen består av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen och ansvarar för att anta det samlade programplaneringsdokumentet, den årliga budgeten, tjänsteföreskrifterna och säkerhetsbestämmelserna samt andra beslut som inte rör den operativa verksamheten. I kapitel II fastställs, med utgångspunkt i den gemensamma ansatsen om decentraliserade byråer, regler om sammansättning, val av ordförande, mötesfrekvens och mötenas genomförande, funktioner och omröstningsförfaranden, inbegripet det särskilda krav på två tredjedelars majoritet som gäller för viktiga beslut, såsom utnämningen av den administrativa direktören och antagandet av budgeten. I kapitlet fastställs också förfarandet för den årliga och fleråriga programplaneringen, med krav att styrelsen antar ett samlat programplaneringsdokument senast den 30 november varje år.

Genom avsnitt III inrättas direktionen, som leds av Eurojusts ordförande och bistår styrelsen genom att förbereda dess beslut, granska förslag till budget och arbetsprogram, säkerställa uppföljningen av revisionsresultat samt anta en fastställd uppsättning administrativa beslut.

Avsnitt IV innehåller bestämmelserna om den administrativa direktören, som leder byrån självständigt och är ansvarig inför styrelsen. Den administrativa direktören utses av styrelsen för en femårsperiod på grundval av meriter och ansvarar för den löpande förvaltningen, genomförandet av budgeten, bedrägeribekämpningsåtgärder samt personalförvaltningen.

Avsnitt V omfattar de nationella medlemmarna och deras nationella enheter. Varje medlemsstat utstationerar en nationell medlem till Eurojusts säte i Haag, med stöd av minst en biträdande nationell medlem och av en assistent. De nationella medlemmarna ska ha kvalifikationer på hög nivå inom åklagar- eller domarväsendet och ha vissa rättsliga befogenheter. I artikel 19 anges särskilt de nationella medlemmarnas befogenheter och görs åtskillnad mellan befogenheter som får utövas utan förhandstillstånd och befogenheter som kräver den behöriga nationella myndighetens samtycke. I den första kategorin får de nationella medlemmarna direkt kontakta och utbyta operativ information och bevis med behöriga nationella myndigheter och myndigheter i tredjeländer samt relevanta unionsorgan, inleda och handlägga ärenden i ärendehanteringssystemet, organisera samordningsmöten och samordningscentrum, delta i och främja gemensamma utredningsgrupper, bland annat genom att underteckna överenskommelser om gemensamma utredningsgrupper, delta i gemensamma operativa plattformar och plattformar för rättslig samordning, begära att behöriga nationella myndigheter genomför utredningar eller lagföring samt bistå med att identifiera och lösa behörighetskonflikter. I den andra kategorin får de nationella medlemmarna, i samförstånd med behöriga nationella myndigheter eller, i brådskande fall, utan sådant samförstånd, utfärda eller verkställa ansökningar om rättslig hjälp eller instrument för ömsesidigt erkännande, inbegripet att utfärda den underliggande ordern i enlighet med nationell rätt. I avsnitt V införs också en ersättningsmekanism för den medlemsstat vars nationella medlem är Eurojusts ordförande, för att täcka kostnaderna för att förstärka den nationella enheten under ordförandeskapsperioden.

Avsnitt VI reglerar kollegiet, som består av samtliga nationella medlemmar och ansvarar för Eurojusts operativa uppgifter samt agerar helt oberoende. Kollegiet handlägger ärenden genom att fatta lämpliga operativa beslut i ärenden som hänskjutits av medlemsstaterna eller, i

förekommande fall, inleda ärenden på eget initiativ. Kollegiet väljer bland de nationella medlemmarna en ordförande och en vice ordförande med två tredjedelars majoritet för en mandatperiod på fyra år.

Kapitel III – Operativa uppgifter

Detta kapitel utgör förordningens centrala operativa kapitel. Det är indelat i fyra avsnitt som omfattar de olika formerna för Eurojusts operativa verksamhet

Avsnitt I behandlar Eurojusts huvudsakliga operativa uppgift att underlätta rättsligt samarbete och samordning. I avsnittet fastställs hur Eurojust stöder gränsöverskridande utredningar och lagföring, bland annat genom att organisera samordningsmöten och samordningscentrum, underlätta användningen av instrument för rättsligt samarbete, bistå med att lösa behörighetskonflikter och samköra uppgifter i relevanta databaser. I avsnittet anges närmare vilket operativt, tekniskt, analytiskt, rättsligt och ekonomiskt stöd Eurojust ger gemensamma utredningsgrupper, inbegripet bistånd med att utarbeta överenskommelser om gemensamma utredningsgrupper och förvaltning av Eurojusts ekonomiska bidrag till de gemensamma utredningsgruppernas verksamhet. I avsnittet inrättas också plattformar för rättslig samordning, som Eurojust får inrätta på begäran av två eller flera medlemsstater eller på eget initiativ för att stödja särskilt komplexa gränsöverskridande utredningar. Eurojust ger dessa plattformar och deras deltagare operativt, tekniskt, analytiskt, rättsligt och ekonomiskt stöd.

Avsnitt II reglerar operativ verksamhet som Eurojust bedriver på eget initiativ, när ingen begäran har gjorts av nationella myndigheter eller Eppo. I avsnittet fastställs de villkor och förfaranden enligt vilka nationella medlemmar får begära att behöriga nationella myndigheter inleder eller utvidgar utredningar, inrättar gemensamma utredningsgrupper, prioriterar framställningar om rättsligt samarbete eller vidtar andra motiverade åtgärder. Avsnittet behandlar också Eurojusts förmåga att bevara, analysera och lagra bevis som rör de allvarligaste internationella brotten samt att göra sådana bevis tillgängliga för medlemsstater, tredjeländer och internationella brottmålsdomstolar och tribunaler för att underlätta uppbyggnaden av mål. I avsnitt II föreskrivs vidare bevarande av operativa kunskaper som härrör från Eurojusts arbete, utarbetande av riktlinjer och bästa praxis samt inrättande av Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor för att tillhandahålla strategiskt, analytiskt och operativt stöd inom prioriterade brottsområden.

Avsnitt III omfattar ytterligare former av operativt stöd som Eurojust tillhandahåller, bland annat byråns roll som kontaktpunkt för tredjeländer och internationella organisationer enligt förordning (EU) 2019/816 om Ecris-TCN, stödet till brottsoffer i gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden samt deltagandet tillsammans med Europol, inom ramen för respektive mandat, i Empact-cyklerna. Detta bidrar till utarbetandet av strategiska analyser och det operativa genomförandet av unionens prioriteringar för bekämpning av grov brottslighet.

I avsnitt IV fastställs ramen för informationsutbytet mellan Eurojust och nationella myndigheter. Varje medlemsstat ska inrätta ett nationellt samordningssystem för Eurojust för att säkerställa en effektiv samordning mellan den nationella enheten och de nationella myndigheterna. Systemet ska omfatta kontaktpunkterna för relevanta europeiska nätverk och den nationella kontaktpersonen i frågor som rör terrorism. I avsnittet fastställs den allmänna skyldigheten för behöriga nationella myndigheter att utbyta all information som behövs för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter. Detta omfattar särskilda anmälningsskyldigheter för ärenden som berör minst tre medlemsstater samt för alla terrorismärenden som hänskjutits till rättsliga myndigheter.

Avsnittet reglerar också flödet av operativ information mellan Eurojusts personal och medlemsstaterna via de nationella medlemmarna, föreskriver säker digital kommunikation genom ett decentraliserat it-system baserat på e-Codex och fastställer ärendehanteringssystemet som det centrala verktyget för behandling av operativa personuppgifter, ärendehantering, samkörning av uppgifter och bevarande av bevis. Slutligen fastställs regler om nationella myndigheters tillgång till ärendehanteringssystemet och om hur nationella medlemmar och behörig personal ska hantera information.

Kapitel IV – Informationsbehandling

I detta kapitel fastställs dataskyddsramen för Eurojusts behandling av personuppgifter. Det föreskrivs att både denna förordning och förordning (EU) 2018/1725 ska tillämpas på Eurojusts behandling av uppgifter, varvid de operativa dataskyddsreglerna i denna förordning ska ha företräde som *lex specialis* framför de allmänna bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1725. Detta tillvägagångssätt säkerställer rättslig klarhet samtidigt som den allmänna dataskyddsram som gäller för unionens institutioner, organ och byråer bevaras.

I kapitel IV definieras de kategorier av operativa personuppgifter som Eurojust får behandla. Dessa omfattar uppgifter om misstänkta, dömda personer, brottsoffer och andra parter i förfaranden samt, under exceptionella och tidsbegränsade omständigheter, ytterligare uppgifter som har direkt relevans för pågående samordnade utredningar. I kapitlet fastställs strikta tidsgränser för lagring av operativa personuppgifter efter det att ett förfarande har avslutats samt krav på automatiserade granskningsmekanismer för att säkerställa efterlevnaden.

I detta kapitel fastställs också de registrerades rättigheter när det gäller operativa personuppgifter, däribland rätten till tillgång och begränsningarna av denna rätt, rätten till begränsning av behandling samt villkoren för när tillgång får nekas om den skulle äventyra en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet. Enligt kapitel IV är tillgången till operativa personuppgifter inom Eurojust begränsad till nationella medlemmar, behöriga utstationerade nationella experter, utsedda nationella systemanvändare och behörig Eurojustpersonal. Det föreskrivs att direktionen ska utse ett dataskyddsombud och fastställs regler om anmälan vid en personuppgiftsincident. Kapitlet avslutas med att fördela ansvaret för uppgifternas korrekthet och efterlevnaden av lagstiftningen till antingen Eurojust eller medlemsstaterna beroende på uppgifternas ursprung och den efterföljande behandlingen av dem.

Kapitel V – Förbindelser med partner

Detta kapitel reglerar Eurojusts yttre förbindelser. Det består av tre avsnitt som omfattar förbindelserna med unionens organ och byråer samt internationellt samarbete.

Avsnitt I innehåller de gemensamma bestämmelser som gäller för alla Eurojusts samarbetsförbindelser. Det föreskrivs att Eurojust får ingå samarbetsavtal med unionens institutioner, organ och byråer samt med myndigheter i tredjeländer och organ inom internationella organisationer, efter samråd med kommissionen. Sådana samarbetsavtal får inte utgöra rättslig grund för utbyte av personuppgifter och medför inte några rättsliga skyldigheter för unionen eller medlemsstaterna. Avsnitt I reglerar också det gemensamma systemet med träff/icke träff, genom vilket utsedda unionsbyråer och unionsorgan – särskilt Europol, Eppo, Olaf, Amla och EU:s tullmyndighet – får indirekt tillgång till Eurojusts ärendehanteringssystem via ett automatiserat index. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med närmare tekniska och funktionella specifikationer för systemet med träff/icke träff.

Avsnitt II reglerar Eurojusts förbindelser med särskilda unionsorgan och unionsbyråer. I avsnittet upprättas en nära förbindelse med det europeiska rättsliga nätverket, vilket bland annat innebär att nätverkets sekretariat är förlagt till Eurojust och bemannas av Eurojusts personal samt att samordningen sker genom det nationella samordningssystemet. Eurojust ska stödja en rad andra nätverk och organ som är verksamma inom rättsligt samarbete, däribland JIT-nätverket, det europeiska rättsliga nätverket mot it-brottslighet och det europeiska rättsliga nätverket mot organiserad brottslighet. Avsnittet reglerar Eurojusts samarbete med Europol. Samarbetet ska bygga på ett samarbetsavtal som fastställer formerna för det praktiska samarbetet, ömsesidig tillgång till utvalda uppgifter i respektive databaser genom systemet med träff/icke träff samt möjligheten att inrätta gemensamma operativa plattformar. Ramen för samarbetet med Eppo fastställs på grundval av ömsesidigt samarbete inom ramen för respektive mandat. Detta omfattar en skyldighet att utan onödigt dröjsmål rapportera alla brottsliga handlingar som omfattas av Eppos behörighet samt möjligheten att utstationera en sambandsperson från Eppo till Eurojust. Avsnittet reglerar även Eurojusts samarbetsförbindelser med Olaf, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (Amla) och EU:s tullmyndighet.

I förslaget hänvisas till den nuvarande rättsliga ramen för förbindelserna mellan Eurojust och Eppo, vilket återspeglar att Eppo inrättades genom ett fördjupat samarbete. Detta påverkar inte eventuell framtida utveckling till följd av förändringar i medlemsstaternas deltagande i Eppo, inbegripet i samband med Ungerns planerade anslutning.

Avsnitt III reglerar det internationella samarbetet mellan Eurojust och myndigheter i tredjeländer samt internationella organisationer. Det föreskrivs att en fyraårig samarbetsstrategi ska antas och att Eurojust får utstationera sambandspersoner till tredjeländer för att underlätta det rättsliga samarbetet. Det fastställs villkor för utstationering av sambandsåklagare från tredjeländer och internationella organisationer till Eurojust på grundval av internationella avtal, inbegripet deras tillgång till ärendehanteringssystemet. Eurojust får ta emot kontaktpunkter från tredjeländer för att påskynda det rättsliga samarbetet. Kontaktpunkter får även utses i tredjeländer och internationella organisationer, om detta föreskrivs i ett samarbetsavtal mellan Eurojust och de berörda myndigheterna i tredjelandet eller organen inom den berörda internationella organisationen. Det anges uttryckligen att sådana kontaktpunkter inte ska ha direkt tillgång till ärendehanteringssystemet eller till operativa personuppgifter.

Kapitel VI – Budgetens upprättande och struktur

Detta kapitel beskriver det årliga budgetförfarandet. Den administrativa direktören ska utarbeta ett förslag till beräkning av inkomster och utgifter, som granskas av direktionen och godkänns av styrelsen innan det överlämnas till kommissionen senast den 31 januari varje år. Budgeten blir slutgiltig efter det att unionens allmänna budget har antagits slutligt av budgetmyndigheterna.

Bestämmelser fastställs om genomförande och kontroll av Eurojusts budget samt om budgetens struktur. Det anges att budgeten ska vara balanserad vad gäller inkomster och utgifter och att inkomsterna bland annat ska bestå av bidrag från unionen, frivilliga bidrag från medlemsstaterna, bidrag från tredjeländer samt avgifter för publikationer och tjänster. Den administrativa direktören är utanordnare och ansvarar för genomförandet av budgeten i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet. I kapitlet fastställs detaljerade tidsfrister och förfaranden för att lägga fram preliminära och slutliga redovisningar, överlämna rapporter till revisionsrätten, kommissionen, Europaparlamentet och rådet samt bevilja Europaparlamentet ansvarsfrihet. Det föreskrivs att styrelsen ska anta

finansiella regler som inte får avvika från rambudgetförordningen för decentraliserade byråer utan kommissionens förhandsgodkännande. Enligt ramen för bedrägeribekämpning, som tillämpar förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹², ska revisionsrätten ges revisionsbefogenheter och Olaf ges utredningsbefogenheter. Eppos behörighet att utreda bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen erkänns också.

Kapitel VII – Personal

Detta kapitel innehåller de allmänna bestämmelser som gäller för Eurojusts personal. Det fastställs att personalen arbetar under den administrativa direktörens ledning och omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Begreppet *behörig Eurojustpersonal* definieras som personal som utsetts att utföra särskilda operativa, administrativa eller tekniska uppgifter. Kapitlet anger deras uppgifter, som bland annat omfattar stöd till de nationella enheterna, ärendehantering, operativ analys och olika administrativa uppgifter. I kapitel VII föreskrivs också att Eurojust får använda sig av utstationerade nationella experter och annan personal som inte är direkt anställd av byrån. Det bekräftas dessutom att protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier är tillämpligt på Eurojust och dess personal.

Kapitel VIII – Utvärdering och rapportering

I detta kapitel fastställs ramen för Eurojusts ansvarsskyldighet och rapportering. Eurojust ska överlämna sin konsoliderade årsrapport till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten senast den 1 maj varje år. Ordföranden ska dessutom varje år inställa sig inför Europaparlamentet och de nationella parlamenten vid ett interparlamentariskt utskottssammanträde. Eurojust ska bidra till årsrapporten om skydd av unionens ekonomiska intressen enligt artikel 325.5 i EUF-fördraget, med användning av de rapporteringsindikatorer som fastställs av kommissionen. I kapitel VIII föreskrivs också att kommissionen och medlemsstaterna får begära Eurojusts yttrande över förslag till lagstiftningsakter som omfattas av artikel 76 i EUF-fördraget. En oberoende utvärdering av Eurojusts arbete ska genomföras vart femte år. Dessutom ska det vart tionde år bedömas om byråns fortsatta verksamhet fortfarande är motiverat.

Kapitel IX – Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

I detta kapitel fastställs den allmänna ramen för Eurojusts verksamhet samt övergångsbestämmelserna i samband med förordningens ikraftträdande. Det föreskrivs att förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar ska tillämpas på handlingar som innehas av Eurojust och att Eurojust ska anta säkerhetsbestämmelser för skyddet av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter på grundval av kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 och 2015/444 samt bekräftas att rådets förordning nr 1 om språkordningen ska tillämpas. Det fastställs en utvärderingsprocess vart femte år och bestämmelser om Eurojusts inom- och utomobligatoriska ansvarsordning och föreskrivs att en överenskommelse om säte ska ingås med Nederländerna. Genom kapitel IX upphävs förordning (EU) 2018/1727, samtidigt som kontinuiteten säkerställs för Eurojust som juridisk person, för dess personal och utsedda tjänstemän, för dess pågående operativa verksamhet och ärenden, för ärendehanteringssystemet och för de uppgifter som behandlas inom detta samt för befintliga internationella avtal och samarbetsavtal. Det föreskrivs att hänvisningar i befintliga rättsliga instrument till förordning (EU) 2018/1727 ska läsas som hänvisningar till den här

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj>).

förordningen och att förordningen ska träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om upphävande av förordning (EU) 2018/1727.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 85,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) inrättades genom rådets beslut 2002/187/RIF¹³ som ett unionsorgan med rättskapacitet för att främja och förbättra samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas behöriga rättsliga myndigheter i samband med grov brottslighet och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727¹⁴ den 14 november 2018, som upphävde och ersatte rådets beslut 2002/187/RIF. Eurojusts rättsliga ram har sedan dess ändrats genom förordning (EU) 2022/838¹⁵, förordning (EU) 2023/2131¹⁶ och förordning (EU) 2025/2082¹⁷.
- (2) Artikel 85 i EUF-fördraget föreskriver att Eurojusts uppdrag är att stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande organ och åklagarmyndigheter i samband med allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater eller för vilken det krävs lagföring på gemensamma grunder, på grundval av insatser som genomförs och information som lämnas av myndigheterna i

¹³ Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, 6.3.2002, s. 1), i dess lydelse enligt rådets beslut 2003/659/RIF (EUT L 245, 29.9.2003, s. 44) och rådets beslut 2009/426/RIF (EUT L 138, 4.6.2009, s. 14).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF, (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/838 av den 30 maj 2022 om ändring av förordning (EU) 2018/1727 vad gäller bevarande, analys och lagring vid Eurojust av bevis rörande folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och brott som hör samman med sådan brottslighet (EUT L 148, 31.5.2022, s. 1).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2131 av den 4 oktober 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 och rådets beslut 2005/671/RIF vad gäller digitalt informationsutbyte i terrorismärenden (EUT L, 2023/2131, 11.10.2023).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2082 av den 8 oktober 2025 om ändring av förordning (EU) 2018/1727 vad gäller förlängning av tidsfristen för inrättandet av Eurojusts ärendehanteringssystem (EUT L, 2025/2082, 15.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2082/oj>).

medlemsstaterna och av Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol)¹⁸. Enligt artikel 85 i EUF-fördraget ska dessutom Europaparlamentet och de nationella parlamenten delta i utvärderingen av Eurojusts verksamhet.

- (3) Denna förordning syftar till att säkerställa att Eurojust även fortsättningsvis är ändamålsenligt mot bakgrund av det föränderliga brottslandskapet och unionens inre säkerhetsstruktur. Förordningen stärker därför Eurojusts operativa mandat, gör dess styrningsstruktur mer flexibel och anpassar den rättsliga ramen till utvecklingen av den grova gränsöverskridande brottslighetens art och omfattning, den tekniska utvecklingen som påverkar såväl brottsligheten som det rättsliga samarbetet samt den övergripande utvecklingen av unionens område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (4) Eftersom de ändringar som krävs för att uppnå dessa mål är betydande till såväl antal som innehåll bör förordning (EU) 2018/1727, av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl, upphävas och i sin helhet ersättas av den här förordningen i fråga om de medlemsstater som är bundna av den. Eurojust i enlighet med denna förordning är den rättsliga efterträdaren till Eurojust, som inrättades genom förordning (EU) 2018/1727. Kontinuiteten i de avtal, samarbetsavtal och andra instrument som reglerar Eurojusts samarbete med tredjeländer, internationella organisationer och unionsorgan bör säkerställas i enlighet med deras bestämmelser.
- (5) Eurojust bör stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i fall av grov brottslighet som berör två eller flera medlemsstater eller för vilken det krävs lagföring på gemensamma grunder, även när den har återverkningar på unionsnivå. Begreppet återverkningar på unionsnivå bör tolkas med beaktande av den alltmer gränsöverskridande karaktären hos grov brottslighet och de operativa förhållanden som nationella rättsliga myndigheter möter. Brottslig verksamhet som planeras, organiseras eller styrs från länder utanför unionen kan få betydande säkerhetsmässiga och rättsliga återverkningar inom unionen, särskilt när sådan brottslighet har en hybriddimension. Detta är särskilt tydligt i fall som rör terrorism som planeras eller finansieras utanför unionen men genomförs inom unionen, människohandel och migrantsmuggling längs rutter som har sitt ursprung utanför unionen, narkotikahandel som bedrivs av organisationer baserade i tredjeländer och som försörjer konsumentmarknader inom unionen samt it-angrepp som från länder utanför unionen riktas mot medlemsstaternas kritiska infrastruktur eller offentliga myndigheter. Brottslig verksamhet, såsom penningtvätt eller organiserad brottslighet, kan också ha kopplingar till utländsk informationsmanipulering och inblandning samt desinformationskampanjer, vilket innebär ytterligare säkerhetsrisker för unionen. När sådant brottsligt beteende har en koppling till unionens säkerhet, medborgare eller grundläggande intressen får Eurojust bistå i de berörda utredningarna och lagföringarna, förutsatt att de berörda brotten omfattas av bilaga I till denna förordning och att allt sådant bistånd tillhandahålls i enlighet med tillämpliga internationella avtal och unionens dataskyddsregler.
- (6) Mot bakgrund av det föränderliga landskapet för grov och gränsöverskridande brottslighet är det nödvändigt att uppdatera Eurojusts behörighet för att säkerställa att den rättsliga ramen förblir ändamålsenlig och kan hantera brottslighetens nya

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

verklighet. Unionen står inför föränderliga och alltmer sofistikerade brottshot, däribland it-beroende och it-relaterad brottslighet samt terroristers användning av digital infrastruktur, som undergräver demokratiska institutioner, den allmänna säkerheten, kritisk infrastruktur och samhällets resiliens. Andra former av grov brottslighet, såsom könsrelaterat våld, särskilt när det underlättas av digital teknik eller har gränsöverskridande inslag, får också djupgående och långvariga konsekvenser för brottsoffer, jämlikheten och de grundläggande rättigheterna. Effektiva utredningar och lagföring av sådan brottslighet kräver ett samordnat tillvägagångssätt på unionsnivå, ett förstärkt gränsöverskridande rättsligt samarbete och en förstärkning av gemensamma säkerhets- och informationsintegritetsförmågor, med full respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen. Förteckningen över former av grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet bör därför uppdateras för att återspegla dessa nya brottshot, inbegripet överträdelser av unionens restriktiva åtgärder och könsrelaterat våld, och bör regelbundet ses över för att säkerställa att Eurojusts mandat förblir relevant och ändamålsenligt.

- (7) Eurojusts uppgifter bör utvidgas och preciseras för att återspegla dess roll som ett strategiskt, analytiskt och proaktivt nav för gränsöverskridande rättsligt samarbete, som stöder behöriga nationella myndigheter genom operativt och analytiskt stöd. Dess deltagande i unionens beslutsfattande och relevanta strategiska cykler bör också stärkas, så att Eurojust kan bidra med sin ärendebaserade sakkunskap till fastställandet av unionens prioriteringar för bekämpning av grov brottslighet. Särskild vikt bör fästas vid Eurojusts roll när det gäller att underlätta och stödja utfärdandet och verkställandet av instrument för rättslig hjälp och ömsesidigt erkännande, lösa behörighetskonflikter mellan behöriga nationella myndigheter, stödja gränsöverskridande återvinning av tillgångar, samla in, bevara och lagra bevis för de allvarligaste internationella brotten samt bistå brottsoffer för grov brottslighet i gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden.
- (8) Eurojust bör också utveckla och upprätthålla specialiserad kunskap och sakkunskap om straffrättsligt samarbete, bland annat genom att inrätta Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor. Expertcentrumet bör ha ett nära samarbete med liknande specialiserade strukturer som inrättats på unionsnivå, inbegripet unionscentrum med specialkunskap och EU-centrumet för att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot barn, inom ramen för deras respektive mandat och med säkerställande av komplementaritet, för att maximera det operativa värdet av deras samlade sakkunskap till förmån för medlemsstaternas behöriga nationella myndigheter.
- (9) Det är av avgörande betydelse att Eurojust får en mer framträdande roll när det gäller att stödja brottsoffer för grov brottslighet i gränsöverskridande fall, i enlighet med unionens strategi på området och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem¹⁹. Detta är av särskild betydelse i ärenden som rör ett stort antal brottsoffer eller offer för massbedrägerier, särskilt på nätet, med anknytning till olika medlemsstater och i ärenden som potentiellt omfattas av flera jurisdiktioner, samt i ärenden som rör könsrelaterat våld med en gränsöverskridande dimension. Eurojust bör aktivt bistå medlemsstaterna med att säkerställa brottsoffrens rättigheter i gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden, bland annat genom att underlätta identifieringen av brottsoffer, ge behöriga nationella myndigheter råd om brottsoffrens

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

processuella rättigheter enligt nationell rätt och unionsrätten samt bistå med tillgång till ersättning och återlämnande, inbegripet av egendom som är föremål för frysning och förverkande.

- (10) Eurojusts behörighet när det gäller de former av grov brottslighet som anges i bilaga I bör definieras tydligt och omfatta inte bara de brott som uttryckligen anges där, utan även brott som begås för att anskaffa medel för att begå, underlätta eller begå de former av grov brottslighet som anges där eller för att säkerställa strafffrihet för dem som begår sådana former av grov brottslighet. Utöver de uttryckligen angivna brottsformerna bör Eurojust ha möjlighet att på ett flexibelt sätt bistå i andra ärenden, inom ramen för sitt mandat enligt denna förordning, på begäran av en behörig nationell myndighet när det finns ett särskilt operativt behov av detta.
- (11) Eftersom Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) har inrättats genom ett fördjupat samarbete är rådets förordning (EU) 2017/1939²⁰ i sin helhet bindande och direkt tillämplig endast i de medlemsstater som deltar i detta fördjupade samarbete. När det gäller ärenden som inte omfattas av Eppos behörighet förblir Eurojust fullt behörigt i fråga om de former av grov brottslighet som anges i bilaga I till denna förordning. Med hänsyn till deras respektive mandat bör Eurojust kunna agera i ärenden som rör brott som omfattas av Eppos behörighet när dessa ärenden berör både deltagande och icke-deltagande medlemsstater eller när Eppo beslutar att inte agera, på begäran av de icke-deltagande medlemsstaterna eller av Eppo. Eurojust bör under alla omständigheter förbli behörigt att stödja ärenden som rör brott som skadar unionens ekonomiska intressen, när Eppo inte är behörigt eller inte utövar sin behörighet. Eppo och Eurojust bör utveckla ett nära operativt samarbete inom ramen för sina respektive mandat, såsom närmare regleras i samarbetsavtalet mellan dem.
- (12) I enlighet med artikel 85 i EUF-fördraget kan Eurojusts uppgifter omfatta inledande av brottsutredningar. Eurojusts roll bör inte begränsas till att reagera på medlemsstaternas begäranden om bistånd och operativt stöd, utan bör utvidgas till att proaktivt främja en samordnad och strategisk rättslig insats mot grov brottslighet på unionsnivå. Genom sin ställning i skärningspunkten mellan nationella utredningar och samarbete på unionsnivå bör Eurojust kunna använda sin analytiska kapacitet och sakkunskap för att underlätta åtgärder som vidtas på eget initiativ, i samarbete med medlemsstaterna och på grundval av information som lämnas av dem, av Europol, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), inrättad genom kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom²¹, Eppo och andra unionsorgan och unionsbyråer. Detta bör inbegripa att involvera medlemsstater som inte ursprungligen ingick i ett ärende samt att begära att medlemsstater inleder utredningar eller vidtar vissa utredningsåtgärder, särskilt när Eurojust på grundval av sin analys identifierar samband mellan ärenden eller andra situationer som kräver rättslig samordning. För detta ändamål bör de nationella medlemmarna ges befogenhet att på eget initiativ inleda ärenden i Eurojusts ärendehanteringssystem, vilket stärker Eurojusts förmåga att proaktivt driva samordningen, samtidigt som de behöriga nationella myndigheternas primära ansvar för genomförandet av utredningar och lagföring bevaras.
- (13) Enhetlighet i fråga om de nationella medlemmarnas ställning, profil och befogenheter i medlemsstaterna är avgörande för en effektiv och enhetlig tillämpning av denna

²⁰ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

²¹ Kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (OLAF) [delgivet med nr SEK(1999) 802] (EGT L 136, 31.5.1999, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/352/oj>).

förordning. Medlemsstaterna bör därför vara skyldiga att utse nationella medlemmar som är aktiva medlemmar av åklagarmyndigheter eller domstolsväsendet och som har de kvalifikationer som krävs för utnämning till höga åklagar- eller domarämbeten samt relevant praktisk erfarenhet av nationella rättssystem och internationellt straffrättsligt samarbete. De nationella medlemmarna bör, i enlighet med sin medlemsstats lagstiftning, åtminstone anförtros de befogenheter som krävs för att de fullt ut ska kunna utöva sina befogenheter och effektivt utföra sina uppgifter enligt denna förordning, så att skillnader i nationella arrangemang inte hindrar Eurojusts verksamhet, särskilt i brådskande fall. Dessa befogenheter bör åtminstone omfatta följande: Direktkontakt och utbyte av operativ information och operativa bevis med behöriga nationella myndigheter och myndigheter i tredjeländer samt med relevanta unionsorgan och unionsbyråer. Inledande, registrering och hantering av ärenden i ärendehanteringssystemet. Organisation av samordningsmöten och samordningscentrum. Deltagande i gemensamma utredningsgrupper och, i förekommande fall, inledande av eller underlättande av inrättandet av och verksamheten inom sådana grupper, bland annat genom undertecknande av en överenskommelse om inrättande av en gemensam utredningsgrupp. Deltagande i gemensamma operativa plattformar, Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor och plattformar för rättslig samordning, Begäranden till behöriga nationella myndigheter om att genomföra utredningar eller lagföring eller vidta andra åtgärder som är motiverade för utrednings- eller lagföringsändamål.

- (14) För att säkerställa att åtgärder vidtas i tid i gränsöverskridande ärenden bör de nationella medlemmarna, med den behöriga nationella myndighetens samtycke och i enlighet med nationell rätt, även ha befogenhet att utfärda eller verkställa ansökningar om rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande, inbegripet utredningsåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU²², beslut om frysning och förverkande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805²³ samt europeiska utlämnandeorder eller europeiska bevarandeorder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543²⁴. Om så krävs enligt nationell rätt och är förenligt med den nationella medlemmens ställning som aktiv medlem av en åklagarmyndighet eller domstolsväsendet bör denna befogenhet även omfatta utfärdandet av de bakomliggande nationella åtgärder som krävs för att ge dessa instrument rättsverkan i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt. De bör dessutom kunna begära att deras kontor för återvinning av tillgångar lämnar information om hjälpmedel, vinning eller egendom som är eller kan bli föremål för ett beslut om frysning eller förverkande samt vidta omedelbara åtgärder fram till dess att ett beslut om frysning har utfärdats, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260²⁵. I brådskande fall där det inte är möjligt att i tid identifiera eller kontakta den behöriga nationella myndigheten bör de nationella medlemmarna ha befogenhet att vidta dessa åtgärder i eget namn i enlighet med nationell rätt och utan onödigt dröjsmål informera den behöriga nationella myndigheten. Åtgärder som vidtas

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande (EUT L 303, 28.11.2018, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260 av den 24 april 2024 om återvinning av tillgångar och förverkande (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

av de nationella medlemmarna under sådana omständigheter ska även fortsättningsvis vara föremål för prövning av de berörda behöriga nationella myndigheterna och domstolarna i enlighet med tillämplig nationell processrätt. Medlemsstaterna får ge de nationella medlemmarna ytterligare befogenheter utöver dem som fastställs i denna förordning och ska underrätta kommissionen och kollegiet om detta. För att säkerställa att de nationella medlemmarna, deras biträdande medlemmar och, i förekommande fall, deras assistenter effektivt kan utöva de befogenheter som de tilldelas genom denna förordning och agera som myndigheter med fullständiga befogenheter för rättsligt samarbete inom unionens struktur för rättsligt samarbete, bör medlemsstaterna utse dem till behöriga myndigheter i den mening som avses i tillämpliga unionsakter om straffrättsligt samarbete, särskilt de rättsakter som avses i denna förordning. När Eurojust agerar på eget initiativ bör Eurojust kunna agera genom sina nationella medlemmar, som med angivande av sina skäl får begära att de behöriga myndigheterna i deras medlemsstater inleder en utredning avseende eller lagför specifika gärningar eller vidtar andra åtgärder som är motiverade för utredningen eller lagföringen. Detta kan exempelvis omfatta begäranden om att utfärda det relevanta instrumentet för rättsligt samarbete, genomföra en ekonomisk utredning, vidta interimistiska åtgärder före rättegång, höra vittnen eller sakkunniga eller vidta åtgärder för att skydda brottsoffer och vittnen.

- (15) Det är nödvändigt att förse Eurojust med en styrningsstruktur som gör det möjligt för byrån att utföra sina uppgifter på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt och som är anpassad till de principer som gäller för unionens byråer, särskilt de som framfördes i Europaparlamentets, Europeiska unionens råds och Europeiska kommissionens gemensamma uttalande om decentraliserade byråer från 2012. Samtidigt bör ett sådant tillvägagångssätt ta vederbörlig hänsyn till Eurojusts särskilda karaktär som byrå för rättsligt samarbete. De nationella medlemmarnas och kollegiets oberoende vid utövandet av sina operativa uppgifter bör därför säkerställas. Eurojust bör bestå av en ledningsstruktur, som omfattar styrelsen, direktionen och den administrativa direktören, samt en operativ struktur, som omfattar de nationella medlemmarna och kollegiet, varvid respektive organs uppgifter tydligt bör fastställas i denna förordning.
- (16) För att Eurojust ska kunna fullgöra sitt uppdrag och utnyttja sin fulla potential i kampen mot grov gränsöverskridande brottslighet bör den operativa dimensionen stärkas genom att den administrativa bördan för de nationella medlemmarna minskas, så att de kan koncentrera sig på handläggningen av ärenden. Kollegiet bör ha behörighet i operativa frågor, i linje med byråns unika roll när det gäller handläggning av rättsliga ärenden och samverkan med nationella myndigheter på grundval av ömsesidigt förtroende, medan det administrativa och budgetmässiga ansvaret bör åvila styrelsen och direktionen. I samma anda av förenkling och minskat deltagande från kollegiets sida i uppgifter som inte hör till kärnverksamheten bör utarbetandet och samordningen av strategiska rapporter, vägledande dokument och andra analytiska produkter av betydelse för yrkesutövare i allt större utsträckning anförtrös Eurojusts personal, även inom ramen för Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor.
- (17) För att förbättra kvaliteten och effektiviteten i beslutsprocesserna bör en styrelse inrättas som ett oberoende tillsynsorgan och anförtrös att fatta de mest övergripande besluten rörande budget, strategiska prioriteringar och förvaltningsfrågor, inbegripet det samlade programplaneringsdokumentet, den årliga budgeten, tjänsteföreskrifterna och säkerhetsbestämmelserna. Medlemsstaterna kommer att vara fullt delaktiga i byråns styrning genom att vara företrädare i styrelsen. För att upprätthålla åtskillnaden mellan administrativa och operativa frågor bör medlemsstaterna inte kunna utse

nationella medlemmar till sina företrädare i styrelsen, så att den operativa ärendehantering och den administrativa tillsynen anförtros personer med relevant sakkunskap inom respektive område. Alla parter som är representerade i styrelsen bör sträva efter att begränsa omsättningen av sina företrädare för att säkerställa kontinuitet i arbetet och bör eftersträva en jämn könsfördelning.

- (18) En direktion bör inrättas för att förbereda, informera och bistå styrelsens arbete samt förberedelserna inför dess möten. Direktionen bör dessutom, i de fall som föreskrivs i denna förordning, självständigt fatta beslut i frågor som rör Eurojusts löpande förvaltning.
- (19) Med full respekt för åtskillnaden mellan administrativt och operativt ansvar bör kollegiets synpunkter beaktas när administrativa beslut kan få betydande konsekvenser för Eurojusts operativa arbete, särskilt när det gäller fastställandet av prioriterade brottsområden. Av detta skäl bör styrelsen och direktionen, inom sina respektive ansvarsområden, i de frågor som anges i denna förordning samråda med kollegiet innan ett beslut fattas. För att säkerställa att kollegiets synpunkter är vederbörligen företrädade bör Eurojusts ordförande delta i styrelsen och direktionen som kollegiets företrädare. När de rapporter, yttranden, policydokument och riktlinjer som direktionen kan anta sannolikt kommer att ha direkt operativ betydelse, särskilt när de kan avse pågående utredningar eller lagföring eller annan icke-offentlig strategisk information, bör kollegiet höras på förhand.
- (20) Den administrativa direktören bör vara Eurojusts direktör och vara ansvarig inför styrelsen. Den administrativa direktören bör ansvara för genomförandet av de uppgifter som genom denna förordning anförtros Eurojust, inbegripet att säkerställa byråns löpande förvaltning, genomföra de beslut som fattas av styrelsen och direktionen samt utarbeta och genomföra budgeten och det samlade programplaneringsdokumentet. Den administrativa direktören bör utses på grundval av meriter och dokumenterad förvaltnings- och ledningsförmåga samt relevant kompetens och erfarenhet. Den administrativa direktören ska vara Eurojusts rättsliga företrädare.
- (21) Kollegiet bör välja en ordförande och en vice ordförande för Eurojust bland de nationella medlemmarna för en mandatperiod på fyra år som kan förlängas en gång. När en nationell medlem väljs till ordförande bör den berörda medlemsstaten under ordförandeskapet kunna utstationera en tjänsteman som har nödvändiga kvalifikationer och erfarenheter för att förstärka den nationella enheten och säkerställa att den fortsätter att fungera effektivt samt ansöka om ersättning från Eurojusts budget. De kan ha ställning som biträdande nationell medlem eller assistent till den nationella medlem som valts till ordförande, eller de kan ha en mer administrativ eller teknisk funktion, och varje medlemsstat bör kunna fastställa sina egna krav i detta avseende. Eftersom ersättningsmekanismen har budgetkonsekvenser bör rådet ges genomförandebefogenheter att fastställa den mekanismen. Den administrativa direktören ska vara Eurojusts rättsliga företrädare, medan kollegiets ordförande företräder Eurojust i politiska forum, särskilt när Eurojusts verksamhet, operativa prioriteringar och strategiska överväganden presenteras för unionens institutioner, organ och byråer, tredjeländer och internationella organisationer.
- (22) För att säkerställa att Eurojust utan dröjsmål kan fullgöra sina uppgifter i brådskande fall bör varje nationell enhet vara tillgänglig dygnet runt för att ta emot och handlägga brådskande framställningar. Det bör därför vidtas åtgärder för att säkerställa att minst en medlem av varje nationell enhet alltid kan nås, så att brådskande framställningar som rör den berörda medlemsstaten kan hanteras utan dröjsmål.

- (23) Varje medlemsstat bör inrätta ett nationellt samordningssystem för Eurojust för att stödja den nationella medlemmens arbete och säkerställa samordning mellan den nationella enheten och de behöriga nationella myndigheterna i den medlemsstaten. Dessa system bör omfatta kontaktpunkter för de nätverk med vilka Eurojust har förbindelser, såsom nätverket av nationella experter på gemensamma utredningsgrupper (*JIT-nätverket*), det europeiska nätverket av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, som inrättades genom rådets beslut 2002/494/RIF²⁶, Europeiska antikorrupsionsnätverket med kontaktpunkter, som inrättades genom rådets beslut 2008/852/RIF²⁷, det europeiska rättsliga nätverket mot it-brottslighet, det europeiska rättsliga nätverket mot organiserad brottslighet samt de kontaktpunkter som utsetts enligt rådets beslut 2007/845/RIF²⁸, liksom Eurojusts nationella kontaktpersoner och de nationella kontaktpersonerna för frågor som rör terrorism, för Eppos behörighet och för det europeiska rättsliga nätverket, vilket inrättades genom rådets beslut 2008/976/RIF²⁹. Medlemsstaterna kan besluta att en eller flera av dessa uppgifter ska utföras av en och samma nationella kontaktperson.
- (24) I syfte att främja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter är det av största vikt att Eurojust erhåller information från nationella myndigheter som är nödvändig för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter. Behöriga nationella myndigheter bör utan onödigt dröjsmål informera sina nationella medlemmar om inrättandet av och resultaten av gemensamma utredningsgrupper. De bör även utan dröjsmål informera nationella medlemmar om ärenden som omfattas av Eurojusts behörighet och som direkt rör minst tre medlemsstater och för vilka ansökningar eller beslut om rättslig hjälp har skickats till minst två medlemsstater. Under vissa omständigheter bör de även informera nationella medlemmar om behörighetskonflikter, kontrollerade leveranser och återkommande svårigheter vid verkställandet av ansökningar om rättslig hjälp. När det gäller terroristbrott bör de behöriga nationella myndigheterna informera sina nationella medlemmar om alla relevanta brottsutredningar så snart de har hänskjutits till de rättsliga myndigheterna, oavsett om det finns en känd koppling till en annan medlemsstat eller ett tredjeland, med förbehåll för de villkor som anges i denna förordning.
- (25) En av de största utmaningarna i kampen mot grov gränsöverskridande brottslighet är att i tid identifiera kopplingar och överlappningar mellan pågående utredningar och lagföring av kriminella nätverk, särskilt gränsöverskridande organiserade kriminella nätverk som ägnar sig åt narkotikahandel, och utredningar och lagföring som rör ekonomiska bedrägerier eller andra former av grovt bedrägeri. I detta sammanhang bidrar även samkörning av relevanta uppgifter till en effektivare rättslig förvaltning genom att parallella förfaranden vid olika nationella domstolar kan undvikas, vilket minskar risken för överträdelse av principen att ingen får lagföras eller straffas två

²⁶ Rådets beslut 2002/494/RIF av den 13 juni 2002 om inrättande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser (EGT L 167, 26.6.2002, s. 1).

²⁷ Rådets beslut 2008/852/RIF av den 24 oktober 2008 om ett antikorrupsionsnätverk med kontaktpunkter (EUT L 301, 12.11.2008, s. 38).

²⁸ Rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott (EUT L 332, 18.12.2007, s. 103).

²⁹ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

gångar för samma brott. Eurojust bör systematiskt samköra information i relevanta databaser för att identifiera kopplingar mellan gränsöverskridande utredningar och ge behöriga nationella myndigheter ett effektivt stöd för samordning. Tillgången till analyserade dataset och korskontrollerad information är avgörande för en effektiv ärendeuppbyggnad och stöder de behöriga nationella myndigheterna i utvecklingen av strategiska lagföringsansatser.

- (26) Inrättandet av och stödet till gemensamma utredningsgrupper är en hörnsten i Eurojusts operativa verksamhet. Eurojust bör ge gemensamma utredningsgrupper operativt, tekniskt, analytiskt, rättsligt och ekonomiskt stöd, inbegripet genom rådgivning om lämpligheten och de rättsliga kraven för att inrätta en gemensam utredningsgrupp, bistånd vid utarbetandet av och förhandlingarna om överenskommelser om gemensamma utredningsgrupper, rådgivning om lagföringsstrategier och genomförandet av operativa åtgärder samt om möjligheten att involvera Europol. Ekonomiskt stöd bör ges i enlighet med tillämpliga finansiella regler och kan omfatta förenklade finansieringsformer, såsom klumpsummor, enhetskostnader och finansiering enligt schablonsatser. Eurojust bör även stödja JIT-nätverket genom sin personal, särskilt genom att organisera dess möten och utbildningsverksamhet, samla in och analysera utvärderingar av enskilda gemensamma utredningsgrupper samt administrera Eurojusts ekonomiska stöd till dessa grupper. När det är lämpligt för effektiva gränsöverskridande utredningar bör Eurojust även underlätta och stödja tredjeländers deltagande i gemensamma utredningsgrupper, inbegripet EU-kandidatländer och potentiella kandidater.
- (27) För att stödja särskilt komplexa gränsöverskridande utredningar eller lagföringar eller för att stärka det rättsliga samarbetet vid bekämpningen av särskilda former av grov brottslighet bör Eurojust kunna inrätta plattformar för rättslig samordning på begäran av två eller flera medlemsstater eller på eget initiativ med de berörda medlemsstaternas samtycke. Dessa halvpermanenta strukturerade samarbetsmekanismer bör samla företrädare för de behöriga nationella myndigheterna, inbegripet medlemmar av de nationella enheterna, och få stöd av behörig Eurojustpersonal. De bör underlätta synkroniseringen av utredningar och lagföring i flera jurisdiktioner, bidra till att förebygga potentiella behörighetskonflikter, möjliggöra ett snabbt utbyte av information och bevis som är relevanta för de rättsliga myndigheterna, stödja utvecklingen och genomförandet av gemensamma strategier för att lagföra brott samt ge behöriga nationella myndigheter specialiserat stöd. Information som behandlas inom ramen för en plattform för rättslig samordning bör hanteras i enlighet med denna förordning och lagras i ärendehanteringssystemet. Inrättandet av plattformar för rättslig samordning bygger på de framgångsrika operativa erfarenheterna från Internationella centrumet för lagföring av aggressionsbrottet mot Ukraina (ICPA), som är inrättat vid Eurojust och har visat värdet av en strukturerad, varaktig och jurisdiktionsöverskridande mekanism för rättsligt samarbete när det gäller att hantera de allra grövsta brotten.
- (28) Eurojusts möjlighet att samla in, bevara, analysera och lagra information som kan användas som bevisning i straffrättsliga förfaranden är av största betydelse när det gäller folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser, aggressionsbrott och därmed sammanhängande brott. Databasen över bevis för de allvarligaste internationella brotten (Ciced), som inrättats och drivs av Eurojust, har visat det unika värdet av en centraliserad och säker mekanism för att bevara och samköra bevis för de allvarligaste internationella brotten från flera jurisdiktioner, stödja nationella åklagarmyndigheter samt underlätta arbetet i internationella brottmålsdomstolar och

tribunaler. Vid tolkningen av denna förordning, och utan att det påverkar en eventuell vidareutveckling av folkrätten, bör begreppet de allvarligaste internationella brotten förstås som att det omfattar folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och aggressionsbrott, såsom dessa brott definieras i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

- (29) Genom denna förordning stärks Eurojusts mandat att bevara, analysera och lagra bevis, vilket utgör en rättslig ram för den fortsatta utvecklingen av Ciced. När det är nödvändigt bör denna kapacitet utvidgas till andra former av grov brottslighet inom Eurojusts mandat, särskilt organiserad brottslighet, för att stödja särskilda utredningar och lagföring för vilka en gemensam utredningsgrupp eller en plattform för rättslig samordning har inrättats. I synnerhet i detta avseende bör Eurojust och Europol ha ett nära samarbete inom ramen för sina respektive mandat och undvika dubbelarbete när det gäller behandling och analys av information i kampen mot organiserad brottslighet.
- (30) Förebyggande och lösning av behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna är en central uppgift för Eurojust och kompletterar den ram som inrättats genom rådets rambeslut 2009/948/RIF³⁰. Genom det rambeslutet fastställdes skyldigheter för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att inleda direkta samråd när det finns rimliga skäl att anta att parallella förfaranden pågår i olika medlemsstater. Rambeslutet föreskriver även att Eurojust ska involveras om dessa samråd inte leder till enighet. Med utgångspunkt i denna ram bör Eurojust spela en central roll när det gäller att bistå behöriga nationella myndigheter med att identifiera, förebygga och lösa behörighetskonflikter, exempelvis genom att identifiera parallella eller sammanhängande förfaranden, ge juridisk rådgivning om tillämpningen av principen att ingen får lagföras eller straffas två gånger för samma brott enligt artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att utfärda icke-bindande motiverade yttranden eller rekommendationer om hur sådana konflikter bör lösas samt underlätta överföringen av förfaranden till den jurisdiktion som är bäst lämpad att lagföra brotten. Denna uppgift är avgörande för att förhindra strafffrihet, undvika parallella förfaranden och säkerställa ett effektivt utnyttjande av de rättsliga resurserna i medlemsstaterna.
- (31) Spårning, frysning, förverkande och återvinning av tillgångar som härrör från brott är ett prioriterat område för Eurojusts operativa stöd. Eurojust bör bistå medlemsstaterna i gränsöverskridande ärenden om återvinning av tillgångar, inbegripet ärenden som rör förverkande efter fällande dom och förverkande utan fällande dom, och bör ha ett nära samarbete med de kontor för återvinning av tillgångar som utsetts i enlighet med rådets beslut 2007/845/RIF och med andra behöriga myndigheter för att maximera effektiviteten i finansiella utredningar och förfaranden för återvinning av tillgångar, bland annat genom användning av de instrument som föreskrivs i direktiv (EU) 2024/1260.
- (32) Eurojust bör, som ett komplement till Europol och inom ramen för deras respektive mandat, stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter i samband med digitala utredningar och tillgång till elektroniska bevis. Med tanke på den ständigt ökande betydelsen av elektroniska bevis i gränsöverskridande brottsutredningar finns det ett behov av att Eurojust fungerar som ett särskilt operativt och kunskapsmässigt nav för rättsliga myndigheter som behöver navigera i det komplexa rättsliga landskap som styr gränsöverskridande tillgång till uppgifter, inbegripet när det gäller direkta

³⁰ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

framställningar till tjänsteleverantörer enligt förordning (EU) 2023/1543³¹. I detta sammanhang bör Eurojust och Europol bygga vidare på och vidareutveckla sitt etablerade samarbete på området elektroniska bevis, bland annat genom Sirius-projektet, som ger rättstillämpare och yrkesverksamma inom brottsbekämpning kunskap, verktyg och utbildning om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis.

- (33) Kommunikationen mellan de behöriga nationella myndigheterna och Eurojust bör ske genom ett säkert decentraliserat it-system baserat på åtkomstpunkter för e-Codex, vilket möjliggör ett tillförlitligt och säkert gränsöverskridande informationsutbyte. Kommissionen bör ansvara för att skapa, underhålla och utveckla referensgenomförandeprogramvara som medlemsstaterna och Eurojust kan välja att använda som sitt back-end-system, utan kostnad. Eurojust bör inrätta ett ärendehanteringssystem för behandling av operativa personuppgifter, som möjliggör hantering och samordning av utredningar och lagföring, säkert informationsutbyte, samkörning av uppgifter för att identifiera kopplingar mellan ärenden samt bevarande och analys av bevis. Tillgången till ärendehanteringssystemet bör vara strikt begränsad till behöriga personer och inom de gränser som föreskrivs i denna förordning. Det decentraliserade it-system som inrättas genom denna förordning är samma tekniska infrastruktur som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2844³², Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3011³³, vilka bygger på samma nätverk av åtkomstpunkter för e-Codex och samma referensgenomförandeprogramvara. Denna förordning bör inte påverka användningen av det gemensamma decentraliserade it-systemet för kommunikation, underlättande och informationsutbyte i samband med instrument för rättsligt samarbete enligt dessa förordningar, vilket säkerställer enhetlighet och interoperabilitet inom unionens digitala struktur för rättsligt samarbete och förhindrar överlappningar av teknisk infrastruktur mellan olika rättsliga instrument.
- (34) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680³⁴ fastställs harmoniserade regler om skydd och fri rörlighet för personuppgifter som behandlas i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, i vilket även ingår att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten. I syfte att säkerställa en enhetlig skyddsnivå för skyddet av fysiska personer genom rättsligt verkställbara rättigheter i hela unionen och undvika avvikelser som hämmar utbytet av personuppgifter mellan Eurojust och medlemsstaternas behöriga myndigheter, bör reglerna om skyddet av och den fria rörligheten för operativa personuppgifter som behandlas av Eurojust vara förenliga

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2844 av den 13 december 2023 om digitalisering av rättsligt samarbete och tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande frågor på privaträttens och straffrättens område och om ändring av vissa rättsakter inom området för rättsligt samarbete (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3011 av den 27 november 2024 om överföring av straffrättsliga förfaranden (EUT L, 2024/3011, 18.12.2024).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

med direktiv (EU) 2016/680. Den här förordningen och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725³⁵ bör tillämpas på Eurojusts behandling av personuppgifter, varvid de särskilda dataskyddsreglerna i den här förordningen, såsom *lex specialis*, ska ha företräde framför de allmänna reglerna i förordning (EU) 2018/1725. Dessa särskilda regler är förenliga med de principer som ligger till grund för förordning (EU) 2018/1725 samt med bestämmelserna i den förordningen om oberoende tillsyn, rättsmedel, ansvar och sanktioner.

- (35) All behandling av personuppgifter som Eurojust utför inom ramen för sin behörighet och i direkt syfte att fullgöra sina uppgifter bör betraktas som behandling av operativa personuppgifter. Eurojusts behandling av operativa personuppgifter bör vara strikt begränsad till de kategorier av uppgifter som anges i bilaga II och omfattas av strikta tidsgränser för lagring kopplade till avslutandet av förfaranden, frikännanden och slutgiltiga rättsliga avgöranden, med automatiserade kontrollmekanismer för att säkerställa efterlevnaden. För att stödja Eurojusts utökade analytiska och strategiska funktioner föreskrivs i denna förordning en möjlighet att bevara operativa personuppgifter under en längre tid när detta är strikt nödvändigt för analytiska och strategiska ändamål, under förutsättning att tydliga villkor och kraftfulla dataskyddsgarantier är uppfyllda och inom en tydlig och rättsligt förutsebar ram som är förenlig med tillämpliga unionsregler om dataskydd. Eftersom Eurojust även behandlar administrativa personuppgifter utan anknytning till brottsutredningar bör behandling av sådana uppgifter omfattas av de allmänna reglerna i förordning (EU) 2018/1725. Dataskyddsbestämmelserna i denna förordning påverkar inte de tillämpliga bestämmelserna om personuppgifters tillåtlighet som bevisning i straffrättsliga förfaranden före rättegång och inför domstol. Uppgifter som behandlas av Eurojust bör lagras i en europeisk molninfrastruktur för att gradvis säkerställa suveräna digitala infrastrukturer och molnkapacitet.
- (36) Skyddet av de registrerades rättigheter och friheter kräver en tydlig ansvarsfördelning när det gäller dataskydd inom ramen för denna förordning. Medlemsstaterna bör ansvara för att de uppgifter som de har överfört till Eurojust och som har behandlats i oförändrad form av Eurojust är korrekta, för att uppgifterna hålls uppdaterade och för att överföringarna av dessa uppgifter till Eurojust är lagliga. Eurojust bör ansvara för att uppgifter från andra uppgiftslämnare eller från sina egna analyser eller uppgiftsinsamlingar är korrekta. Eurojust bör säkerställa att personuppgifter behandlas på ett korrekt och lagligt sätt, samlas in och behandlas för särskilda ändamål, är adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till dessa ändamål, inte lagras längre än vad som är nödvändigt samt behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet och konfidentialitet.
- (37) Lämpliga skyddsåtgärder för lagring av operativa personuppgifter för arkivändamål av allmänt intresse eller för statistiska ändamål bör inkluderas i Eurojusts arbetsordning. När operativa personuppgifter överförs eller lämnas till Eurojust av en medlemsstat bör den behöriga myndigheten, den nationella medlemmen eller den nationella kontaktpersonen för Eurojust ha rätt att begära rättelse eller radering av dessa uppgifter i enlighet med tillämpliga bestämmelser i denna förordning och förordning (EU) 2018/1725.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (38) En registrerad bör kunna utöva sin rätt till tillgång till operativa personuppgifter som rör honom eller henne och som behandlas av Eurojust, i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. En sådan begäran får utan kostnad och med rimliga intervall lämnas in till Eurojust eller till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat den registrerade själv väljer. Begränsningar av rätten till tillgång kan tillämpas om ett utlämnande skulle äventyra en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet, i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning och förordning (EU) 2018/1725. Tillgången till operativa personuppgifter inom Eurojust bör vara strikt begränsad till nationella medlemmar, deras biträdande nationella medlemmar, behöriga utstationerade nationella experter, utsedda nationella systemanvändare och behörig Eurojustpersonal, inom de gränser som föreskrivs i denna förordning.
- (39) Den person som utses till Eurojusts dataskyddsombud bör ha den sakkunskap inom dataskyddslagstiftning och dataskyddspraxis som krävs med hänsyn till den personuppgiftsbehandling som Eurojust utför och den skyddsnivå som krävs för de personuppgifter som behandlas.
- (40) För att underlätta samarbetet mellan Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna bör Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna regelbundet sammanträda inom ramen för Europeiska dataskyddsstyrelsen, i enlighet med reglerna om samordnad tillsyn i förordning (EU) 2018/1725, utan att detta påverkar Europeiska datatillsynsmannens oberoende eller dennes ansvar för tillsynen över Eurojust när det gäller dataskydd.
- (41) Eftersom Eurojust är den första mottagaren inom unionens territorium av personuppgifter som tillhandahålls av eller hämtas från tredjeländer eller internationella organisationer bör Eurojust ansvara för att uppgifterna är korrekta och vidta alla rimliga åtgärder för att kontrollera deras riktighet när de tas emot eller görs tillgängliga för andra myndigheter. I undantagsfall bör Eurojust kunna förlänga tidsgränserna för lagring för operativa personuppgifter för att uppnå sina mål, med förbehåll för principen om ändamålsbegränsning och efter en noggrann bedömning av alla berörda intressen, inbegripet de registrerades intressen, samt under Europeiska datatillsynsmannens tillsyn. Enligt den tillämpliga rättsliga ramen för dataskydd omfattas Eurojust av de allmänna reglerna om avtalsrättsligt och utomobligatoriskt ansvar som gäller för unionens institutioner, organ, kontor och byråer.
- (42) Eurojust bör upprätthålla nära förbindelser med det europeiska straffrättsliga nätverket, på grundval av samråd och komplementaritet, särskilt genom de medlemmar av varje nationell enhet som utsetts till kontaktpunkter för det europeiska rättsliga nätverket. Komplementariteten mellan det europeiska rättsliga nätverket och Eurojust bör utövas i enlighet med deras respektive mandat, varvid Eurojust bör vara behörigt för komplexa ärenden som rör grov gränsöverskridande brottslighet och som kräver aktiv samordning och eventuellt en gemensam lagföringsstrategi mellan flera jurisdiktioner. Ett system för fördelning av ärenden mellan Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket bör säkerställa att Eurojust koncentrerar sina resurser på de mest komplexa gränsöverskridande utredningarna av grova brott, som särskilt kännetecknas av parallella utredningar eller lagföring i olika medlemsstater, behörighetskonflikter, inblandning av fler än två rättsliga ramar eller rättsliga myndigheter, kopplingar till organiserad brottslighet eller exceptionell operativ brådska eller strategisk betydelse på unionsnivå.
- (43) Bland besluten om inrättandet av Eurojusts interna strukturer bör styrelsen fastställa de institutionella och administrativa förbindelserna mellan Eurojust och de nätverk som

Eurojust är värd för, särskilt de nätverk som inrättats genom rådets beslut 2002/494/RIF, 2007/845/RIF och 2008/852/RIF samt genom rådets slutsatser av den 14 juni 2024 om inrättande av det europeiska rättsliga nätverket mot organiserad brottslighet.

- (44) Eurojust bör upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Europol i syfte att säkerställa ett enhetligt och samordnat utövande av deras respektive mandat, undvika dubbelarbete och skapa en sammanhängande kedja mellan underrättelser om brottsbekämpning och rättslig samordning, så att kriminalunderrättelser snabbt kan omsättas i rättsliga utredningar och lagföring som inleds och samordnas i tid. Kombinationen av Europol's kriminalunderrättelse- och analyskapacitet och Eurojusts funktioner för rättslig samordning gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att snabbare upptäcka gränsöverskridande kriminella mönster och effektivt reagera på nya brottshot. De praktiska formerna för detta samarbete bör fastställas i ett samarbetsavtal, som regelbundet bör ses över och uppdateras på kommissionens begäran och i samråd med kommissionen. Samarbetsavtalet bör även befästa etablerade samarbetsformer, inbegripet de praktiska formerna för ömsesidig indirekt tillgång till information som innehåses av Eurojust respektive Europol genom ett optimerat automatiserat system med träff/icke träff. Det systemet bör optimeras genom tekniska åtgärder för att förbättra möjligheterna till samkörning. Det bör även finnas möjlighet att inrätta gemensamma operativa plattformar med de behöriga nationella myndigheternas samtycke, liksom för Europol's företrädare att delta i kollegiets möten när frågor av gemensamt intresse diskuteras, för att förbättra de operativa diskussionerna genom att tillföra ytterligare sakkunskap och information till överläggningarna i ärenden. Europol's åtkomst till uppgifter som Eurojust förfogar över bör genom tekniska medel begränsas till information som omfattas av de båda unionsbyråernas respektive mandat. Eurojust och Europol bör informera varandra om all verksamhet som rör finansieringen av gemensamma utredningsgrupper.
- (45) Eurojust bör upprätta och upprätthålla nära förbindelser med Eppo som baseras på ett inbördes samarbete inom deras respektive mandat och befogenheter. Eurojust bör ges ett uttryckligt mandat att ge förstärkt stöd i ärenden som omfattas av Eppos behörighet, på begäran av Eppo, särskilt i ärenden som kräver utredningsåtgärder eller andra former av samarbete i medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo, eller i ärenden som involverar tredjeländer eller kräver samordning mellan utredningar som genomförs av Eppo och utredningar som genomförs av de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstater som inte deltar i Eppo. En förstärkt samordning mellan de båda organen bör bidra till att undvika dubbelarbete, underlätta samarbetet med icke-deltagande medlemsstater och tredjeländer samt stödja en heltäckande ärendehantering i utredningar med en gränsöverskridande dimension. Det bör föreskrivas att företrädare för Eppo deltar i kollegiets möten när frågor av gemensamt intresse diskuteras, för att förbättra den operativa samordningen och den ömsesidiga kännedomen om respektive verksamhet. Det automatiserade systemet med träff/icke träff mellan Eurojust och Eppo bör också optimeras genom tekniska åtgärder för att förbättra informationsutbytet. Eurojust bör utan onödigt dröjsmål rapportera till Eppo om alla brottsliga gärningar som omfattas av Eppos behörighet och bör underrätta medlemsstaterna, såvida Eppo inte bedömer att en sådan underrättelse skulle påverka effektiviteten eller konfidentialiteten i dess utredningar. De praktiska formerna för samarbetet mellan Eurojust och Eppo bör fastställas i ett samarbetsavtal, som regelbundet bör ses över.

- (46) För att bidra till ett effektivt skydd av unionens ekonomiska intressen bör Eurojust samarbeta med andra aktörer inom bedrägeribekämpning som arbetar med att skydda unionens ekonomiska intressen, såsom Eppo, Eurojust, Olaf, Amla och EU:s tullmyndighet, för att ta itu med frågor som är relevanta för samordningen av bedrägeribekämpning, såsom underlättande av informationsutbyte, genomförande av samordnade eller gemensamma åtgärder, utbyte i fråga om nya brottstrender inom verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, utbyte av bästa praxis, inbegripet frågor som rör säkerhet och utveckling av informationsteknik, fastställande av kriterier för gemensam rapportering eller samordning av utbildningsverksamhet eller allmän utveckling avseende unionens bedrägeribekämpningsstruktur. Eurojust bör i egenskap av relevant aktör i skyddet av unionens ekonomiska intressen delta aktivt i sådan gemensam samarbetsverksamhet.
- (47) För att säkerställa att den rapport som kommissionen ska lägga fram varje år i enlighet med artikel 325.5 i EUF-fördraget innehåller en övergripande översikt över de åtgärder som vidtagits för att bekämpa bedrägerier som skadar unionens ekonomiska intressen, bör Eurojust bidra till utarbetandet av den rapporten. Detta bidrag bör täcka uppnådda resultat och den verksamhet som Eurojust bedriver i detta syfte.
- (48) Eurojust bör kunna utbyta personuppgifter med andra unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer i den utsträckning som krävs för fullgörandet av dess uppgifter med fullständig respekt för integritetsskyddet och andra grundläggande fri- och rättigheter. Eurojust bör stärka sitt samarbete med behöriga myndigheter i tredjeländer och organ inom internationella organisationer på grundval av en samarbetsstrategi som utarbetas vart fjärde år i samråd med kommissionen. Samarbetsavtal mellan Eurojust och de behöriga myndigheterna i ett tredjeland kan utgöras av strategiska samarbetsavtal, som är fristående från men ofta föregår ett internationellt avtal som unionen ingår i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, eller av arrangemang för genomförandet av ett sådant internationellt avtal. När så är relevant bör åtaganden om samarbete som medför ekonomiska konsekvenser tas med i internationella avtal som unionen ingår i med tredjeländer, för att säkerställa tillräckliga resurser för det operativa samarbetet. För att underlätta samarbetet och bygga upp ett ömsesidigt förtroende med internationella partner bör den rättsliga ramen för utstationering av sambandspersoner till tredjeländer förtydligas, inbegripet när det gäller deras uppgifter, skyldigheter i fråga om dataskydd och villkoren för utbyte av operativa personuppgifter med behöriga myndigheter i tredjelandet. Om Eurojust identifierar ett operativt behov av samarbete med ett tredjeland eller en internationell organisation bör byrån kunna uppmärksamma kommissionen på behovet av ett beslut om adekvat skyddsnivå eller en rekommendation om att inleda förhandlingar om ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.
- (49) Även i avsaknad av ett internationellt avtal bör Eurojust upprätta och upprätthålla operativa förbindelser med tredjeländer som anses vara av strategisk betydelse för det rättsliga samarbetet, särskilt kandidatländer och potentiella kandidater, när EU-finansierade projekt syftar till att ge dessa partner operativt stöd och bistånd och förse dem med EU:s metoder för rättsligt samarbete och arbetsmetoder. För detta ändamål bör fasta kontaktpunkter från prioriterade tredjeländer ha sin placering vid Eurojust på grundval av ett samarbetsavtal och efter utnämning av styrelsen. Därigenom tillhandahålls tillförlitliga och stabila kanaler för rättsligt informationsutbyte och förseningar i handläggningen av ansökningar om rättslig hjälp minskas. Dessa kontaktpunkters uppgift är att påskynda, samordna eller underlätta verkställigheten av ansökningar om rättslig hjälp, stödja kommunikationen och samordningen mellan

Eurojust, medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet samt underlätta dessa myndigheters deltagande i samordningsmöten och gemensamma utredningsgrupper som stöds av Eurojust. Kontaktpunkternas tillgång till Eurojusts ärendehanteringssystem bör vara strikt begränsad till uppgifter som är relevanta för fullgörandet av deras uppgifter, och varje utbyte av operativa personuppgifter bör endast ske på grundval av de undantag för särskilda situationer som föreskrivs i denna förordning. Särskilda organisatoriska arrangemang bör fastställas för att säkerställa att integreringen av sådana aktörer i Eurojust åtföljs av lämpliga skyddsåtgärder för informationssäkerhet och dataskydd.

- (50) Det bör föreskrivas att sambandsåklagare som är utstationerade till Eurojust från tredjeländer eller internationella organisationer deltar i kollegiets möten när frågor av gemensamt intresse diskuteras, för att stärka de operativa förbindelserna och underlätta direkta kontakter och informationsutbyten mellan rättstillämpare.
- (51) För att garantera Eurojusts fullständiga autonomi och oberoende bör byrån beviljas en autonom budget vars inkomster i huvudsak kommer från ett bidrag från unionens allmänna budget, med undantag för löner och arvoden för de nationella medlemmarna, de biträdande medlemmarna och assistenterna, vilka betalas av deras medlemsstater. Unionens budgetförfarande bör gälla i den utsträckning som unionens bidrag och andra subventioner som ska belasta unionens allmänna budget berörs. Revisionen av räkenskaperna bör utföras av revisionsrätten och godkännas av Europaparlamentets budgetkontrollutskott. Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509³⁶ bör tillämpas på Eurojust.
- (52) För att bekämpa bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, eller allvarliga omständigheter som rör tjänsteutövningen och som utgör ett åsidosättande av de skyldigheter som åligger unionens tjänstemän och övriga anställda och som kan leda till disciplinära eller, i förekommande fall, straffrättsliga förfaranden, bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013³⁷, i dess ändrade lydelse, tillämpas på Eurojust utan begränsningar, och Olaf bör kunna genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 är Eppo behörigt att utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som är riktade mot unionens ekonomiska intressen, i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371³⁸.
- (53) Kollegiet bör få detaljerade och heltäckande expertråd om de grundläggande rättigheter som kan påverkas av byråns verksamhet. För detta ändamål bör Eurojusts personal omfatta minst en expert med ansvar för att stödja Eurojust i att säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna i all dess verksamhet och i utförandet av alla dess uppgifter, särskilt den operativa verksamheten, inbegripet utbyte av personuppgifter med tredjeländer. Det bör vara möjligt att utse en medlem av

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/2030 (EUT L 317, 23.11.2016, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 49).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj>).

Eurojusts personal som har genomgått specialiserad utbildning i lagstiftning och praxis på området för grundläggande rättigheter. Den utsedda experten bör ha ett nära samarbete med dataskyddsombudet inom ramen för deras respektive befogenheter. När det gäller dataskyddsfrågor bör det fulla ansvaret ligga hos dataskyddsombudet.

- (54) För att öka Eurojusts transparens och den demokratiska övervakningen av byrån är det nödvändigt att inrätta en mekanism i enlighet med artikel 85.1 i EUF-fördraget för gemensam utvärdering av Eurojusts verksamhet från Europaparlamentets och de nationella parlamentens sida. Denna utvärdering bör äga rum inom ramen för ett interparlamentariskt utskottssammanträde, med deltagande av ledamöter av de behöriga utskotten i Europaparlamentet och de nationella parlamenten, och bör fullt ut respektera Eurojusts oberoende när det gäller åtgärder som ska vidtas i specifika operativa ärenden samt diskretions- och tystnadsplikt. Det är lämpligt att regelbundet utvärdera tillämpningen av denna förordning. Senast fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft, och därefter vart femte år, bör kommissionen utvärdera Eurojusts verksamhet i förhållande till dess mål, mandat, uppgifter, styrning och säte, inbegripet en bedömning vart tionde år av om det fortfarande är motiverat att behålla byrån.
- (55) Eurojusts funktionssätt bör vara öppet för insyn i enlighet med artikel 15.3 i EUF-fördraget. Särskilda bestämmelser om hur allmänhetens rätt till tillgång till handlingar säkerställs bör antas av styrelsen. Transparenskyldigheten bör tillämpas på Eurojust på ett sådant sätt att diskretions- och tystnadsplikten i den operativa verksamheten inte äventyras. Administrativa undersökningar som genomförs av Europeiska ombudsmannen bör respektera denna skyldighet. För att öka Eurojusts transparens gentemot unionsmedborgarna och för att stärka dess ansvarsskyldighet bör byrån på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter och ledamöter i direktionen, i förekommande fall, sammandrag av resultatet av styrelsens sammanträden, med respekt för dataskyddskraven.
- (56) De nödvändiga bestämmelserna om lokaler för Eurojust i Nederländerna, där det har sitt säte, och de särskilda regler som gäller Eurojusts personal och deras familjemedlemmar bör fastställas i ett särskilt avtal om huvudkontor mellan Eurojust och Konungariket Nederländerna. Eftersom det genom denna förordning inrättas en styrelse som inte föreskrevs i förordning (EU) 2018/1727, bör avtalet om säte ändras eller ersättas för att säkerställa att det personliga tillämpningsområdet omfattar styrelsens ledamöter och deras familjemedlemmar. Detsamma bör, i förekommande fall, gälla för fasta kontaktpunkter som är utstationerade från tredjeländer samt deras familjemedlemmar. Världmedlemsstaten bör tillhandahålla bästa möjliga villkor för att säkerställa att Eurojust fungerar effektivt, vilket inbegriper flerspråkig skolundervisning med europeisk inriktning och lämpliga transportförbindelser, för att locka till sig högkvalificerad personal från ett så stort geografiskt område som möjligt.
- (57) Eftersom målet för denna förordning, nämligen upprättandet av enhet med ansvar för att stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan rättsliga myndigheter i medlemsstaterna i samband med allvarlig brottslighet som berör två eller flera medlemsstater eller som det krävs lagföring för på gemensamma grunder, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (58) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.] ELLER [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland genom en skrivelse av den [datum] meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]
- (59) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (60) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [datum].
- (61) Denna förordning står i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och friheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter och rätten till integritet enligt artiklarna 8 och 7 i stadgan, samt med artikel 16 i EUF-fördraget, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i stadgan, oskuldspresumtion enligt artikel 48 i stadgan och brottsoffers rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, MÅL OCH UPPGIFTER

Artikel 1

Innehåll

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust)
2. Eurojust, såsom den inrättas genom denna förordning, ska ersätta och efterträda den byrå som inrättades genom förordning (EU) 2018/1727.
3. I denna förordning fastställs bestämmelser om Eurojusts struktur, arbetssätt, verksamhetsområde och uppgifter.
4. Eurojust ska stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i samband med grov brottslighet som Eurojust har behörighet att hantera i enlighet med artikel 5, när denna brottslighet berör två eller fler medlemsstater eller kräver lagföring på gemensamma grunder, även när den har återverkningar på unionsnivå.

Artikel 2

Rättslig status

1. Eurojust ska vara ett unionsorgan och ska vara en juridisk person.
2. Eurojust ska i alla medlemsstater ha den mest omfattande rättskapacitet som en juridisk person kan ha enligt nationell rätt. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.
3. Eurojust ska företräddas av en administrativ direktör.

Artikel 3

Säte

Eurojust ska ha sitt säte i Haag i Nederländerna.

Artikel 4

Uppgifter

Eurojust ska utföra följande uppgifter:

- (a) Bistå de behöriga nationella myndigheterna och behöriga organen inom internationella organisationer genom att säkerställa bästa möjliga samordning av utredningar och lagföring, bland annat genom att underlätta och stödja utfärdandet och verkställigheten av ansökningar och beslut om straffrättsligt samarbete, särskilt sådana som grundar sig på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande,

- (b) Ta emot, samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information, inbegripet operativa personuppgifter, i den mån det är nödvändigt för fullgörandet av dess arbetsuppgifter, med de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna, unionens institutioner, organ och byråer, tredjeländer, internationella organisationer och berörda privata parter, i enlighet med denna förordning och tillämpliga dataskyddsregler,
- (c) Samköra information som lagras i relevanta databaser för att identifiera kopplingar mellan gränsöverskridande utredningar och underrätta de berörda medlemsstaterna eller, i förekommande fall, Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) om sådana kopplingar.
- (d) Samla in, bevara, analysera och lagra bevis om de allvarligaste internationella brotten och därmed sammanhängande brott samt underlätta utbytet av sådan bevisning med, eller direkt tillgängliggöra sådan bevisning för, de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna och tredjeländer samt behöriga organ vid internationella brottmålsdomstolar och tribunaler.
- (e) Stödja de behöriga nationella myndigheterna i åtgärder för att spåra, frysa, förverka och återvinna tillgångar som härrör från brott i gränsöverskridande ärenden, inbegripet förverkande efter fällande dom och förverkande utan fällande dom i straffrättsliga förfaranden
- (f) Stödja de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna i att upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med tredjeländer och internationella organisationer i syfte att underlätta straffrättsligt samarbete.
- (g) Ha ett nära samarbete med unionens organ, kontor och byråer, i synnerhet
 - i. Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), bland annat genom ömsesidigt deltagande i och samordning av operativ verksamhet,
 - ii. Eppo, genom att stödja dess utredningar i vilka utredningsåtgärder eller annat samarbete krävs i medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo³⁹ eller i tredjeländer, samt i ärenden som kräver samordning mellan utredningar som genomförs av Eppo och sådana som genomförs av de behöriga myndigheterna i medlemsstater som inte deltar i Eppo, bland annat genom att stödja inrättandet av gemensamma utredningsgrupper,
 - iii. andra unionsorgan och unionsbyråer som inom ramen för sina respektive mandat samlar in information som är relevant för utförandet av Eurojusts uppgifter.
- (h) Samarbeta med, samordna och stödja nätverk och organ som är verksamma inom straffrättsligt samarbete, bland annat genom att vid behov stå värd för dem.
- (i) Bistå de behöriga nationella myndigheterna med att upprätthålla brottsoffers rättigheter i samband med gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden.
- (j) Samla in och analysera specialiserad kunskap, särskilt genom att granska information som lagras i Eurojusts ärendehanteringssystem samt relevant

³⁹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

rättspraxis på nationell och internationell nivå samt på EU-nivå, och genom att utveckla bästa praxis och, inom ramen för sitt mandat, tillhandahålla rådgivning, i förekommande fall inom ramen för Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor,

- (k) På begäran förse unionens institutioner, organ, kontor och byråer analytiska resultat och teknisk rådgivning som bygger på den sakkunskap som Eurojust har förvärvat genom sin ärendehantering.
- (l) Vid behov tillhandahålla tekniskt, operativt, analytiskt, rättsligt, ekonomiskt och strategiskt stöd i frågor som omfattas av dess mandat.
- (m) Samarbeta på ett strukturerat och regelbundet sätt, inbegripet genom att ingå bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal som reglerar villkoren för sådant samarbete, med de aktörer inom bedrägeribekämpning som arbetar med att skydda unionens ekonomiska intressen, såsom Eppo, Europol, Olaf, Amla och EU:s tullmyndighet.

Artikel 5

Eurojusts behörighet

1. Eurojust ska ha behörighet i fråga om följande brott, inbegripet när sådana brott begås i samband med eller utgör en del av verksamhet med en hybriddimension:
 - (a) De former av allvarliga brott som anges i bilaga I.
 - (b) Brott som omfattas av Eppos behörighet.
 - (c) Brott som begås för att anskaffa medel för att begå, underlätta eller begå, eller för att säkerställa strafffrihet för de personer som begår de allvarliga brott som förtecknas i bilaga I.
2. Eurojust ska agera på begäran av en behörig nationell myndighet, ett behörigt organ inom en internationell organisation eller Eppo inom ramen för sin behörighet, eller på eget initiativ.
3. När det gäller andra former av brottslighet än de som anges i bilaga I får Eurojust bistå med utredningar och lagföring på begäran av en behörig nationell myndighet i en medlemsstat.
4. När det gäller brott för vilka Eppo är behörig ska Eurojust utöva sin behörighet
 - (a) i ärenden som berör medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo, på begäran av dessa medlemsstater eller av Eppo,
 - (b) i ärenden som berör medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo, när Eppo har beslutat att inte utöva sin behörighet.
5. Eurojust ska även vara behörigt att bistå Eppo i ärenden som berör tredjeländer eller där det krävs samordning mellan utredningar som genomförs av Eppo och utredningar som genomförs av behöriga myndigheter i medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo.
6. Eurojust får bistå med utredningar och lagföring som berör
 - (a) minst två medlemsstater,
 - (b) en medlemsstat, om ärendet har återverkningar på unionsnivå,

- (c) minst en medlemsstat och ett tredjeland eller en internationell organisation, under förutsättning att något av följande villkor är uppfyllt:
 - i. Ett beslut om adekvat skyddsnivå har antagits i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, eller ett internationellt avtal eller ett samarbetsavtal har ingåtts med det tredjelandet eller den internationella organisationen.
 - ii. En kontaktpunkt har utsetts i det tredjelandet eller inom den internationella organisationen.
 - iii. Det föreligger ett väsentligt intresse av att sådant bistånd tillhandahålls.
- (d) två eller flera tredjeländer eller internationella organisationer, när ärendet kan få återverkningar på unionsnivå, under förutsättning att ett beslut om adekvat skyddsnivå har antagits i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, att ett internationellt avtal eller samarbetsavtal har ingåtts med vart och ett av dem samt att kollegiet dessförinnan har godkänt detta.

KAPITEL II

ORGANISATIONEN AV EUROJUST

AVSNITT I

STRUKTUR

Artikel 6

Eurojusts struktur

1. Eurojust ska bestå av en förvaltningsstruktur och en operativ struktur.
2. Förvaltningsstrukturen ska omfatta följande:
 - (a) En styrelse, som ska fullgöra de uppgifter som anges i artikel 10.
 - (b) En direktion, som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 13.
 - (c) En administrativ direktör med de ansvarsområden som anges i artikel 15.
3. Den operativa strukturen ska omfatta följande:
 - (a) De nationella medlemmarna med det ansvar som anges i artikel 18.
 - (b) Kollegiet, som ska utföra de uppgifter som anges i artikel 20.

AVSNITT II

STYRELSEN

Artikel 7

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och en företrädare för kommissionen.
2. Styrelsen ska även omfatta
 - (a) Eurojusts ordförande, utan rösträtt,
 - (b) den administrativa direktören, utan rösträtt.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda den berörda ledamoten i dennes frånvaro. Varken den styrelseledamot eller den suppleant som företräder en medlemsstat får vara den nationella medlemmen eller någon annan medlem av den nationella enheten i den medlemsstaten som är utstationerad till Eurojust.
4. Styrelsens ledamöter och deras suppleanter ska utses på grundval av sin sakkunskap på det straffrättsliga området, med beaktande av deras relevanta tjänsteställning och erfarenhet, inbegripet erfarenhet av ledning samt administrativa frågor och budgetfrågor.

5. Alla parter som är företrädare i styrelsen ska bemöda sig om att minimera omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
6. Mandatperioden för ledamöterna och deras suppleanter ska vara fyra år och kunna förnyas en gång.

Artikel 8

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina ledamöter som har rösträtt, med två tredjedelars majoritet av dessa ledamöter. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om den senare är förhindrad att fullgöra sina plikter.
2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år och får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot upphör någon gång under deras mandatperiod upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 9

Styrelsens möten

1. Ordföranden ska sammankalla styrelsens möten.
2. Eurojusts ordförande och administrativa direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.
5. Styrelsen får vid behov hålla gemensamma sammanträden med Europols styrelse.
6. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.
7. Om en fråga som omfattas av konfidentialitet eller intressekonflikt står på dagordningen ska styrelsen diskutera och fatta beslut i frågan utan närvaro av den berörda ledamoten. Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i arbetsordningen.

Artikel 10

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska tillhandahålla de strategiska riktlinjerna för Eurojusts verksamhet och ska särskilt
 - (a) anta byråns utkast till samlat programplaneringsdokument som avses i artikel 12 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande,

- (b) med beaktande av kommissionens yttrande anta det samlade programplaneringsdokumentet med två tredjedelars majoritet av ledamöterna med rösträtt,
- (c) anta den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten och det årliga och fleråriga arbetsprogrammet,
- (d) anta sin arbetsordning och direktionens arbetsordning,
- (e) anta bestämmelser för förebyggande och hantering av intressekonflikter med avseende på sina ledamöter, de nationella medlemmarna och medlemmarna i de nationella enheterna,
- (f) anta säkerhetsbestämmelser,
- (g) utöva de tillsättningsbefogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och som i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen⁴⁰ tilldelas myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal med avseende på Eurojusts personal, i enlighet med punkt 2,
- (h) anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda, i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna,
- (i) utse den administrativa direktören och i förekommande fall förlänga dennes mandatperiod eller säga upp denne från ämbetet i enlighet med artikel 14,
- (j) utse sambandspersoner som är utstationerade i tredjeländer enligt artikel 61,
- (k) utse och avsätta en räkenskapsförare och ett dataskyddsombud som ska vara funktionellt oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter,
- (l) anta säkerhetsplanen, kontinuitetsplanen och katastrofplanen,
- (m) anta ett beslut om regler för utstationering av nationella experter vid Eurojust enligt artikel 72,
- (n) anta Eurojusts årliga budget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna och utföra andra uppgifter avseende Eurojusts budget enligt kapitel VI.
- (o) anta de finansiella regler som ska tillämpas på Eurojust i enlighet med artikel 69,
- (p) anta den samarbetsstrategi som avses i artikel 60, efter samråd med kollegiet,
- (q) godkänna ingåendet av samarbetsavtal i enlighet med artikel 54.3,
- (r) anta alla beslut som rör inrättandet av Eurojusts interna strukturer och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av Eurojusts verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning,
- (s) anta alla andra icke-operativa beslut som inte uttryckligen har tilldelats direktionen eller den administrativa direktören i enlighet med denna förordning.

⁴⁰ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen om att till den administrativa direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och fastställa på vilka villkor denna delegering kan upphävas. Den administrativa direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.
3. Om exceptionella omständigheter kräver det får styrelsen genom ett beslut som antagits med två tredjedelars majoritet tillfälligt dra in delegeringen av tillsättningsmyndighetsbefogenheterna till den administrativa direktören samt de befogenheter som denne vidaredelegerat, och utöva dem på egen hand eller delegera dem till en av sina medlemmar eller till någon annan anställd än den administrativa direktören.

Artikel 11

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska styrelsen fatta beslut med en majoritet av sina röstberättigade ledamöter.
2. Om kommissionen framför allvarliga invändningar mot ett förslag till beslut som lagts fram för styrelsen i frågor som rör kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715⁴¹ och tjänsteföreskrifterna för tjänstemän samt anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, ska styrelsen skjuta upp antagandet av beslutet. Inom 15 dagar ska styrelsen ompröva och anta beslutet, eventuellt i ändrad form, vid andra behandlingen, antingen med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter, inklusive kommissionens företrädare, eller med fyra femtedelars majoritet av medlemsstaternas företrädare.
3. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad ledamot är frånvarande ska suppleanten ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
4. Ordföranden ska delta i omröstningen.
5. Eurojusts ordförande och administrativa direktör ska inte delta i omröstningen.
6. Om ordföranden framför allvarliga invändningar mot ett beslut enligt artikel 10.1 a, c, p eller r, på grundval av ett beslut som kollegiet har fattat genom konsensus, ska styrelsen ta full hänsyn till dessa invändningar och, om lämpligt, på nytt pröva utkastet till beslut innan det antas.
7. Närmare bestämmelser om omröstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, i synnerhet på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

Artikel 12

Årlig och flerårig programplanering

1. Senast den 30 november varje år ska styrelsen anta ett samlat programplaneringsdokument som innehåller en årlig och en flerårig

⁴¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

programplanering på grundval av ett förslag som tagits fram av den administrativa direktören och som granskats av direktionen, med beaktande av kommissionens yttrande. Styrelsen ska vidarebefordra programplaneringsdokumenten till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Programplaneringsdokumentet ska bli slutgiltigt när unionens allmänna budget slutgiltigt antas och ska vid behov justeras i enlighet därmed.
3. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en uppgift om de finansiella och mänskliga resurser som tilldelats varje åtgärd, i enlighet med principerna om aktivitetsbaserad budget och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska vara förenligt med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. Det ska på ett tydligt sätt ange vilka uppgifter som har lagts till, ändrats eller tagits bort i jämförelse med det föregående räkenskapsåret.
4. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om Eurojust tilldelas en ny uppgift. Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den administrativa direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.
5. Det fleråriga arbetsprogrammet ska ange den övergripande strategiska programplaneringen, inklusive mål, den strategi för samarbete med tredjeländers myndigheter och organ inom internationella organisationer som avses i artikel 60, förväntade resultat och resultatindikatorer. Det ska också ange resursplaneringen, vilket inkluderar flerårig budget och personal. Resursplaneringen ska uppdateras årligen. Den strategiska programplaneringen ska uppdateras vid behov och i synnerhet för att beakta resultatet från den utvärdering som avses i artikel 74.

AVSNITT III

DIREKTION

Artikel 13

Direktion

1. Styrelsen ska bistås av en direktion.
2. Direktionen ska ledas av Eurojusts ordförande.
3. Direktionen ska
 - (a) förbereda de beslut som ska antas av styrelsen och övervaka genomförandet av de beslut som den antar,
 - (b) granska förslaget till årlig budget, utkastet till årligt arbetsprogram och utkastet till konsoliderad årlig verksamhetsrapport som utarbetats av den administrativa direktören,
 - (c) tillsammans med styrelsen säkerställa lämplig uppföljning av resultaten och rekommendationerna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, av resultaten av utredningar som utförs av Europeiska byrån för

bedrägeribekämpning (Olaf)⁴² och av resultaten, inklusive rättsliga beslut, av utredningar som utförs av Eppo, i enlighet med tillämplig unionsrätt.

- (d) utan att det påverkar den administrativa direktörens ansvarsskyldigheter bistå och råda den verkställande direktören i genomförandet av styrelsens beslut, i syfte att förstärka tillsynen av den administrativa förvaltningen och budgetförvaltningen,
 - (e) anta rapporter, policydokument, riktlinjer till förmån för de behöriga nationella myndigheterna samt yttranden som rör Eurojusts verksamhet, efter att på förhand ha hört kollegiet i undantagsfall där frågan är av väsentlig operativ betydelse,
 - (f) utföra alla andra uppgifter som styrelsen delegerat.
4. Direktionen ska anta administrativa beslut, bland annat
- (a) en bedrägeribekämpningsstrategi som står i proportion till risken för bedrägerier och tar hänsyn till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras, på grundval av ett förslag som utarbetas av den administrativa direktören,
 - (b) uppföljningar av revisionsrapporter, inklusive Europeiska datatillsynsmannens rapporter⁴³,
 - (c) strategier som rör förbindelserna med unionens institutioner, budgetplanering och förhandlingar, även inom ramen för den fleråriga budgetramen,
 - (d) bekräftelser av sambandsåklagare och av kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust,
 - (e) inledande av förhandlingar om ingående av samarbetsavtal.
5. När det är nödvändigt av brådskande skäl får direktionen fatta vissa interimistiska beslut på styrelsens vägnar, särskilt i frågor som rör administrativ förvaltning och budgetförvaltning, inklusive beslut om tillfälligt upphävande av delegeringen av tillsättningsbefogenheter. Sådana beslut ska föreläggas styrelsen för bekräftelse vid dess nästa möte.
6. Direktionen ska bestå av följande ledamöter med rösträtt:
- (a) Eurojusts ordförande.
 - (b) Vice ordföranden.
 - (c) Två ledamöter som utses av styrelsen bland dess röstberättigade ledamöter.
 - (d) En företrädare för kommissionen.
7. Den administrativa direktören ska delta i direktionens möten utan rösträtt och får vid behov delegera sitt deltagande.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

8. Direktionen får också bjuda in andra deltagare som observatörer utan rösträtt för specifika punkter på dagordningen.
9. Mandatperioden för de styrelseledamöter som tjänstgör i direktionen ska vara två år. Denna mandatperiod ska löpa ut före utgången av den period då den berörda ledamoten upphör att vara ledamot av styrelsen.
10. Direktionen ska sammanträda minst en gång i månaden. Dessutom ska den sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av sina ledamöter.
11. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av sina medlemmar.

AVSNITT IV

ADMINISTRATIV DIREKTÖR

Artikel 14

Utnämning, uppsägning och förlängning av mandatperioden

1. Den administrativa direktören ska vara tillfälligt anställd vid Eurojust enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.
2. Den administrativa direktören ska utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad kompetens från en förteckning över kandidater som föreslagits av direktionen, efter ett öppet och transparent urvalsförfarande som syftar till att säkerställa ett så brett deltagande som möjligt av kandidaterna och en lämplig könsfördelning.
3. I det avtal som sluts med den administrativa direktören ska Eurojust företräddas av styrelsens ordförande.
4. Den administrativa direktörens mandattid ska vara fem år. Före utgången av denna period ska direktionen göra en bedömning på grundval av en utvärdering av den administrativa direktörens arbete och Eurojusts framtida uppgifter och utmaningar.
5. Styrelsen får på förslag av direktionen, med beaktande av den bedömning som avses i punkt 4, förlänga den administrativa direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
6. En administrativ direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning efter den sammanlagda perioden.
7. Den administrativa direktören får avsättas endast efter ett beslut av styrelsen på förslag av direktionen.
8. Styrelsen ska anta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den administrativa direktören med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.

Uppgifter och ansvar som åligger den administrativa direktören

1. Den administrativa direktören ska leda Eurojust och ska vara ansvarig inför styrelsen. Den administrativa direktören ska biträdas av Eurojusts personal vid fullgörandet av sina uppgifter i enlighet med artikel 71.
2. Den administrativa direktören ska vara oberoende i sin tjänsteutövning och får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.
3. Den administrativa direktören ska vara Eurojusts rättsliga företrädare.
4. Den administrativa direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som Eurojust tilldelas i denna förordning. Den administrativa direktören ska i synnerhet göra följande:
 - (a) Säkerställa Eurojusts löpande administration.
 - (b) Genomföra de beslut som antas av styrelsen och direktionen.
 - (c) Säkerställa efterlevnad av Eurojusts finansiella regler.
 - (d) Utarbeta utkastet till samlat programplaneringsdokument och lägga fram det för direktionen för översyn och för styrelsen för antagande efter samråd med kommissionen.
 - (e) Genomföra det samlade programplaneringsdokumentet och rapportera till styrelsen om dess genomförande.
 - (f) Utarbeta Eurojusts konsoliderade årliga verksamhetsrapport och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.
 - (g) Bistå styrelsens ordförande med att förbereda styrelsens möten samt bistå Eurojusts ordförande med att förbereda direktionens och kollegiets möten,
 - (h) Utarbeta en handlingsplan för att åtgärda de resultat och rekommendationer som följer av interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, resultaten från utredningar som genomförts av Olaf och resultaten av, inbegripet rättsliga avgöranden från, utredningar som genomförts av Eppo, i enlighet med tillämplig unionsrätt, samt två gånger per år rapportera om framstegen till kommissionen och regelbundet till styrelsen och direktionen.
 - (i) Skydda unionens ekonomiska intressen genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att det påverkar Olafs och Eppos behörighet, och, om oriktigheter upptäcks, återkräva felaktigt utbetalda belopp.
 - (j) Utarbeta strategier för bedrägeribekämpning, effektivitetsvinster och synergieffekter, en strategi för samarbete med tredjeländer eller internationella organisationer och en strategi för organisatorisk ledning och interna kontrollsystem för Eurojust och lägga fram dem för styrelsen för godkännande.
 - (k) Utarbeta utkast till finansiella regler för Eurojust som ska antas av styrelsen.
 - (l) Utarbeta Eurojusts förslag till inkomst- och utgiftsberäkning för antagande av styrelsen och genomföra dess budget.
 - (m) Främja mångfald och en jämn könsfördelning när det gäller rekryteringen av Eurojusts personal.

AVSNITT V

NATIONELLA MEDLEMMAR

Artikel 16

De nationella medlemmarnas ställning

1. Eurojust ska ha en nationell medlem utstationerad från varje medlemsstat i enlighet med dess rättsliga system. Den nationella medlemmen ska ha sin ordinarie arbetsplats vid Eurojusts säte.
2. De nationella medlemmarna ska
 - (a) vara aktiva medarbetare i åklagarväsendet eller rättsväsendet i den berörda medlemsstaten,
 - (b) ha nödvändiga kvalifikationer för utnämning till höga åklagarämbeten eller juridiska ämbeten i sina respektive medlemsstater och som har relevant praktisk erfarenhet av de nationella rättssystemen eller av relevanta internationella organ eller unionsorgan samt av internationellt straffrättsligt samarbete,
 - (c) ha åtminstone de befogenheter som avses i artikel 18 för att kunna utföra sina uppgifter.
3. De nationella medlemmarnas mandatperioder ska vara fem år och kunna förnyas en gång. I ärenden där en biträdande nationell medlem inte kan agera på en nationell medlems vägnar eller ersätta en nationell medlem, ska den nationella medlemmen kvarstå i ämbetet efter utgången av mandatperioden fram tills det att hans eller hennes mandatperiod förlängs eller tills han eller hon ersätts, med förbehåll för den berörda medlemsstatens samtycke.
4. Varje nationell medlem ska stödjas av en nationell enhet enligt artikel 17.

Artikel 17

Nationella enheter

1. Varje nationell enhet ska bestå av den nationella medlemmen, minst en biträdande nationell medlem och en assistent. Den biträdande nationella medlemmen ska ha sin ordinarie arbetsplats vid Eurojusts säte. Om en medlemsstat så beslutar får assistenten ha sin ordinarie arbetsplats i den berörda medlemsstaten.
2. Den biträdande nationella medlemmen ska enligt tillämplig nationell lagstiftning ha samma status, befogenheter och nyttjanderätt som den nationella medlemmen. Den biträdande nationella medlemmen ska kunna agera på den nationella medlemmens vägnar eller ersätta denne. Mandatperioden för biträdande nationella medlemmar ska vara fem år och kunna förlängas en gång.
3. En assistent får också agera på den nationella medlemmens vägnar eller ersätta denne, om han eller hon har en sådan ställning som avses i artikel 16.2.
4. Ytterligare biträdande nationella medlemmar eller assistenter får stödja den nationella medlemmen. Om det är nödvändigt, och med kollegiets samtycke, får de

ha sin ordinarie arbetsplats vid Eurojusts säte. Medlemsstaterna ska underrätta Eurojusts ordförande och kommissionen om utseendet av nationella medlemmar, biträdande nationella medlemmar och assistenter.

5. De nationella medlemmarnas, de biträdande nationella medlemmarnas och assistenternas löner och arvoden ska betalas av deras medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.
6. Varje nationell enhet ska stödjas av minst en utstationerad nationell expert. De utstationerade nationella experterna ska ha ställning som åklagare, domare eller företrädare för en rättslig myndighet med behörigheter som motsvarar de som en åklagare eller domare har enligt nationell rätt.
7. Medlemsstaterna får utse ytterligare personal till den nationella enheten för kortvariga operativa uppdrag, inklusive praktikanter från det europeiska nätverket för rättslig utbildning.
8. Utstationerade nationella experter och annan ytterligare personal ska stå under den nationella medlemmens ledning när de utför uppgifter som rör Eurojusts operativa verksamhet.
9. De nationella enheterna ska stödjas av behörig Eurojustpersonal. Den administrativa direktören ska efter samråd med den nationella medlemmen fastställa antalet behöriga Eurojustanställda som tilldelats varje nationell enhet och deras arbetsuppgifter.
10. Minst en medlem av varje nationell enhet ska utses till kontaktpunkt för det europeiska rättsliga nätverket⁴⁴ för att bistå vid bedömningen av om en framställning bör hanteras med bistånd av Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket.
11. Den nationella medlemmen, den biträdande nationella medlemmen, en assistent som har rätt att ersätta den nationella medlemmen eller en utstationerad nationell expert ska alltid vara tillgänglig för att ta emot och handlägga brådskande framställningar, 24 timmar om dygnet, sju dagar i veckan, för att säkerställa att Eurojust utan dröjsmål kan fullgöra sina uppgifter i brådskande ärenden.
12. När medlemmar i de nationella enheterna agerar inom ramen för Eurojusts operativa uppgifter ska de utgifter som hör ihop med dessa insatser anses vara operativa utgifter.

Artikel 18

De nationella medlemmarnas befogenheter

1. De nationella medlemmarna ska ha befogenhet att
 - (a) inleda, registrera och hantera ärenden i Eurojusts ärendehanteringssystem,
 - (b) direkt kontakta, samråda med och utbyta operativ information och bevis med behöriga nationella myndigheter i den egna medlemsstaten samt med relevanta organ, kontor och byråer inom unionen, inbegripet Eppo och Europol,
 - (c) direkt kontakta, samråda med och utbyta operativ information och bevis med behöriga nationella myndigheter i tredjeländer och behöriga organ inom

⁴⁴ Rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket (EUT L 348, 24.12.2008, s. 130).

internationella organisationer, i enlighet med medlemsstatens internationella åtaganden och dataskyddsreglerna,

- (d) underlätta eller på annat sätt stödja utfärdandet eller verkställandet av ansökningar om rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande,
- (e) på grundval av all relevant tillgänglig information, inbegripet, i förekommande fall, synpunkter från dataskyddsombudet, tillåta överföring av operativa personuppgifter som är nödvändiga för en viss utredning som den egna medlemsstaten deltar i, i enlighet med artiklarna 94b, 94c och 94d i förordning (EU) 2018/1725; om de operativa personuppgifter som ska överföras har lämnats av mer än en medlemsstat inom ramen för den utredningen, ska tillståndet ges av den nationella medlemmen i var och en av de medlemsstater som har lämnat uppgifterna,
- (f) organisera samordningsmöten eller samordningscentrum,
- (g) delta i gemensamma utredningsgrupper och, i förekommande fall, ta initiativ till eller underlätta inrättandet av och verksamheten i sådana grupper, bland annat genom att underteckna överenskommelser om gemensamma utredningsgrupper,
- (h) delta i gemensamma operativa plattformar, Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor och plattformar för rättslig samordning,
- (i) vid behov delta i operativa arbetsgrupper och Europols operativa möten,
- (j) begära att de behöriga nationella myndigheterna i den egna medlemsstaten godkänner inrättandet av samordningsmekanismer, inbegripet gemensamma operativa plattformar, med Europol enligt artikel 57.5,
- (k) begära att de behöriga nationella myndigheterna i den egna medlemsstaten genomför en utredning eller lagföring avseende vissa gärningar eller vidtar en viss straffprocessuell åtgärd eller någon annan åtgärd som är motiverad för en utredning eller lagföring,
- (l) bistå med att identifiera, förebygga och lösa behörighetskonflikter, bland annat genom att avge motiverade yttranden, uppmana de behöriga nationella myndigheterna att godta att en av dem är bäst lämpad att lagföra och underlätta överföringen av förfaranden.

2. Med den behöriga nationella myndighetens samtycke och i enlighet med nationell rätt får de nationella medlemmarna

- (a) utfärda eller verkställa ansökningar om rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande, inbegripet att
 - i. besluta om, begära eller verkställa utredningsåtgärder enligt direktiv 2014/41/EU,
 - ii. utfärda, begära eller verkställa beslut om frysning enligt förordning (EU) 2018/1805,
 - iii. utfärda en europeisk utlämnandeorder eller en europeisk bevarandeorder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543⁴⁵,

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1543 av den 12 juli 2023 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för

- (b) begära att de nationella kontoren för återvinning av tillgångar tillhandahåller information om hjälpmedel vid brott, vinning av brott eller egendom som är eller kan komma att bli föremål för ett beslut om frysning eller förverkande och vidtar omedelbara åtgärder i avvaktan på att ett beslut om frysning utfärdas, i enlighet med direktiv (EU) 2024/1260⁴⁶.
3. I brådskande ärenden när det inte är möjligt att kontakta den behöriga nationella myndigheten i tid ska de nationella medlemmarna vara behöriga att vidta de åtgärder som avses i punkt 2 i enlighet med nationell rätt. De ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas enligt denna punkt.
4. Om de befogenheter som avses i punkterna 2 och 3 enligt nationell lagstiftning tilldelas en annan behörig nationell myndighet, får den nationella medlemmen begära att den myndigheten utfärdar eller verkställer den berörda åtgärden.
5. Utan att det påverkar punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna bevilja nationella medlemmar ytterligare befogenheter för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning. Dessa medlemsstater ska underrätta kommissionen och kollegiet om dessa befogenheter.
6. De nationella medlemmarna ska i enlighet med sin nationella lagstiftning ha tillgång till, eller utan onödigt dröjsmål kunna erhålla, informationen i följande register i sin medlemsstat:
- (a) Kriminalregister.
 - (b) Register över gripna eller anhållna personer.
 - (c) Utredningsregister.
 - (d) DNA, fingeravtryck och fordonsregister, i förekommande fall för brottsutredningar.
 - (e) Förvalta Ecris-TCN i enlighet med artikel 14.1 och 14.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816⁴⁷.
 - (f) Centraliserade bankkontoregister och datasöksystem som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153⁴⁸.
 - (g) Andra register hos offentliga myndigheter när sådan information är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden (EUT L 191, 28.7.2023, s. 118).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1260 av den 24 april 2024 om återvinning av tillgångar och förverkande (EUT L, 2024/1260, 2.5.2024).

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726, EUT L 135, 22.5.2019, s. 1.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (EUT L 186, 11.7.2019, s. 12).

AVSNITT VI

KOLLEGIET

Artikel 19

Kollegiets sammansättning

1. Kollegiet ska bestå av samtliga nationella medlemmar.
2. Kollegiets medlemmar får biträdas av rådgivare eller experter.

Artikel 20

Kollegiets befogenheter och uppgifter

1. Kollegiet ska ansvara för Eurojusts operativa verksamhet och ska agera helt oberoende.
2. Kollegiet ska särskilt
 - (a) underlätta identifieringen av sammanhängande förfaranden, bland annat genom att begära att nationella medlemmar kontrollerar om parallella utredningar eller lagföringsåtgärder som rör likartade gärningar eller brott pågår i deras respektive medlemsstater,
 - (b) identifiera övergripande frågor och bästa praxis i operativa frågor, vid behov genom att begära att nationella medlemmar tar kontakt med relevanta nationella kontaktpunkter för rättsliga nätverk eller andra behöriga nationella myndigheter,
 - (c) begära att den administrativa direktören utarbetar analyser av hur internationell rättspraxis samt unionsrättspraxis och nationell rättspraxis påverkar operativa frågor,
 - (d) lämna operativa synpunkter till direktionen inför fastställandet av prioriteringar för samarbetet med tredjeländer och när det gäller operativa dokument för vilka Europol begär Eurojusts bidrag,
 - (e) begära att direktionen inrättar Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor i enlighet med artikel 31 och plattformar för rättslig samordning i enlighet med artikel 27,
 - (f) på begäran av direktionen eller styrelsen ge råd i frågor som är direkt kopplade till operativa frågor,
 - (g) anta de genomförandebestämmelser som krävs för att utföra dess uppgifter.
3. Kollegiet ska fatta operativa beslut, bland annat om följande:
 - (a) Inleda, registrera och hantera ärenden på eget initiativ i Eurojusts ärendehanteringssystem, på grundval av information som lämnats av en eller flera medlemsstater eller information som mottagits från ett tredjeland, en internationell organisation eller ett unionsorgan, ett unionskontor eller en unionsbyrå, särskilt Europol och Eppo, eller som tagits fram av Eurojusts personal.

- (b) I samband med ärenden på eget initiativ som inletts enligt led a, till de behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna översända information som är relevant för att inleda, utvidga eller genomföra utredningar och lagföring som potentiellt omfattas av deras behörighet.
- (c) I samband med ärenden på eget initiativ som inletts enligt led a, organisera ett samordningsmöte när kollegiet anser att direkta kontakter mellan de behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna är nödvändiga för att säkerställa en effektiv samordning av deras utredningar och lagföring.
- (d) Bedöma huruvida ett ärende som berör en medlemsstat har återverkningar på unionsnivå i den mening som avses i artikel 5.6 b.
- (e) Fastställa huruvida det föreligger ett väsentligt intresse av att tillhandahålla bistånd i ärenden som berör minst en medlemsstat och ett tredjeland eller en internationell organisation, i enlighet med artikel 5.5 c iii.
- (f) Godkänna ansökningar om samarbete från tredjeländer eller internationella organisationer som omfattas av artikel 5.6 d.

Artikel 21

Kollegiets möten

1. Ordföranden ska sammankalla kollegiets möten.
2. Kollegiet ska sammanträda minst en gång i månaden. Dessutom ska det sammanträda på ordförandens initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av ledamöterna.
3. Den administrativa direktören och behörig Eurojustpersonal ska, när så är lämpligt, bjudas in att delta i kollegiets möten utan rösträtt.
4. Kollegiet ska bjuda in företrädare för Eppo och Europol att delta i dess möten utan rösträtt när frågor av gemensamt intresse behandlas. Kollegiet får även, när så är lämpligt, bjuda in företrädare för unionsorgan, sambandsåklagare som är utstationerade till Eurojust, kontaktpunkter som är stationerade vid Eurojust samt andra behöriga nationella eller internationella myndigheter att delta utan rösträtt.
5. Kollegiet får bjuda in andra personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.

Artikel 22

Kollegiets omröstningsregler

1. Kollegiet ska sträva efter att fatta sina beslut med enhällighet. Om enhällighet inte kan uppnås ska kollegiet anta sina beslut med en majoritet av sina ledamöter utan onödigt dröjsmål.
2. Varje nationell medlem har en röst. Vid frånvaro av en röstberättigad medlem ska den biträdande nationella medlemmen ha rätt att rösta på de villkor som anges i artikel 17.2. Vid frånvaro av den biträdande nationella medlemmen ska assistenten också ha rätt att rösta på de villkor som anges i artikel 17.3.

Artikel 23

Eurojusts ordförande och vice ordförande

1. Kollegiet ska välja en ordförande och en vice ordförande bland de nationella medlemmarna genom omröstning med två tredjedelars majoritet av sina medlemmar. Om två tredjedelars majoritet inte kan uppnås efter den andra valomgången ska vice ordförande väljas med enkel majoritet av medlemmarna i kollegiet, medan två tredjedelars majoritet ska fortsätta att krävas för valet av ordförande.
2. Ordföranden ska utföra sina uppgifter på kollegiets vägnar. Ordföranden ska
 - (a) företräda Eurojust i de yttre institutionella förbindelserna,
 - (b) sammankalla och leda mötena i kollegiet och styrelsen och hålla kollegiet informerat om alla frågor som är av intresse för det,
 - (c) leda kollegiets arbete,
 - (d) delta i styrelsens möten utan rösträtt,
 - (e) utföra övriga uppgifter som anges i dess arbetsordning.
3. Vice ordföranden ska utföra de uppgifter som anges i punkt 2 och som ordföranden delegerar till honom eller henne samt ersätta ordföranden när denne är förhindrad att fullgöra sina uppgifter. Ordföranden och vice ordföranden ska vid utförandet av sina specifika uppgifter bistås av Eurojusts personal.
4. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara fyra år och ska kunna förnyas en gång.
5. När en nationell medlem väljs till ordförande eller vice ordförande i Eurojust ska hans eller hennes mandatperiod förlängas så att han eller hon kan fullgöra sin uppgift som ordförande eller vice ordförande.
6. En ordförande eller vice ordförande som inte längre uppfyller villkoren för att utföra sina uppgifter får avsättas av kollegiet på förslag från en tredjedel av dess medlemmar. Beslutet ska antas på grundval av två tredjedelars majoritet av dess medlemmar, exklusive den berörda ordföranden eller vice ordföranden.
7. När en nationell medlem väljs till ordförande i Eurojust får den berörda medlemsstaten utstationera en annan lämpligt kvalificerad person som ska förstärka den nationella enheten under den förra personens uppdrag som ordförande. En medlemsstat som beslutar att utstationera en sådan person ska ha rätt att ansöka om ersättning i enlighet med artikel 24.

Artikel 24

Mekanism för ersättning vid val till befattningen som ordförande

1. Den medlemsstat vars nationella medlem väljs till ordförande ska ha rätt till ersättning enligt artikel 23.7, i enlighet med den mekanism som fastställs av rådet genom genomförandeakter.
2. Ersättningen ska vara tillgänglig för en medlemsstat om
 - (a) dess nationella medlem valts till ordförande,
 - (b) den begär ersättning från kollegiet och styrker behovet att förstärka sin nationella enhet på grund av ökad arbetsbelastning.

3. Ersättningen ska uppgå till 50 % av den utsända personens nationella lön. Levnadsomkostnader och andra därtill hörande utgifter ska ersättas på ett sätt som är jämförbart med hur dessa ersätts för unionstjänstemän och andra tjänstemän som är utstationerade i utlandet.
4. Kostnaden för ersättningsmekanismen ska belasta Eurojusts budget.

KAPITEL III

OPERATIVA ÄRENDEN

AVSNITT I

UNDERLÄTTANDE AV RÄTTSLIG HJÄLP OCH SAMORDNING

Artikel 25

Stöd till gränsöverskridande utredningar och lagföring

1. Eurojust ska stödja och stärka samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och tredjeländer samt behöriga organ vid internationella organisationer och säkerställa bästa möjliga samordning av utredningar och lagföring, särskilt genom att tillhandahålla operativt, analytiskt och strategiskt stöd.
2. För de ändamål som avses i punkt 1 får Eurojust särskilt
 - (a) organisera och främja samordningsmöten och samordningscentrum samt tillhandahålla nödvändigt logistiskt stöd, inbegripet översättning och tolkning,
 - (b) underlätta och stödja utfärdandet, översändandet och verkställigheten av ansökningar om rättslig hjälp och instrument för ömsesidigt erkännande, särskilt genom att
 - i. ge råd om lämpliga instrument och tillämpliga rättsliga krav,
 - ii. stödja utarbetandet, översändandet och uppföljningen av ansökningar,
 - iii. underlätta kontakter med behöriga nationella myndigheter i medlemsstaterna samt med behöriga myndigheter i tredjeländer och behöriga organ vid internationella organisationer och, i förekommande fall, privata parter,
 - iv. identifiera alternativa lösningar vid avslag på en ansökan,
 - v. tillhandahålla stöd i fall där ansökningar om rättslig hjälp konkurrerar med eller står i konflikt med varandra, inbegripet europeiska arresteringsorder som utfärdats i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF⁴⁹, exempelvis genom att avge motiverade yttranden,
 - (c) bistå vid förebyggande, identifiering och lösning av behörighetskonflikter mellan behöriga nationella myndigheter, bland annat genom att
 - i. identifiera parallella eller sammanhängande förfaranden,
 - ii. ge rättslig rådgivning, inbegripet om tillämpningen av principen att ingen får lagföras eller straffas två gånger för samma brott,
 - iii. avge icke-bindande motiverade yttranden eller rekommendationer om lösningen av sådana konflikter,

⁴⁹ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1), i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 (EUT L 81, 27.3.2009, s. 24).

- iv. uppmana de behöriga myndigheterna att godta att en av dem är bäst lämpad att lagföra ärendet,
 - v. underlätta överföringen av förfaranden,
- (d) underlätta och stödja utbytet av information mellan behöriga nationella myndigheter och behöriga organ vid internationella organisationer,
 - (e) i enlighet med denna förordning samköra information i relevanta databaser för att identifiera samband mellan gränsöverskridande utredningar och stödja sådana utredningar,
 - (f) underlätta och stödja gränsöverskridande spårning, frysning, förverkande och återvinning av tillgångar som härrör från brott i gränsöverskridande ärenden, inbegripet när det gäller förverkande efter fällande dom och förverkande utan fällande dom i straffrättsliga förfaranden,
 - (g) begära att Europol tillhandahåller stöd, inbegripet genom operativ analys i en pågående specifik brottsutredning på grundval av utredningsuppgifter som Eurojust eller medlemsstaterna har tillhandahållit.
3. De behöriga nationella myndigheterna ska på begäran informera Eurojust om resultatet av förfaranden i vilka de har fått stöd enligt denna artikel, inbegripet, när sådana finns tillgängliga, relevanta rättsliga avgöranden och eventuella uppföljningsåtgärder.
 4. Eurojust ska genom sin behöriga personal stödja genomförandet av denna artikel. Personalen ska agera under de nationella medlemmarnas ledning i enlighet med denna förordning.

Artikel 26

Stöd till gemensamma utredningsgrupper

1. Eurojust ska tillhandahålla operativt, tekniskt, analytiskt, rättsligt och ekonomiskt stöd till gemensamma utredningsgrupper, bland annat genom att
 - (a) ge råd om lämpligheten av att inrätta en gemensam utredningsgrupp och om de rättsliga kraven för detta, inbegripet om Europols eventuella deltagande,
 - (b) bistå vid utarbetandet och förhandlingen av överenskommelser om inrättande av gemensamma utredningsgrupper,
 - (c) ge råd om lagföringsstrategier och om genomförandet av operativa åtgärder.
2. Rollerna och ställningen för de nationella medlemmarna och de övriga medlemmarna av de nationella enheterna inom en gemensam utredningsgrupp ska fastställas i den överenskommelse genom vilken den gemensamma utredningsgruppen inrättas.
3. Eurojusts personal får, om det föreskrivs i överenskommelsen om inrättande av en gemensam utredningsgrupp, delta i gruppens verksamhet på de villkor som anges i överenskommelsen, inbegripet vad gäller den tillämpliga ansvarsordningen.
4. Eurojusts personal får, inom ramen för lagstiftningen i de medlemsstater där en gemensam utredningsgrupp bedriver verksamhet, bistå gruppen i dess verksamhet och vid utbytet av information mellan dess medlemmar.
5. Information som behörig Eurojustpersonal har erhållit inom ramen för sitt deltagande i en gemensam utredningsgrupp ska, med samtycke från och under ansvar av den

medlemsstat som lämnade informationen, behandlas av Eurojust på de villkor som fastställs i denna förordning.

6. Eurojust ska genom sin personal stödja nätverket av nationella experter på gemensamma utredningsgrupper (*JIT-nätverket*), särskilt genom att
 - (a) organisera dess möten och utbildningsverksamhet,
 - (b) samla in och analysera utvärderingar från enskilda gemensamma utredningsgrupper,
 - (c) förvalta Eurojusts ekonomiska stöd till gemensamma utredningsgrupper,
 - (d) utföra de uppgifter som tilldelats JIT-nätverkets sekretariat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/969⁵⁰.
7. Ekonomiskt stöd från Eurojust ska tillhandahållas i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509 och får innefatta förenklade former av finansiering, inbegripet klumpsummor, enhetskostnader och finansiering enligt schablonsatser. Eurojust får direkt stå för eller ersätta kostnader som är nödvändiga för att inrätta och bedriva verksamhet inom gemensamma utredningsgrupper, inbegripet kostnader för resor, logi, tolkning, översättning, samordningsverksamhet, utrustning och operativt stöd.

Artikel 27

Plattformer för rättslig samordning

1. På begäran av två eller flera medlemsstater, eller på eget initiativ med de berörda medlemsstaternas samtycke, får Eurojust inrätta plattformer för rättslig samordning för att stödja särskilt komplexa gränsöverskridande utredningar eller lagföringar eller för att stärka samarbetet när det gäller specifika former av grov brottslighet.
2. Plattformarna för rättslig samordning ska bestå av företrädare för de behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inbegripet medlemmar av de nationella enheterna, och ska stödjas av behörig Eurojustpersonal.
3. Företrädare för unionsbyråer, unionsorgan och unionskontor samt andra relevanta internationella rättsliga aktörer, liksom företrädare för tredjeländer och internationella organisationer, får bjudas in att delta, med förbehåll för de berörda behöriga nationella myndigheternas samtycke.
4. Eurojust ska tillhandahålla plattformarna för rättslig samordning operativt, tekniskt, analytiskt, rättsligt och ekonomiskt stöd. Eurojust ska även tillhandahålla nödvändigt logistiskt stöd, inbegripet lokaler och verktyg för säker kommunikation.
5. Plattformarna för rättslig samordning ska särskilt
 - (a) underlätta utbytet av uppgifter och bevis som är relevanta för de rättsliga myndigheterna, inbegripet till stöd för utarbetandet och genomförandet av en gemensam lagföringsstrategi,
 - (b) förse Eurojust med information för operativ analys i enlighet med denna förordning,

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/969 av den 10 maj 2023 om inrättande av en samarbetsplattform till stöd för gemensamma utredningsgruppers funktion och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 132, 17.5.2023, s. 1).

- (c) tillhandahålla specialiserat stöd till behöriga nationella myndigheter, i förekommande fall även med stöd från Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor som avses i artikel 31.
6. Information som behandlas inom ramen för en plattform för rättslig samordning ska hanteras i enlighet med denna förordning och ska lagras och behandlas i det ärendehanteringssystem som avses i artikel 41.

AVSNITT II

OPERATIV VERKSAMHET PÅ EGET INITIATIV

Artikel 28

Eget initiativ

1. I avsaknad av en begäran från de behöriga nationella myndigheterna eller Eppo får Eurojust på eget initiativ vidta operativa åtgärder i enlighet med denna förordning, på grundval av information som lämnats av medlemsstater, tredjeländer, internationella organisationer, unionens institutioner, organ, kontor och byråer eller privata parter, eller som inhämtats från offentligt tillgängliga källor, i samband med pågående eller potentiella utredningar eller lagföringar som rör grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet enligt denna förordning.
2. När Eurojust agerar på eget initiativ får de nationella medlemmarna, med angivande av sina skäl, anmoda de behöriga myndigheterna i sina medlemsstater att
 - (a) genomföra en utredning eller lagföra specifika gärningar,
 - (b) komma överens om att en av dem kan vara bättre lämpad att genomföra en utredning eller att lagföra specifika gärningar,
 - (c) utvidga utredningarna till att även omfatta andra medlemsstater eller tredjeländer som inte ursprungligen var involverade,
 - (d) prioritera en ansökan om rättslig hjälp vid motstridiga eller konkurrerande ansökningar,
 - (e) vid behov tillåta samkörning av relevanta databaser för att identifiera kopplingar mellan fall,
 - (f) samordna de behöriga myndigheterna i berörda medlemsstater,
 - (g) begära operativt eller analytiskt stöd från Europol i enlighet med artikel 57,
 - (h) inrätta en gemensam utredningsgrupp,
 - (i) vidta särskilda utredningsåtgärder,
 - (j) till Eurojust överföra information som är nödvändig för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter,
 - (k) vidta alla andra åtgärder som är motiverade med anledning av utredningen eller lagföringen.
3. Nationella medlemmar får vidare

- (a) informera de behöriga nationella myndigheterna om utredningar eller lagföring som kan få återverkningar på unionsnivå eller beröra andra medlemsstater än de direkt berörda,
 - (b) till de behöriga nationella myndigheterna överföra information som är relevant för att inleda, utvidga eller genomföra utredningar och lagföring som omfattas av Eurojusts behörighet,
 - (c) avge motiverade yttranden i specifika ärenden och överlämna dessa yttranden till de berörda medlemsstaterna,
 - (d) utfärda eller verkställa ansökningar om rättslig hjälp i brådskande fall i enlighet med denna förordning.
4. Om det uppstår hinder i samband med ansökningar eller beslut om rättslig hjälp mellan två eller flera medlemsstater, inbegripet sådana som grundar sig på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande, och dessa hinder inte kan undanröjas genom samråd mellan de berörda behöriga myndigheterna, får de nationella medlemmarna på eget initiativ eller på begäran av de berörda behöriga nationella myndigheterna avge ett motiverat yttrande i ärendet.
5. De berörda nationella medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utan onödigt dröjsmål besvara de nationella medlemmarnas ansökningar som avses i punkt 2 och de skriftliga yttranden som avses i punkterna 3 och 4. De får vägra att tillmötesgå sådana ansökningar eller att följa sådana yttranden om ett detta skulle inverka negativt på väsentliga nationella säkerhetsintressen, äventyra en pågående utredning eller lagföring eller äventyra en enskild persons säkerhet.
6. På grundval av den information som avses i punkt 1 och för de ändamål som anges i punkt 2 får behörig Eurojustpersonal sammanställa, analysera och översända relevant operativ information till de nationella medlemmarna eller kollegiet för lämplig uppföljning. För detta ändamål får behörig Eurojustpersonal tillfälligt lagra och analysera personuppgifter i ärendehanteringssystemet, uteslutande för att göra det möjligt för den nationella medlemmen eller kollegiet att avgöra om uppgifterna är relevanta för Eurojusts uppgifter och om ett ärende bör inledas i ärendehanteringssystemet. Dessa uppgifter får lagras under en period på högst sex månader i en säker och kontrollerad miljö som Eurojust tillhandahåller för detta ändamål, med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder som i allt väsentligt motsvarar dem som gäller för ärendehanteringssystemet. Om den nationella medlemmen eller kollegiet i undantagsfall inte har kunnat fatta detta beslut inom den perioden får perioden förlängas en gång med ytterligare högst sex månader.
7. Eurojusts personal får även utarbeta motiverade yttranden för de ändamål som avses i punkterna 3 och 4 och översända dem till de nationella medlemmarna eller kollegiet för lämplig uppföljning.
8. De behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska behålla ansvaret för att besluta om vilka åtgärder som ska vidtas till följd av Eurojusts verksamhet enligt denna artikel, i enlighet med tillämplig nationell rätt och unionsrätt.

Artikel 29

Bevarande, analys och lagring av bevis

1. För att stödja medlemsstaternas insatser för att bekämpa de allvarligaste internationella brotten och därmed sammanhängande brott ska Eurojust, i enlighet med denna förordning, utveckla och upprätthålla kapaciteten att samla in, bevara, analysera och lagra bevis och information som kan användas som bevis för sådana brott.
2. På begäran av kollegiet eller kommissionen får Eurojust, i vederbörligen motiverade fall, utvidga den kapacitet som avses i punkt 1 till andra former av grov brottslighet som omfattas av dess behörighet enligt denna förordning, under förutsättning att detta är nödvändigt för att stödja specifika utredningar och lagföringar för vilka en gemensam utredningsgrupp eller en plattform för rättslig samordning har inrättats.
3. För de ändamål som avses i punkt 1 får Eurojust, i enlighet med denna förordning, ta emot bevis från de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna och tredjeländer samt från behöriga organ vid internationella brottmålsdomstolar och tribunaler. Eurojust får även samla in relevant information som kan användas som bevis från unionens byråer, organ och kontor, internationella organisationer, privata parter och offentligt tillgängliga källor.
4. Eurojust ska underlätta ett säkert och snabbt utbyte av den information och bevisning som avses i punkt 1 mellan de behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna och tredjeländer samt behöriga organ vid internationella brottmålsdomstolar och tribunaler eller, i förekommande fall och i enlighet med denna förordning, göra sådan information och bevisning direkt tillgänglig för dem.
5. För tillämpningen av denna artikel ska Eurojust genom behörig personal
 - (a) stödja de behöriga nationella och internationella myndigheterna vid överföringen av bevis till Eurojust och samla in information från offentligt tillgängliga källor,
 - (b) stödja de behöriga nationella och internationella myndigheterna i deras utredningar och lagföringar, bland annat genom att identifiera brister i bevisningen och parallella utredningar samt ge råd om lagföringsstrategier,
 - (c) ha ett nära samarbete med Europol, inom ramen för respektive mandat, för att identifiera samband mellan information som behandlas av de båda byråerna, bland annat genom att, när så är lämpligt, utarbeta gemensamma analysrapporter.

Artikel 30

Bevarande av kunskap

1. Behörig Eurojustpersonal ska bevara, analysera och, i förekommande fall, utbyta operativ kunskap om straffrättsligt samarbete, inbegripet kunskap som härrör från Eurojusts ärendehantering, det europeiska rättsliga nätverket och erfarenheterna hos kontaktpunkterna för andra relevanta nätverk och organ som är verksamma inom straffrättsligt samarbete.
2. Eurojust ska identifiera övergripande frågor och bästa praxis inom straffrättsligt samarbete och utveckla verktyg, inbegripet riktlinjer, policydokument och analyser

av ärenden, för att bistå rättstillämpare i deras gränsöverskridande utredningar och lagföringar.

3. Eurojust får sammanställa och analysera, bland annat genom användning av automatiserade verktyg, nationell rättspraxis och unionsrättspraxis som är relevant för straffrättsligt samarbete, inbegripet när det gäller bevisningens tillåtlighet.

Artikel 31

Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor

1. Eurojust får inrätta expertcentrum för straffrättsliga frågor som specialiserade interna strukturer för att tillhandahålla strategiskt, analytiskt och operativt stöd till de nationella enheterna, de behöriga nationella myndigheterna och andra relevanta aktörer i bekämpningen av prioriterade former av brottslighet på unionsnivå och i hanteringen av övergripande frågor inom det straffrättsliga samarbetet.
2. Dessa expertcentrum ska samordnas av personal vid Eurojust, som efter samråd med de medlemmar av de nationella enheter som är knutna till det berörda expertcentrumet ska besluta om prioriteringen av verksamheten och resultaten. Dessa medlemmar får även begära stöd från expertcentrumen för straffrättsliga frågor i analytisk och operativ verksamhet. Rättsliga nätverk och andra organ bestående av nationella rättstillämpare får också bidra till centrumens arbete.
3. Företrädare för andra unionsbyråer och unionsorgan samt andra relevanta aktörer får, när det är lämpligt för fullgörandet av deras respektive uppgifter, bjudas in att delta i arbetet inom ett expertcentrum för straffrättsliga frågor.
4. Kollegiet, den administrativa direktören eller kommissionen får begära att ett expertcentrum för straffrättsliga frågor inrättas. Direktionen ska bedöma det operativa mervärdet och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan begäran och överlämna bedömningen till styrelsen, som ska fatta beslut i enlighet med artikel 10.1 r.

AVSNITT III

YTTERLIGARE FORMER AV OPERATIVT STÖD

Artikel 32

Kontaktpunkt för tredjeländer och internationella organisationer enligt förordning (EU) 2019/816

1. När Eurojust utför sin roll som kontaktpunkt för tredjeländer och internationella organisationer i syfte att, i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2019/816, identifiera de medlemsstater som innehar uppgifter i kriminalregister om en tredjelandsmedborgare, ska Eurojust säkerställa att begäranden hanteras effektivt och säkert och följs upp i enlighet med den artikeln och tillämpliga dataskyddsregler. För detta ändamål ska Eurojust inrätta lämpliga organisatoriska och tekniska åtgärder för behandling, prioritering och uppföljning av sådana begäranden.
2. När de åtgärder som avses i punkt 1 har inrättats ska det förfarande som anges i artikel 17 i förordning (EU) 2019/816 genomföras på elektronisk väg.

Artikel 33

Bistånd i fråga om brottsoffer i gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden

Eurojust ska bistå utredande myndigheter och åklagarmyndigheter med att upprätthålla brottsoffers rättigheter i samband med gränsöverskridande brottsutredningar. På begäran av behöriga nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i medlemsstaterna får Eurojust särskilt

- (a) bistå med att underlätta identifieringen av brottsoffer i ärenden som berör ett stort antal brottsoffer,
- (b) ge de behöriga nationella myndigheterna råd om brottsoffers rätt att delta i straffrättsliga förfaranden enligt nationell rätt eller unionsrätten i gränsöverskridande ärenden,
- (c) bistå de behöriga nationella myndigheterna med brottsoffers tillgång till ersättning och återställande av egendom, inbegripet egendom som omfattas av åtgärder för frysning eller förverkande,
- (d) ge annat bistånd i frågor som rör brottsoffers rättigheter i gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden, inom ramen för sin behörighet enligt denna förordning.

Artikel 34

Deltagande i Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact)

1. Eurojust ska stödja Europol vid utarbetandet av analytiska produkter om den inre säkerheten, inbegripet strategiska analyser, hotbedömningar, trendrapporter och lägesbilder, särskilt i syfte att bistå rådet och kommissionen med att fastställa unionens strategiska, politiska och operativa prioriteringar för bekämpning av allvarlig brottslighet.
2. Eurojust ska bistå Europol med det operativa genomförandet av unionens prioriteringar i kampen mot grov brottslighet, särskilt genom att stödja de rättsliga myndigheternas deltagande i Empact.
3. I samordning med Europol får Eurojust tillhandahålla operativt, analytiskt, rättsligt, administrativt och logistiskt stöd till verksamhet som leds av medlemsstaterna inom ramen för Empact. Sådant stöd får bland annat omfatta att underlätta informationsutbytet mellan de berörda behöriga myndigheterna.
4. Sådant stöd ska begränsas till verksamhet som leds av eller involverar rättsliga myndigheter. De praktiska formerna för samordningen mellan Europol och Eurojust i detta avseende ska fastställas i det samarbetsavtal som ingåtts mellan de båda byråerna enligt artikel 57.

AVSNITT IV

INFORMATIONsutbyte med behöriga nationella myndigheter i medlemsstaterna

Artikel 35

Det nationella samordningssystemet för Eurojust

1. Varje medlemsstat ska inrätta ett nationellt samordningssystem för Eurojust för att stödja den nationella medlemmens arbete och säkerställa samordning mellan den nationella enheten och de behöriga nationella myndigheterna i den medlemsstaten.
2. Det nationella samordningssystemet för Eurojust ska omfatta kontaktpunkterna för de nätverk som Eurojust har förbindelser med enligt artikel 56, de nationella kontaktpersonerna för terrorismfrågor samt andra relevanta rättsliga myndigheter.
3. Varje medlemsstat får utse en nationell kontaktperson för Eurojust som ska fungera som samordnare för medlemmarna i det nationella samordningssystemet för Eurojust på nationell nivå.
4. Varje medlemsstat ska utse en behörig nationell myndighet till Eurojusts nationella kontaktperson för terrorismfrågor. Den nationella kontaktpersonen för terrorismfrågor ska vara en rättslig eller annan behörig myndighet. En medlemsstat får utse mer än en behörig nationell myndighet till Eurojusts nationella kontaktperson för terrorismfrågor om det nationella rättssystemet kräver det. Den nationella kontaktpersonen för terrorismfrågor ska ha tillgång till all relevant information i enlighet med artikel 37. Den nationella kontaktpersonen ska vara behörig att samla in sådan information och översända den till Eurojust, i överensstämmelse med nationell rätt och unionsrätt, särskilt nationell straffprocessrätt och tillämpliga dataskyddsregler.
5. Medlemmarna i det nationella samordningssystemet för Eurojust ska särskilt
 - (e) säkerställa att information som rör den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 37 överförs till det ärendehanteringssystem som avses i artikel 41 på ett effektivt och tillförlitligt sätt,
 - (a) hjälpa den nationella medlemmen att identifiera behöriga myndigheter för verkställandet av ansökningar och beslut om rättslig hjälp, inklusive sådana som bygger på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande,
 - (b) informera den nationella medlemmen om möten där operativa frågor av relevans för Eurojust diskuteras och bjuda in den nationella medlemmen att delta i dessa möten,
 - (c) upprätthålla nära förbindelser med den nationella Europolenheten,
 - (d) öka medvetenheten bland utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i den egna medlemsstaten om det stöd som Eurojust kan ge i gränsöverskridande ärenden,
 - (e) till Eurojust överföra nationell rättspraxis som är relevant för straffrättsligt samarbete, inbegripet rättspraxis om bevisens tillåtlighet,

- (f) uppmärksamma Eurojust på övergripande frågor och bästa praxis inom straffrättsligt samarbete, i syfte att bidra till att Eurojust bevarar kunskap i enlighet med artikel 30, och delta i verksamheten i Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor i enlighet med artikel 31.
6. Den nationella medlemmen ska regelbundet sammanträda med medlemmarna i det nationella samordningssystemet för Eurojust i sin medlemsstat. Den nationella medlemmen ska särskilt regelbundet hålla särskilda möten med kontaktpunkterna för vart och ett av de nätverk som avses i punkt 2, i syfte att behandla frågor som omfattas av nätverkets ansvarsområde och säkerställa en effektiv samordning mellan den nationella enheten och de relevanta behöriga nationella myndigheterna.
7. För att uppnå de mål som avses i punkt 5 ska de personer som avses i punkt 2, i den mån de agerar som behöriga nationella myndigheter, vara anslutna till det decentraliserade it-system som avses i artikel 40.
8. Behörig Eurojustpersonal får bistå vid genomförandet av denna artikel.

Artikel 36

Utbyte av information med medlemsstater och mellan nationella medlemmar

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska med Eurojust utbyta all information som är nödvändig för att Eurojust ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt artiklarna 4 och 25 i enlighet med de tillämpliga dataskyddsreglerna. Detta ska minst omfatta den information som avses i punkterna 4, 5 och 6 i den här artikeln.
2. Överföring av information till Eurojust ska tolkas som en begäran om hjälp av Eurojust i det aktuella fallet endast om detta specifikt anges av en behörig myndighet i medlemsstaten.
3. De nationella medlemmarna ska utbyta all information som är nödvändig för att Eurojust ska kunna fullgöra sina uppgifter, utan föregående tillstånd, sinsemellan och med de behöriga myndigheterna i deras medlemsstat. I synnerhet ska de behöriga nationella myndigheterna omedelbart informera sina nationella medlemmar om ett ärende som berör dem.
4. De behöriga nationella myndigheterna ska informera sina nationella medlemmar om inrättandet av gemensamma utredningsgrupper och om resultaten av sådana gruppers arbete.
5. De behöriga nationella myndigheterna ska informera sina nationella medlemmar utan onödigt dröjsmål om ärenden som berör minst tre medlemsstater och för vilka ansökningar eller beslut om rättslig hjälp, inklusive ansökningar och beslut på grundval av instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande, har översänts till minst två medlemsstater, och när ett eller flera av följande är tillämpligt:
- (a) Den aktuella överträdelsen i den begärande eller utfärdande staten kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd, där maximistraffet är minst fem eller sex år, vilket ska beslutas av den berörda medlemsstaten, och överträdelsen finns upptagen i följande förteckning:
- i. Människohandel.

- ii. Sexuella övergrepp eller sexuell exploatering, inbegripet barnpornografi och kontaktsökning med barn i sexuellt syfte.
 - iii. Olaglig narkotikahandel.
 - iv. Otillåten handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition och sprängämnen.
 - v. Korruption.
 - vi. Brott mot unionens finansiella intressen.
 - vii. Förfalskning av pengar eller betalningsmedel.
 - viii. Penningtvätt.
 - ix. It-brottslighet.
- (b) Det finns faktiska indikationer på att en kriminell organisation är inblandad.
- (c) Det finns indikationer på att fallet kan ha en allvarlig gränsöverskridande dimension eller återverkningar på unionsnivå eller att det kan påverka andra medlemsstater än de direkt berörda.
6. De behöriga nationella myndigheterna ska informera sina nationella medlemmar om
- (a) ärenden där behörighetskonflikter har uppstått eller sannolikt kommer att uppstå,
 - (b) kontrollerade leveranser som berör minst tre länder, varav minst två är medlemsstater,
 - (c) upprepade svårigheter eller avslag beträffande verkställandet av ansökningar eller beslut om rättslig hjälp, inklusive ansökningar och beslut som bygger på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande.
7. De behöriga nationella myndigheterna ska inte vara skyldiga att tillhandahålla information i ett särskilt ärende om detta skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen, eller äventyra enskilda personers säkerhet.
8. Denna artikel påverkar inte villkor som fastställs i bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser mellan medlemsstater och tredjeländer, inbegripet eventuella villkor som ställs av tredjeländer rörande användningen av information när den har tillhandahållits.
9. Denna artikel ska inte påverka andra skyldigheter avseende överföring av information till Eurojust.
10. De behöriga nationella myndigheterna ska inte vara skyldiga att tillhandahålla information som avses i denna artikel om sådan information redan har överförts till Eurojust i enlighet med andra bestämmelser i denna förordning.

Artikel 37

Utbyte av information om terrorismärenden

1. Vad gäller terroristbrott ska de behöriga nationella myndigheterna informera sina nationella medlemmar i sin medlemsstat om alla pågående eller avslutade brottsutredningar som övervakas av rättsliga myndigheter så snart ärendet hänskjuts till de rättsliga myndigheterna i enlighet med nationell rätt, särskilt nationell straffprocessrätt, om eventuell pågående eller avslutad lagföring och eventuella

pågående eller avslutade domstolsförfaranden och om eventuella domstolsbeslut om terroristbrott. Den skyldigheten ska gälla för alla brottsutredningar med anknytning till terroristbrott oberoende av om det finns en känd koppling till en annan medlemsstat eller till ett tredjeland såvida det inte är tydligt att brottsutredningen, på grund av de särskilda omständigheterna i denna, påverkar endast en medlemsstat.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om
 - a) informationsutbytet skulle äventyra en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet, eller
 - b) informationsutbytet skulle strida mot väsentliga säkerhetsintressen i den berörda medlemsstaten.
3. Vid tillämpning av denna artikel ska terroristbrott vara de brott som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541⁵¹.
4. Den information som överförs i enlighet med punkt 1 ska omfatta de operativa personuppgifter och uppgifter som inte är personuppgifter som anges i bilaga III. Sådan information får omfatta personuppgifter i enlighet med bilaga III punkt 4, men endast om sådana personuppgifter innehåller eller kan meddelas de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med nationell rätt och om överföringen av dessa uppgifter är nödvändig för att på ett tillförlitligt sätt identifiera en registrerad enligt artikel 44.5.
5. Om den situation som avses i punkt 2 föreligger ska de behöriga nationella myndigheterna informera sina nationella medlemmar om alla ändringar av den information som överförts enligt punkt 1 utan onödigt dröjsmål och, om så är möjligt, senast tio arbetsdagar efter sådana ändringar.
6. Den behöriga nationella myndigheten ska inte vara skyldig att tillhandahålla sådan information om den redan har överförts till Eurojust.
7. Den behöriga nationella myndigheten får när som helst begära stöd från Eurojust i uppföljningsåtgärderna när det gäller kopplingar som identifierats på grundval av information som lämnats enligt denna artikel.

Artikel 38

Information som Eurojust tillhandahåller behöriga nationella myndigheter

1. Eurojust ska utan otillbörligt dröjsmål tillhandahålla behöriga nationella myndigheter information om resultaten av informationsbehandlingen, inbegripet förekomsten av kopplingar till ärenden som redan finns lagrade i ärendehanteringssystemet. Denna information får innehålla personuppgifter.
2. När en behörig nationell myndighet begär att Eurojust ska tillhandahålla den information inom en viss tidsram, ska Eurojust översända informationen inom den tidsramen.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

Artikel 39

Utbyte av operativ information mellan behörig Eurojustpersonal och medlemsstaterna

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska utbyte av operativ information mellan Eurojust och medlemsstaternas behöriga myndigheter ske genom de nationella medlemmarna, i enlighet med reglerna för hantering av information i ärendehanteringssystemet i artikel 42.
2. När utbyte av operativ information mellan Eurojust och medlemsstaternas behöriga myndigheter sker genom de nationella medlemmarna i enlighet med punkt 1 får en nationell medlem, från fall till fall, bemyndiga en eller flera personer ur Eurojusts behöriga personal att, under den nationella medlemmens tillsyn och ansvar, utbyta operativ information direkt med de behöriga myndigheterna i den egna medlemsstaten, när detta är nödvändigt för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
3. När behörig Eurojustpersonal agerar enligt punkt 2 ska sådant informationsutbyte ske genom det decentraliserade it-system som avses i artikel 40, såvida inte punkt 2 i artikel 40 är tillämplig. Den berörda nationella medlemmen ska även fortsättningsvis ansvara för innehållet i den information som utbyts och för dess fortsatta behandling i ärendehanteringssystemet i enlighet med artikel 42.1.

Artikel 40

Säker digital kommunikation och säkert datautbyte mellan behöriga nationella myndigheter och Eurojust

1. Kommunikationen mellan de behöriga nationella myndigheterna och Eurojust enligt denna förordning ska ske genom ett nätverk av it-system och driftskompatibla åtkomstpunkter för e-Codex, vilka drivs under varje medlemsstats och Eurojusts individuella ansvar och förvaltning, vilket möjliggör ett säkert och tillförlitligt gränsöverskridande utbyte av uppgifter (*det decentraliserade it-systemet*). Det ärendehanteringssystem som avses i artikel 41 ska vara anslutet till det decentraliserade it-systemet.
2. Om informationsutbyte i enlighet med punkt 1 inte är möjligt på grund av exempelvis störningar i det decentraliserade it-systemet, det överförda materialets art, tekniska begränsningar, såsom uppgifternas storlek, rättsliga begränsningar som rör de begärda uppgifternas godtagbarhet som bevis eller de kriminaltekniska krav som är tillämpliga på de begärda uppgifterna, eller exceptionella omständigheter, ska överföringen ske på lämpligaste alternativa sätt, med beaktande av behovet av att säkerställa ett informationsutbyte som är snabbt, säkert och tillförlitligt och som gör det möjligt för mottagaren att fastställa äktheten.
3. De behöriga nationella myndigheterna ska översända den information som avses i artiklarna 36 och 37 i denna förordning till Eurojust på ett halvautomatiserat och strukturerat sätt från nationella register, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2447⁵².

⁵² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2447 av den 4 december 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 vad gäller tekniska

4. Kommissionen ska ansvara för att skapa, underhålla och utveckla referensgenomförandeprogramvara som medlemsstaterna och Eurojust kan välja att använda som sitt back-end-system. Den referensgenomförandeprogramvaran ska baseras på en modulstruktur, vilket innebär att programvaran paketeras och levereras separat från de e-Codex-komponenter som behövs för att ansluta den till det decentraliserade it-systemet. Den strukturen ska göra det möjligt för medlemsstaterna att återanvända eller förbättra sin befintliga nationella infrastruktur för rättslig kommunikation för gränsöverskridande användning och göra det möjligt för Eurojust att ansluta sitt ärendehanteringssystem till det decentraliserade it-systemet.
5. Kommissionen ska tillhandahålla, underhålla och stödja referensgenomförandeprogramvaran kostnadsfritt. Skapandet, underhållet och utvecklingen av referensgenomförandeprogramvaran ska finansieras genom unionens allmänna budget.
6. Medlemsstaterna och Eurojust ska bära sina respektive kostnader för inrättande och drift av en auktoriserad e-Codex-åtkomstpunkt så som den definieras i artikel 3.3 i förordning (EU) 2022/850, och för inrättande och anpassning av sina relevanta it-system för att göra dem interoperabla med åtkomstpunkten.
7. Om Eurojust inrättar eller upphandlar molntjänster för de syften som avses i denna förordning ska Eurojust säkerställa att sådana tjänster är förenliga med tillämplig unionsrätt, inbegripet kraven i unionens ramverk för molnsuveränitet samt kraven på datasäkerhet, dataskydd, cybersäkerhet och digital suveränitet, och därigenom säkerställa säker lagring och behandling av uppgifter som utbyts enligt denna förordning, med strikt åtkomstkontroll och uppdelning av uppgifter.

Artikel 41

Ärendehanteringssystem

1. Eurojust ska inrätta ett ärendehanteringssystem för behandlingen av operativa personuppgifter som förtecknas i bilaga II, uppgifter som förtecknas i bilaga III och uppgifter som inte är personuppgifter.
2. Ärendehanteringssystemet ska ha följande syften:
 - (a) Stödja handläggningen och samordningen av utredningar och lagföring i vilka Eurojust ger bistånd.
 - (b) Stödja Eurojust i utövandet av dess uppgifter på eget initiativ enligt artikel 28.
 - (c) Säkerställa säker tillgång till och utbyte av information om pågående utredningar och lagföring.
 - (d) Möjliggöra ett säkert utbyte av information och bevis med medlemsstaternas behöriga myndigheter, unionsorgan, unionsbyråer och unionskontor, behöriga myndigheter i tredjeländer, behöriga organ inom internationella organisationer och privata parter, bland annat genom de kommunikationskanaler som avses i punkt 3 och med förbehåll för de hanteringsbegränsningar som anges i artikel 42.3.

specifikationer, åtgärder och andra krav för inrättande och användning av det decentraliserade it-systemet för säker behandling och överföring av information (EUT L, 2025/2447, 5.12.2025).

- (e) Möjliggöra analys och systematisk samkörning av information och bevis för att identifiera kopplingar mellan gränsöverskridande utredningar och lagföring och för att stödja de behöriga nationella myndigheternas uppbyggnad av ärenden.
 - (f) Bevara, analysera och lagra bevis i enlighet med artikel 29.
 - (g) Möjliggöra extraktion av data för operativa, analytiska och statistiska ändamål.
 - (h) Underlätta övervakning för att säkerställa att behandlingen av operativa personuppgifter inom systemet är laglig och förenlig med denna förordning och tillämpliga dataskyddsregler.
3. Ärendehanteringssystemet ska vara anslutet till det decentraliserade it-system som avses i artikel 40. Det får också kopplas till den säkra telekommunikationsförbindelse som avses i artikel 9 i rådets beslut 2008/976/RIF och andra säkra kommunikationskanaler som inrättats i enlighet med tillämplig unionsrätt.
 4. Om Eurojust har beviljats tillgång till uppgifter i eller från andra unionsinformationssystem som inrättats enligt andra unionsrättsakter får Eurojust använda ärendehanteringssystemet för att få tillgång till uppgifter i eller ansluta till sådana informationssystem i syfte att hämta och behandla information, inbegripet personuppgifter, förutsatt att det är nödvändigt för att Eurojust ska kunna utföra sina uppgifter och är i enlighet med de unionsrättsakter genom vilka sådana informationssystem inrättats.
 5. Punkterna 3 och 4 ska inte utöka de åtkomsträttigheter som Eurojust erhållit för andra unionsinformationssystem inom ramen för de unionsrättsakter som inrättat dessa system.
 6. Vid behandlingen av operativa personuppgifter får Eurojust inte utföra någon automatiserad behandling utanför den integrerade databehandlingsmiljön i ärendehanteringssystemet, utom i de fall som uttryckligen föreskrivs i denna förordning. De nationella medlemmarna får tillfälligt lagra och analysera personuppgifter i syfte att fastställa huruvida dessa uppgifter är relevanta för Eurojusts arbetsuppgifter och ett ärende bör inledas i ärendehanteringssystemet. Dessa uppgifter får lagras under en period på högst sex månader i en säker och kontrollerad miljö som Eurojust tillhandahåller för detta ändamål, med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder som i allt väsentligt motsvarar dem som gäller för ärendehanteringssystemet. Om den nationella medlemmen i undantagsfall inte har kunnat fatta detta beslut inom den perioden får perioden förlängas en gång med ytterligare högst sex månader.
 7. När Eurojust har rätt att behandla operativa eller icke-operativa personuppgifter men inte är personuppgiftsansvarig för behandlingen av dessa uppgifter, ska Eurojust säkerställa att de behandlas på ett säkert sätt. Genom undantag från punkt 6 får Eurojust, när det är nödvändigt, inrätta ett separat system för behandlingen av sådana uppgifter. Sådana uppgifter får inte användas för någon annan uppgift eller något annat ändamål för Eurojust, inbegripet samkörning.
 8. Vid fullgörandet av sina uppgifter får nationella medlemmar behandla personuppgifter som rör de enskilda ärenden som de arbetar med, i enlighet med denna förordning eller andra tillämpliga instrument. De ska göra det möjligt för dataskyddsombudet att få tillgång till de personuppgifter som behandlas i ärendehanteringssystemet.

Artikel 42

Hantering av informationen i ärendehanteringssystemet

1. Den nationella medlemmen, eller någon annan medlem av den nationella enheten som agerar under dennes ansvar, ska lagra den information som har samlats in av eller överförs till den nationella medlemmen i enlighet med denna förordning eller andra tillämpliga instrument i ärendehanteringssystemet. Den nationella medlemmen ska vara ansvarig för hanteringen av de uppgifter som behandlas av den nationella medlemmen.
2. Den nationella medlemmen ska från fall till fall besluta om åtkomsten till informationen ska förbli begränsad eller om åtkomst till informationen, eller delar av den, ska beviljas en eller flera av följande:
 - (a) Andra nationella medlemmar.
 - (b) Sambandsåklagare som är utstationerade vid Eurojust i enlighet med artikel 63.
 - (c) Sambandspersonen från Eppo som är utstationerad vid Eurojust i enlighet med artikel 58.
 - (d) De kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust i enlighet med artikel 63.
 - (e) Behörig Eurojustpersonal enligt punkt 5 i denna artikel.
 - (f) Varje annan person som arbetar för Eurojusts räkning och som har fått nödvändigt tillstånd från den administrativa direktören i enlighet med artikel 71.5.
3. Om en koppling som avses i artikel 41.2 e har identifierats ska den nationella medlemmen, i samråd med de behöriga nationella myndigheter som har tillhandahållit den berörda informationen, ange, i allmänna eller specifika termer, eventuella begränsningar av den fortsatta hanteringen, åtkomsten till och överföringen av informationen. Sådana begränsningar ska vara bindande för alla personer som har beviljats åtkomst till informationen enligt punkt 2 i denna artikel och ska registreras i ärendehanteringssystemet.
4. Behörig Eurojustpersonal får lagra information i ärendehanteringssystemet under överinseende av en nationell medlem eller kollegiet, i enlighet med denna förordning.
5. Behörig Eurojustpersonal ska ges åtkomst till ärendehanteringssystemet endast i den utsträckning som är strikt nödvändig för att utföra de särskilda uppgifter som de har tilldelats enligt denna förordning, och särskilt för följande ändamål:
 - (a) Bevarande och hantering av operativ kunskap enligt artikel 31.
 - (b) Utförande av uppgifter i samband med ärenden på eget initiativ enligt artikel 28.
 - (c) Behandling av framställningar inom ramen för det automatiska systemet med träff/icke träff enligt artikel 55, med förbehåll för de begränsningar för handläggning som anges i punkt 3 i den här artikeln.
6. Kollegiet ska fastställa närmare bestämmelser för det praktiska genomförandet av punkt 5.

KAPITEL IV

INFORMATIONSBEHANDLING

Artikel 43

Eurojusts behandling av personuppgifter

1. Med hänvisningar till ”tillämpliga dataskyddsregler” i denna förordning avses de dataskyddsbestämmelser som anges i denna förordning och i förordning (EU) 2018/1725.
2. Eurojust ska fastställa tidsgränserna för lagring av administrativa personuppgifter i de dataskyddsbestämmelser som ingår i dess arbetsordning.

Artikel 44

Behandling av operativa personuppgifter

1. Om det är nödvändigt för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter får Eurojust, inom ramen för sin behörighet och i syfte att utföra sina operativa uppgifter, automatiserat eller i strukturerade manuella register i enlighet med denna förordning behandla enbart de operativa personuppgifter som förtecknas i punkt 1 i bilaga II, om personer som enligt de berörda medlemsstaternas nationella rätt är personer avseende vilka det finns tungt vägande skäl att anta att de har begått eller är på väg att begå ett brott för vilket Eurojust är behörigt eller som har dömts för ett sådant brott.
2. Eurojust får endast behandla de operativa personuppgifter som anges i punkt 2 i bilaga II för personer som enligt de berörda medlemsstaternas nationella rätt betraktas som brottsoffer eller andra som berörs av ett brott, såsom personer som kan komma att kallas att vittna i en brottsutredning eller vid lagföring avseende en eller fler av de brottstyper och de brott som avses i artikel 6, personer som kan lämna information om brott eller med kontakter med eller band till en person som avses i punkt 1 i denna artikel. Behandling av sådana operativa personuppgifter får ske endast om det är nödvändigt för fullgörandet av Eurojusts uppgifter, inom ramen för dess behörighet och i syfte att utföra dess operativa uppgifter.
3. I undantagsfall får Eurojust också, under en begränsad tid som inte överstiger den tid som krävs för att slutföra det ärende för vilket uppgifterna behandlas, behandla andra operativa personuppgifter än de som avses i bilaga II rörande omständigheter kring ett brott, om sådana uppgifter är av omedelbar betydelse för och ingår i pågående utredningar som Eurojust samordnar eller hjälper till att samordna, och när behandlingen av dem är nödvändig för de ändamål som anges i punkt 1. Det dataskyddsombud som avses i artikel 50 ska omgående underrättas när sådana operativa personuppgifter behandlas och ska underrättas om de specifika omständigheter som motiverar behovet att behandla dessa operativa personuppgifter. Om sådana andra uppgifter avser vittnen eller brottsoffer i den mening som avses i punkt 2 ska beslutet att behandla dem fattas gemensamt av de berörda nationella medlemmarna.
4. Om särskilda kategorier av operativa personuppgifter avser vittnen eller brottsoffer i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln ska beslutet att behandla dem fattas av de berörda nationella medlemmarna.

5. Om operativa personuppgifter överförs i enlighet med artikel 37 får Eurojust behandla de operativa personuppgifter som förtecknas i bilaga III för följande personer:
 - (a) Personer som, i enlighet med den berörda medlemsstatens nationella rätt, av tungt vägande skäl antas ha begått eller stå i begrepp att begå ett brott för vilket Eurojust är behörigt.
 - (b) Personer som har dömts för ett sådant brott.
6. Såvida inte den behöriga nationella myndigheten beslutar något annat i varje enskilt fall, får Eurojust fortsätta att behandla de operativa personuppgifter som avses i punkt 5 a också efter det att förfarandena har avslutats i enlighet med nationell rätt i den berörda medlemsstaten, även vid ett frikännande eller ett lagakraftvunnet beslut om att inte lagföra. Om förfarandena inte ledde till en fällande dom ska behandlingen av operativa personuppgifter ske endast för att identifiera kopplingar mellan pågående, framtida eller avslutade utredningar eller lagföringar i enlighet med artikel 41.2 c.

Artikel 45

Tidsgränser för lagring av operativa personuppgifter

1. Operativa personuppgifter som Eurojust behandlar får endast lagras så länge som det är nödvändigt för att den ska kunna utföra sina uppgifter. I synnerhet får de operativa personuppgifter som avses i artikel 44, utan att det påverkar punkt 4 i den här artikeln, inte lagras efter det först tillämpliga datumet bland följande datum:
 - (a) Det datum då preskription inträdde i alla de medlemsstater som berörs av utredningen och lagföringen.
 - (b) Det datum då Eurojust underrättas om att personen frikänts och det rättsliga avgörandet har vunnit laga kraft, i vilket fall den berörda medlemsstaten utan dröjsmål ska underrätta Eurojust.
 - (c) Tre år efter det datum då det rättsliga avgörandet från den sista medlemsstat som berörs av utredningen eller lagföringen vann laga kraft.
 - (d) Det datum då Eurojust och de berörda medlemsstaterna gemensamt konstaterade eller beslutade att det inte längre var nödvändigt för Eurojust att samordna utredningen och lagföringen, såvida det inte finns en skyldighet att förse Eurojust med denna information i enlighet med artikel 36.5 eller 36.6.
 - (e) Tre år efter det datum då operativa personuppgifter överfördes i enlighet med artikel 36.5 eller 36.6, såvida inte uppgifterna hänför sig till ett ärende där ett straffrättsligt förfarande, inbegripet eventuella överklagandeförfaranden, fortfarande pågår när denna period löper ut. I så fall får uppgifterna bevaras till dess att en slutgiltig dom har meddelats.
2. Eurojust får inte lagra operativa personuppgifter som överförts i enlighet med artikel 38 efter det första av följande datum:
 - (a) Det datum då preskription inträdde i alla de medlemsstater som berörs av utredningen eller lagföringen.

- (b) Fem år efter det datum då det rättsliga avgörandet från den sista medlemsstat som berörs av utredningen eller lagföringen vann laga kraft, eller två år vid frikännande eller lagakraftvunnet beslut om att inte lagföra.
 - (c) Det datum då Eurojust underrättas om den behöriga nationella myndighetens beslut i enlighet med artikel 46.5.
- 3. Efterlevnaden av de tidsgränser för lagring som avses i punkterna 1 och 2 ska kontrolleras fortlöpande genom lämplig automatiserad behandling från Eurojusts sida, i synnerhet från den tidpunkt då Eurojust upphör att ge stöd. Eurojust ska även vart tredje år efter uppgifternas registrering kontrollera om det är nödvändigt att lagra dem. Om operativa personuppgifter som avses i artikel 44.4 lagras under mer än fem år ska Europeiska datatillsynsmannen underrättas om detta.
- 4. Innan en av de tidsgränser för lagring som avses i punkterna 1 och 2 nås ska Eurojust kontrollera om det är nödvändigt att fortsätta att lagra de operativa personuppgifterna, dvs om och hur länge detta är nödvändigt, för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter. Byrån får besluta att undantagsvis lagra dessa uppgifter till nästa kontroll. Skälen till fortsatt lagring ska motiveras och registreras. Om inget beslut fattas om fortsatt lagring av operativa personuppgifter vid tidpunkten för kontrollen ska uppgifterna i fråga raderas automatiskt.
- 5. Om operativa personuppgifter i enlighet med punkt 3 har lagrats efter de tidsgränser för lagring som avses i punkt 1 ska Europeiska datatillsynsmannen även vart tredje år göra en kontroll av om det är nödvändigt att lagra dem.
- 6. När tidsgränsen för att lagra den sista automatiserade uppgiften i akten har nåtts, ska samtliga handlingar i akten förstöras, med undantag av eventuella originalhandlingar som Eurojust har erhållit från behöriga nationella myndigheter och som ska återsändas till den som tillhandahållit dem.
- 7. Om Eurojust har samordnat en utredning eller lagföring ska de berörda nationella medlemmarna underrätta varandra närhelst de får information om att ärendet har avskrivits eller att alla rättsliga avgöranden i ärendet har blivit slutligt fastställda.
- 8. Punkt 6 ska inte tillämpas om
 - (a) det skulle skada en skyddsbehövande registrerads intressen; i sådana fall får de operativa personuppgifterna endast användas med den registrerades uttryckliga och skriftliga samtycke,
 - (b) den registrerade bestrider riktigheten i de operativa personuppgifterna; i sådana fall ska punkt 5 inte gälla under den tid som krävs för att medlemsstaterna eller Eurojust, beroende på vad som är tillämpligt, ska kunna kontrollera uppgifternas riktighet,
 - (c) de operativa personuppgifterna ska sparas som bevisning eller för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk,
 - (d) den registrerade motsätter sig radering av de operativa personuppgifterna och i stället begär att användningen ska begränsas,
 - (e) de operativa personuppgifterna fortsatt behövs för arkivändamål av allmänintresse, eller för statistiska ändamål. Eurojust och medlemsstaterna ska fastställa mekanismer för att säkerställa att de säkerhetsåtgärder som avses i artikel 91 i förordning (EU) 2018/1725 beaktas mellan olika informationssystem.

Artikel 46

Säkerhet i samband med operativa personuppgifter

Eurojust och medlemsstaterna ska fastställa mekanismer för att säkerställa att de säkerhetsåtgärder som avses i artikel 91 i förordning (EU) 2018/1725 beaktas mellan olika informationssystem.

Artikel 47

Den registrerades rätt till tillgång

1. Varje registrerad som vill utöva den rätt till tillgång som avses i artikel 80 i förordning (EU) 2018/1725 till operativa personuppgifter som rör den registrerade och som har behandlats av Eurojust får lämna in en begäran till Eurojust eller till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som den registrerade väljer. Myndigheten i fråga ska hänskjuta begäran till Eurojust utan dröjsmål och under alla omständigheter inom en månad från dess mottagande.
2. Eurojust ska svara på begäran utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter inom tre månader från det att Eurojust mottog begäran.
3. Eurojust ska samråda med de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna om beslut som ska fattas med anledning av en begäran. Beslutet om tillgång till uppgifter får endast fattas av Eurojust i nära samarbete med de medlemsstater som direkt berörs av överföringen av sådana uppgifter. Om en medlemsstat invänder mot Eurojusts föreslagna beslut ska den meddela Eurojust om skälen till invändningen. Eurojust ska rätta sig efter sådana invändningar. De berörda nationella medlemmarna ska därefter underrätta de behöriga myndigheterna om innehållet i Eurojusts beslut.
4. De berörda nationella medlemmarna ska på Eurojusts vägnar behandla och besluta om begäran. Om de berörda nationella medlemmarna inte är eniga ska de hänskjuta ärendet till kollegiet, som ska fatta sitt beslut om begäran med två tredjedelars majoritet.

Artikel 48

Begränsningar av rätten till tillgång

I de fall som avses i artikel 81 i förordning (EU) 2018/1725 ska Eurojust informera den registrerade efter att i enlighet med artikel 47.3 i den här förordningen ha samrått med de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 49

Rätt till begränsning av behandling

Om behandlingen av operativa personuppgifter har begränsats enligt artikel 82.3 i förordning (EU) 2018/1725 får sådana operativa personuppgifter, utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som anges i artikel 45.8 i den här förordningen, behandlas endast för att skydda rättigheterna för den registrerade eller för någon annan fysisk eller juridisk person som är part

i de förfaranden vari Eurojust är part, eller för de ändamål som anges i artikel 82.3 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 50

Dataskyddsbud

1. Styrelsen ska utse ett dataskyddsbud. Dataskyddsbudet ska vara en medlem av Eurojustpersonalen som särskilt utnämnts till detta.
2. Dataskyddsbudet ska utnämnas för en period på fyra år och ska kunna ges förnyat mandat.
3. Styrelsen ska anta genomföranderegler avseende dataskyddsbudet. Dessa genomförandebestämmelser ska särskilt avse urvalsförfarandet för posten som dataskyddsbud, dennes avsättning, uppgifter och befogenheter samt garantier för dataskyddsbudets oberoende.
4. Om dataskyddsbudet anser att de bestämmelser i förordning (EU) 2018/1725 som rör behandlingen av administrativa personuppgifter som rör behandling av operativa personuppgifter inte har följts, ska dataskyddsbudet informera direktionen och uppmana denna att inom en angiven tidsfrist åtgärda den bristande efterlevnaden. Om styrelsen inte åtgärdar den bristande efterlevnaden inom den angivna tidsfristen ska dataskyddsbudet hänskjuta frågan till Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 51

Anmälan av en personuppgiftsincident till berörda myndigheter

1. I händelse av en personuppgiftsincident ska Eurojust utan otillbörligt dröjsmål och utan att det påverkar artiklarna 34 eller 92 i förordning (EU) 2018/1725 anmäla denna till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska minst innehålla
 - (a) en beskrivning av personuppgiftsincidentens art, inbegripet, om så är möjligt och lämpligt, berörda kategorier av och antal registrerade samt berörda kategorier av och antal uppgiftsposter,
 - (b) de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsincidenten,
 - (c) en beskrivning av de åtgärder som Eurojust föreslagit eller vidtagit för att åtgärda personuppgiftsincidenten.
3. Vid behov ska den anmälan som avses i punkt 1 innehålla rekommenderade åtgärder för att begränsa de möjliga negativa följderna av personuppgiftsincidenten.

Artikel 52

Samarbete mellan Europeiska datatillsynsmannen och nationella tillsynsmyndigheter

1. Europeiska datatillsynsmannen ska agera i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter med avseende på specifika frågor som kräver nationellt

deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker omfattande avvikelser mellan medlemsstatens praxis eller potentiellt olagliga överföringar genom Eurojusts kommunikationskanaler, eller mot bakgrund av frågor som lyfts fram av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter gällande genomförandet och tolkningen av denna förordning.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska en samordnad tillsyn säkerställas i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) 2018/1725.
3. Europeiska datatillsynsmannen ska hålla de nationella tillsynsmyndigheterna fullt informerade om alla frågor som direkt påverkar dem eller på annat sätt är relevanta för dem. Europeiska datatillsynsmannen ska på begäran av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter informera dessa om särskilda frågor.
4. I fall som rör uppgifter från en eller flera medlemsstater ska Europeiska datatillsynsmannen samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna. Europeiska datatillsynsmannen får inte besluta om ytterligare åtgärder förrän dessa nationella tillsynsmyndigheter har informerat Europeiska datatillsynsmannen om sin ståndpunkt, inom en tidsfrist som ska fastställas av Europeiska datatillsynsmannen. Den tidsfristen får inte vara kortare än en månad eller längre än tre månader. Europeiska datatillsynsmannen ska ta största möjliga hänsyn till de berörda nationella tillsynsmyndigheternas ståndpunkt. I fall där Europeiska datatillsynsmannen har för avsikt att inte följa deras ståndpunkt, ska han eller hon informera dem, motivera sitt beslut och överlämna frågan till Europeiska dataskyddsstyrelsen. I fall som Europeiska datatillsynsmannen anser vara synnerligen brådskande får han eller hon besluta att vidta omedelbara åtgärder. I sådana fall ska Europeiska datatillsynsmannen omedelbart informera de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och motivera varför situationen är brådskande och den åtgärd han eller hon har vidtagit.
5. De nationella tillsynsmyndigheterna ska hålla Europeiska datatillsynsmannen informerad om alla åtgärder de vidtar avseende medlemsstaternas överföring, sökning eller varje annan utlämning av operativa personuppgifter enligt denna förordning.

Artikel 53

Ansvar i frågor om uppgiftsskydd

1. Eurojust ska behandla operativa personuppgifter på ett sådant sätt att det kan fastställas vilken myndighet som tillhandahöll uppgifterna eller varifrån uppgifterna hämtades.
2. Ansvaret för de operativa personuppgifternas korrekthet ska ligga på
 - (a) Eurojust, vad gäller operativa personuppgifter som lämnats in av en medlemsstat eller en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå, om uppgifterna har ändrats i samband med Eurojusts behandling av dem,
 - (b) den medlemsstat eller den unionsinstitution, det unionsorgan eller den unionsbyrå som tillhandahöll Eurojust uppgifterna, om dessa inte har ändrats i samband med Eurojusts behandling av dem,

- (c) Eurojust, när det gäller operativa personuppgifter som har tillhandahållits av tredjeländer eller internationella organisationer, operativa personuppgifter som Eurojust har hämtat från allmänt tillgängliga källor samt operativa personuppgifter som har mottagits från privata parter.
3. Ansvar för efterlevnaden av förordning (EU) 2018/1725 när det gäller administrativa personuppgifter och för efterlevnaden av den här förordningen och förordning (EU) 2018/1725 när det gäller operativa personuppgifter ska ligga hos Eurojust. Ansvar för lagligheten i fråga om överföring av operativa personuppgifterna ska ligga på
- (a) när en medlemsstat har tillhandahållit Eurojust de berörda operativa personuppgifterna, den medlemsstaten,
 - (b) Eurojust, när Eurojust har tillhandahållit medlemsstater, unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer, tredjeländer eller internationella organisationer de berörda operativa personuppgifterna.
4. Med förbehåll för andra bestämmelser i denna förordning ska Eurojust ansvara för alla uppgifter som byrån behandlar.

KAPITEL V

FÖRBINDELSER MED PARTNER

AVSNITT I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 54

Gemensamma bestämmelser

1. Om det är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i denna förordning får Eurojust upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med unionens institutioner, organ och byråer i enlighet med deras respektive mål, samt med tredjeländers behöriga myndigheter och internationella organisationer, i enlighet med den samarbetsstrategi som avses i artikel 65.
2. Om det är relevant för utförandet av dess uppgifter och med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artiklarna 36.8 och 80 får Eurojust utbyta information direkt med de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln, med undantag av operativa personuppgifter.
3. För de syften som anges i punkterna 1 och 2 får Eurojust, efter samråd med kommissionen, ingå samarbetsavtal med de enheter som avses i punkt 1. Sådana samarbetsavtal får inte utgöra en grund för att tillåta utbyte av personuppgifter och ska inte skapa rättsliga skyldigheter för unionen eller dess medlemsstater.
4. Eurojust får ta emot och behandla personuppgifter som mottagits från de enheter som avses i punkt 1 i den mån det är nödvändigt för utförandet av dess uppgifter och med förbehåll för de tillämpliga dataskyddsreglerna.
5. Om de uppgifter som ska överföras har tillhandahållits av en medlemsstat, ska Eurojust inhämta ett godkännande från den berörda behöriga myndigheten i den medlemsstaten, såvida inte medlemsstaten på förhand har godkänt sådan vidareöverföring, antingen generellt eller förenat med särskilda begränsningar. Ett sådant godkännande får när som helst dras tillbaka.
6. Det är förbjudet för medlemsstater, unionsinstitutioner, unionsorgan eller unionsbyråer, tredjeländer eller internationella organisationer att till tredje parter vidareöverföra personuppgifter som erhållits från Eurojust, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Eurojust har erhållit ett förhandsgodkännande från de behöriga nationella myndigheter som tillhandahöll uppgifterna.
 - (b) Eurojust har gett sitt uttryckliga godkännande efter beaktande av omständigheterna i fallet.
 - (c) Vidareöverföringen sker endast för ett särskilt syfte som inte är oförenligt med det syfte för vilket uppgifterna överfördes.

Gemensamma bestämmelser om indirekt informationsutbyte på grundval av ett system med träff/icke träff

1. Eurojust ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa indirekt tillgång för unionens andra organ och byråer, när sådan tillgång föreskrivs i unionsrätten, till information som innehas av Eurojust, med krav på ömsesidighet, genom ett automatiskt system med träff/icke träff som fungerar genom sökningar av index som ska hållas uppdaterade.
2. Indirekt tillgång till information enligt första stycket ska inte påverka eventuella begränsningar som anges av medlemsstaterna, unionens institutioner, organ och byråer, tredjeländer eller internationella organisationer som lämnat uppgifterna.
3. Vid en träff ska Eurojust inleda det förfarande genom vilket den uppgift som gav upphov till träffen ska överföras till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen som avses i punkt 1, i enlighet med de begränsningar som fastställs av uppgiftslämnaren i enlighet med denna förordning. Vid en träff med information som är föremål för begränsningar ska det automatiska systemet med träff/icke träff som avses i punkt 1 inte underrätta unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen om träffen. I sådana fall ska Eurojust snabbt kontakta uppgiftslämnaren för att undersöka om den information som gav upphov till träffen kan delas med unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen. Om uppgiftslämnaren häver dessa begränsningar ska Eurojust överföra den information som gav upphov till träffen till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen. Om uppgiftslämnaren behåller dessa begränsningar ska Eurojust iaktta begränsningarna och inte överföra den information som gav upphov till träffen till unionsorganet eller unionsbyrån som gör sökningen.
4. Sökning efter uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 2 får endast ske i syfte att fastställa huruvida uppgifter som finns tillgänglig hos ett annat unionsorgan eller en annan unionsbyrå överensstämmer med uppgifter som behandlas vid Eurojust.
5. Eurojust får endast tillåta sökningar i enlighet med punkterna 1 och 2 av personer som utsetts av andra unionsorgan eller unionsbyråer som är bemyndigade att göra sådana sökningar, samtidigt som den automatiserade karaktären hos systemet med träff/icke träff bibehålls.
6. I enlighet med de krav på ömsesidighet som avses i första stycket ska Eurojust, inom ramen för sin behörighet, ha indirekt tillgång, på grundval av ett automatiserat system med träff/icke träff, till information som tillhandahålls unionens organ och byråer, på de villkor som anges i unionsrätten.

Sådan tillgång ska inte påverka några begränsningar som anges av den medlemsstat, den unionsinstitution, det unionsorgan, den unionsbyrå, det tredjeland eller den internationella organisation som lämnade uppgiften.
7. Eurojust och andra unionsorgan och unionsbyråer ska informera varandra om det till följd av en träff i enlighet med punkterna 1 och 3 finns tecken på att uppgifter kan vara felaktiga eller strida mot andra uppgifter.
8. Om det är nödvändigt för genomförandet av det system med träff/icke träff som avses i punkterna 1–7 ska det tekniska förfarandet, inklusive de datauppsättningar som bör ingå i indexen samt prestanda- och tillgänglighetskrav, fastställas genom genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 84.2.

AVSNITT II

FÖRBINDELSER MED UNIONSORGAN OCH UNIONSBYRÅER

Artikel 56

Förbindelser med det europeiska rättsliga nätverket och andra unionsnätverk som deltar i straffrättsligt samarbete

1. Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket ska upprätthålla nära förbindelser med varandra på det straffrättsliga området, på grundval av samråd och komplementaritet, särskilt genom de medlemmar av varje nationell enhet som har utsetts till kontaktpunkter för det europeiska rättsliga nätverket i enlighet med artikel 17. Komplementariteten mellan Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket ska utövas i enlighet med deras respektive mandat. Eurojust ska utöva sin behörighet i ärenden som rör grov gränsöverskridande brottslighet där ett effektivt genomförande av utredningar eller lagföring kräver samordning av behöriga nationella myndigheter, involverar tredjeländer eller internationella organisationer eller kräver utarbetande av en gemensam lagföringsstrategi som omfattar två eller flera jurisdiktioner. I detta syfte ska följande arrangemang tillämpas:
 - (a) Det europeiska rättsliga nätverkets sekretariat ska utgöra en del av Eurojusts personal. Det får använda de administrativa resurser inom Eurojust som krävs för att det europeiska rättsliga nätverkets uppgifter ska kunna fullgöras, inklusive för att täcka kostnaderna för det europeiska rättsliga nätverkets plenarmöten.
 - (b) Det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter får från fall till fall bjudas in för att närvara vid Eurojusts relevanta möten.
 - (c) Eurojust och det europeiska rättsliga nätverket får utnyttja det nationella samordningssystem för Eurojust som inrättats i enlighet med artikel 35 när de avgör huruvida en begäran ska behandlas med hjälp av Eurojust eller det europeiska rättsliga nätverket.
2. Eurojust ska stödja följande nätverk och organ som är verksamma inom straffrättsligt samarbete:
 - (a) Det europeiska rättsliga nätverket, inrättat genom beslut 2008/976/RIF.
 - (b) Det europeiska nätverket av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, inrättat genom beslut 2002/494/RIF.
 - (c) Antikorrupsionsnätverket med kontaktpunkter, inrättat genom beslut 2008/852/RIF.
 - (d) JIT-nätverket.
 - (e) Det europeiska rättsliga nätverket mot it-brottslighet.
 - (f) Det europeiska rättsliga nätverket mot organiserad brottslighet.
 - (g) Andra specialiserade nätverk eller organ för rättstillämpare som är verksamma inom områden som omfattas av Eurojusts mandat.

3. De nätverk och organ som avses i punkt 2 får vid behov använda Eurojusts administrativa resurser för att utföra sina uppgifter.
4. Förbindelsen mellan de nätverk och organ som avses i punkterna 1 och 2 och de behöriga nationella myndigheterna ska säkerställas på nationell nivå genom det nationella samordningssystem för Eurojust som inrättats i enlighet med artikel 35.
5. De nätverk och organ som avses i punkterna 1 och 2 ska bidra till Eurojusts bevarande av kunskap och får delta i arbetet inom Eurojusts expertcentrum för straffrättsliga frågor i enlighet med artiklarna 30 respektive 31.

Artikel 57

Förbindelser med Europol

1. Eurojust ska upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Europol i syfte att säkerställa ett enhetligt och samordnat utövande av deras respektive mandat och undvika dubbelarbete.
2. Eurojust ska, i samråd med kommissionen, ingå ett samarbetsavtal med Europol⁵³, inbegripet ändringar av detta, som fastställer de praktiska formerna för deras samarbete. Samarbetsavtalet ska ses över regelbundet, när så är nödvändigt och under alla omständigheter på begäran av kommissionen.
3. Om Eurojust eller en medlemsstat i samband med Eurojusts verksamhet, inbegripet i något skede av en gemensam utredningsgrupp, fastställer ett behov av samordning, samarbete eller stöd i enlighet med Europol's mandat, ska Eurojust underrätta Europol om detta och inleda förfarandet för utbyte av relevant information i enlighet med beslutet från den medlemsstat som tillhandahöll informationen. I sådana fall ska Eurojust samråda med Europol.
4. Om Eurojust tar emot en underrättelse enligt artikel 74.1 i förordning (EU) [*Europol-förordningen*] som anger att rättslig uppföljning kan krävas, ska Eurojust utan onödigt dröjsmål granska den mottagna informationen och vidta alla lämpliga åtgärder inom ramen för sitt mandat, bland annat genom att informera de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och, i förekommande fall, agera på eget initiativ i enlighet med artikel 28. Eurojust ska, när så är lämpligt, samråda med Europol och hålla Europol informerat om hur informationen används, i enlighet med beslutet från den medlemsstat som tillhandahöll informationen.
5. Eurojust och Europol får, när det är nödvändigt för att uppnå deras mål och med samtycke från de behöriga nationella myndigheterna i de berörda medlemsstaterna, inrätta samordningsmekanismer, inbegripet gemensamma operativa plattformar, för att stödja den strategiska och operativa samordningen i gränsöverskridande brottsutredningar som kräver samordning mellan två eller flera medlemsstater. För sådana samordningsmekanismer får medlemsstaterna fastställa vilken information som ska göras direkt tillgänglig för medlemsstaterna, Eurojust och Europol för gemensam operativ analys i specifika utredningar eller på ett visst brottsområde, utan att det påverkar eventuella begränsningar som angetts av medlemsstaterna och med

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

förbehåll för reglerna och skyddsåtgärderna för behandling av personuppgifter i denna förordning.

6. Inom ramen för gränsöverskridande brottsutredningar som får stöd av Eurojust får Eurojust, med de behöriga nationella myndigheternas samtycke, begära att Europol ska bistå med stöd, särskilt genom att
 - (a) tillhandahålla relevant information, analyser, sakkunskap och operativt stöd,
 - (b) utföra operativa analyser på grundval av utredningsdata från Eurojust, medlemsstaterna eller andra behöriga myndigheter,
 - (c) samköra information mot dess databaser och utbyta information i enlighet med artikel 55.
7. Denna artikel ska inte påverka eventuella begränsningar av tillgång eller användning som i allmänna eller specifika ordalag har angetts av en medlemsstat, ett unionsorgan, eller en unionsbyrå, ett tredjeland eller en internationell organisation när det gäller information som dessa har tillhandahållit. Europol ska respektera dessa begränsningar.
8. Eurojust ska samarbeta med Europol inom ramen för deras respektive mandat för att stödja medlemsstaternas behöriga myndigheter i samband med digitala utredningar och tillgång till uppgifter, och i synnerhet fungera som ett kunskapsnav för rådgivning, stöd och kapacitetsuppbyggnad om gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis.

Artikel 58

Förbindelser med Europeiska åklagarmyndigheten

1. Eurojust ska upprätta och upprätthålla nära förbindelser med Eppo som baseras på ett inbördes samarbete inom deras respektive mandat och befogenheter. Eurojusts ordförande och den europeiska chefsåklagaren ska träffas regelbundet för att diskutera frågor av gemensamt intresse. De ska träffas på begäran av Eurojusts ordförande eller den europeiska chefsåklagaren.
2. Eurojust och Eppo ska ha ett nära samarbete och, i den utsträckning som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och inom ramen för sina respektive mandat, utbyta information på ett snabbt och effektivt sätt i enlighet med artikel 55.
3. Eurojust ska bistå Eppo, särskilt i ärenden där utredningsåtgärder eller andra former av samarbete krävs i medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo eller i tredjeländer, eller där samordning krävs mellan utredningar som genomförs av Eppo och sådana som genomförs av behöriga myndigheter i medlemsstater som inte deltar i Eppo. För detta ändamål ska Eurojust, på begäran av Eppo eller medlemsstaternas behöriga nationella myndigheter, stödja Eppo i utförandet av dess uppgifter, bland annat genom att
 - (a) underlätta inrättandet och driften av gemensamma utredningsgrupper,
 - (b) organisera samordningsmöten och samordningscentrum,
 - (c) underlätta det rättsliga samarbetet med medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet om inrättande av Eppo eller tredjeländer.

4. Eurojust ska behandla framställningar om stöd från Eppo utan onödigt dröjsmål och vid behov som om de mottagits från en nationell myndighet som är behörig i fråga om straffrättsligt samarbete.
5. Det stöd som ges enligt punkt 3 ska inte påverka Eppos oberoende vid genomförandet av utredningar och lagföring.
6. I operativa frågor som omfattas av Eppos behörighet ska Eurojust informera Eppo om, och när så är lämpligt involvera Eppo, sin verksamhet som rör gränsöverskridande ärenden, bland annat genom att
 - (a) dela relevant information om sina ärenden, inklusive personuppgifter, i enlighet med denna förordning, eller
 - (b) begära stöd från Europeiska åklagarmyndigheten.
7. I enlighet med artikel 24.1 i förordning (EU) 2017/1939, ska Eurojust utan onödigt dröjsmål rapportera till Eppo om eventuella brottsliga handlingar för vilka Eppo kan utöva sin behörighet i enlighet med förordning (EU) 2017/1939.
8. När Eurojust från Eppo tar emot information om former av brottslighet som faller utanför Eppos behörighet men inom Eurojusts mandat, ska Eurojust granska den mottagna informationen och vidta lämpliga åtgärder inom ramen för sitt mandat.
9. Vid samarbete enligt denna artikel ska Eppo utstationera en sambandsperson vid Eurojust. Sambandspersonen ska beviljas åtkomst till ärendehanteringssystemet för ett säkert utbyte av uppgifter som är relevanta för utförandet av hans eller hennes uppgifter, inbegripet, när så är lämpligt, inledande, registrering och hantering av ärenden som omfattas av samarbetet mellan Eurojust och Eppo enligt denna artikel. Eurojust ska förbli ansvarigt för sambandspersonens behandling av personuppgifter i ärendehanteringssystemet.
10. Företrädare för Eppo, inbegripet sambandspersonen, ska bjudas in att delta i Eurojusts kollegiemöten när frågor av gemensamt intresse behandlas.
11. De praktiska formerna för genomförandet av denna artikel ska fastställas i ett samarbetsavtal mellan Eurojust och Eppo, som ska ses över regelbundet.

Artikel 59

Förbindelser med unionsorgan och unionsbyråer

1. Eurojust ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med de unionsorgan och unionsbyråer som avses i denna artikel, i den utsträckning som krävs för att uppnå dess mål och utföra dess uppgifter enligt denna förordning, inom ramen för deras respektive mandat och i full överensstämmelse med tillämpliga dataskyddsregler.
2. Eurojust ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med Olaf i syfte att underlätta Olafs bidrag till Eurojusts samordningsarbete när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Olafs mandat enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013. För detta syfte ska följande gälla:
 - (a) Med avseende på mottagande och överföring av information mellan Eurojust och Olaf, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i denna förordning, ska medlemsstaterna säkerställa att Eurojusts nationella

medlemmar betraktas som medlemsstaternas behöriga myndigheter uteslutande vid tillämpningen av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013.

- (b) Informationsutbytet mellan Olaf och de nationella medlemmarna ska inte påverka eventuella skyldigheter att lämna sådan information till andra behöriga myndigheter enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 eller annan tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.
- 3. Eurojust ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), som regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896⁵⁴, i syfte att underlätta Frontex bidrag till Eurojusts arbete, bland annat genom att överföra relevant information som behandlas i enlighet med byråns mandat, särskilt när det gäller brottslig verksamhet som omfattas av Eurojusts behörighet enligt artikel 6 i den här förordningen. De praktiska formerna för samarbetet mellan Eurojust och Frontex ska fastställas i ett samarbetsavtal som ingås i enlighet med artikel 58.3 i denna förordning.
- 4. Eurojust ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med Amla och ska ingå ett samarbetsavtal med Amla som fastställer närmare former för deras samarbete i enlighet med artikel 54.3 i denna förordning. För detta syfte ska följande gälla:
 - (a) Medlemsstaterna ska säkerställa att Eurojusts nationella medlemmar betraktas som relevanta nationella myndigheter vid tillämpningen av artikel 27.8 i förordning (EU) 2024/1620, i syfte att underlätta informationsutbytet mellan Amla och Eurojust i ärenden som omfattas av Eurojusts behörighet.
 - (b) Informationsutbytet mellan Amla och de nationella medlemmarna ska inte påverka eventuella skyldigheter att lämna sådan information till andra behöriga myndigheter enligt förordning (EU) 2024/1620 eller annan tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.
- 5. Eurojust ska upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med EU:s tullmyndighet när denna har inrättats och ska ingå ett samarbetsavtal som fastställer formerna för deras samarbete i enlighet med artikel 54.3 i denna förordning, i syfte att underlätta det straffrättsliga samarbete som rör tullbrott och andra brott som påverkar unionens finansiella och ekonomiska intressen.

AVSNITT III

INTERNATIONELLT SAMARBETE

Artikel 60

Förbindelser med tredjeländers myndigheter och med internationella organisationer

- 1. Eurojust får upprätta och upprätthålla samarbete med myndigheter i tredjeländer och internationella organisationer, bland annat genom att ingå samarbetsavtal enligt artikel 54.3.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

2. Efter samråd med kommissionen ska Eurojust vart fjärde år anta en samarbetsstrategi för att stärka det rättsliga samarbetet med tredjeländer och internationella organisationer, bland annat i syfte att ingå sådana samarbetsavtal som avses i punkt 1 och att utstationera kontaktpunkter vid Eurojust i enlighet med artikel 63. Strategin ska genomföras i samarbete med kommissionen.

Artikel 61

Sambandspersoner utstationerade i tredjeländer

1. I syfte att underlätta det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer får Eurojust utstationera sambandspersoner i ett tredjeland under förutsättning att det föreligger ett samarbetsavtal som avses i artikel 54.3 med de behöriga myndigheterna i tredjelandet.
2. Sambandspersonen ska vara medlem av Eurojusts personal och ha tillräcklig sakkunskap om rättsligt samarbete.
3. Sambandspersonernas uppgifter ska omfatta all verksamhet som syftar till att främja och påskynda straffrättsligt samarbete, särskilt genom upprättandet av direkta kontakter med de behöriga myndigheterna i tredjelandet. De nationella medlemmarna får bemyndiga sambandspersonerna att, under deras överinseende och ansvar, utbyta operativa personuppgifter som involverar deras medlemsstat direkt med de behöriga myndigheterna i tredjelandet.
4. Behöriga myndigheter i medlemsstaterna och de sambandspersoner som avses i punkt 1 får ta direkt kontakt med varandra. I sådana fall ska sambandspersonen informera den berörda nationella medlemmen om sådana kontakter.
5. Sambandspersonerna ska regelbundet rapportera till kollegiet. Sambandspersonerna ska underrätta de nationella medlemmarna och de behöriga nationella myndigheterna om alla ärenden som berör deras medlemsstat.
6. Sambandspersonerna ska ha tillgång till ärendehanteringssystemet och deras operativa utbyten med tredjeländer ska registreras där.

Artikel 62

Sambandsåklagare som är utstationerade vid Eurojust

1. En sambandsåklagare från ett tredjeland eller en internationell organisation får utstationeras vid Eurojust om
 - (a) ett samarbetsavtal har ingåtts före den 12 december 2019 mellan Eurojust och det berörda tredjelandet,
 - (b) ett internationellt avtal har ingåtts mellan unionen och det berörda tredjelandet eller den internationella organisationen enligt artikel 218 i EUF-fördraget, eller
 - (c) ett beslut om adekvat skyddsnivå har antagits av kommissionen i enlighet med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680.

2. Sambandsåklagarens rättigheter och skyldigheter ska fastställas i det samarbetsavtal eller det internationella avtal som avses i punkt 1 och får kompletteras med ett samarbetsavtal som avses i artikel 54.3.
3. Sambandsåklagare som är utstationerade vid Eurojust ska ges tillgång till ärendehanteringssystemet för ett säkert utbyte av uppgifter som är relevanta för deras uppgifter, inklusive, när så är lämpligt, inledande, registrering och hantering av ärenden. Eurojust ska förbli ansvarigt för sambandsåklagares behandling av personuppgifter i ärendehanteringssystemet.
4. Överföring av operativa personuppgifter till sambandsåklagare genom ärendehanteringssystemet får endast ske i enlighet med denna förordning och förordning (EU) 2018/1725.
5. När det gäller sambandsåklagarnas hantering av uppgifter och tillgång till information ska artikel 42.1 och 42.2 gälla i tillämpliga delar.
6. Kollegiet ska fastställa de närmare villkoren för sambandsåklagarnas tillgång till ärendehanteringssystemet.

Artikel 63

Kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust

1. Eurojust får, på grundval av ett samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med artikel 54.3, samarbeta med kontaktpunkter som utsetts av behöriga myndigheter i ett tredjeland och som är utstationerade vid Eurojust för detta ändamål.
2. Kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust får
 - (a) påskynda, samordna eller underlätta verkställandet av ansökningar om straffrättsligt samarbete,
 - (b) stödja kommunikationen och samordningen mellan Eurojust, medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna i tredjelandet,
 - (c) tillhandahålla information om tredjelandets nationella lagar och förfaranden som är relevanta för det rättsliga samarbetet,
 - (d) underlätta för behöriga myndigheter i tredjelandet att delta i samordningsmöten, samordningscentrum och plattformar för rättslig samordning som organiseras av Eurojust samt i gemensamma utredningsgrupper som får stöd av Eurojust,
 - (e) lämna in ansökningar till Eurojust om bistånd i de frågor som avses i leden a–d.
3. Kontaktpunkterna som är utstationerade vid Eurojust ska utses av den behöriga myndigheten i tredjelandet bland tjänstemän vid åklagarmyndigheter, centrala myndigheter eller motsvarande avdelningar inom justitieministerier som har behörighet när det gäller straffrättsligt samarbete.
4. De praktiska formerna för samarbetet med kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust ska fastställas i det samarbetsavtal som avses i punkt 1.
5. Kontaktpunkterna som är utstationerade vid Eurojust ska ges tillgång till ärendehanteringssystemet för ett säkert utbyte av uppgifter. Tillgången ska begränsas

till uppgifter som är relevanta för utförandet av deras uppgifter enligt punkt 2, inklusive, när så är lämpligt, inledande, registrering och hantering av ärenden. Allt utbyte av operativa personuppgifter ska uteslutande ske i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och i överensstämmelse med artikel 54.3.

6. Eurojust ska förbli ansvarigt för den behandling av personuppgifter i ärendehanteringssystemet som utförs av de kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust.
7. Artikel 42.1 och 42.2 ska i tillämpliga delar gälla för kontaktpunkter som är utstationerade vid Eurojust.
8. Kollegiet ska fastställa de närmare villkoren för kontaktpunkternas tillgång till ärendehanteringssystemet och till andra av Eurojusts tjänster.

Artikel 64

Kontaktpunkter i tredjeländer och internationella organisationer

1. Eurojust får samarbeta med kontaktpunkter som utsetts av de behöriga myndigheterna i ett tredjeland eller en internationell organisation och som är baserade i det berörda tredjelandet eller hos den berörda internationella organisationen.
2. Genom sina kontaktpunkter i tredjeländer och internationella organisationer ska Eurojust sträva efter att stödja och underlätta samarbetet med de behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen, särskilt i ärenden som rör grov brottslighet med en gränsöverskridande dimension. När kontaktpunkterna agerar enligt denna punkt får de utföra de uppgifter som anges i artikel 63.2, i enlighet med vad som fastställs i det samarbetsavtal som ingåtts enligt artikel 54.3.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska Eurojust sträva efter att säkerställa att dess kontaktpunkter i tredjeländer och internationella organisationer utses bland tjänstemän vid åklagarmyndigheter, centrala myndigheter eller motsvarande avdelningar inom justitieministerier som har behörighet när det gäller straffrättsligt samarbete.
4. Kontaktpunkter i tredjeländer och internationella organisationer ska inte ha tillgång till ärendehanteringssystemet eller till operativa personuppgifter som innehas av Eurojust.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska allt utbyte av operativa personuppgifter med det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen genomföras av Eurojust i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Sådana operativa personuppgifter får endast föras in i ärendehanteringssystemet av behörig Eurojustpersonal.

KAPITEL VI

UPPRÄTTANDE AV BUDGETEN OCH BUDGETENS STRUKTUR

Artikel 65

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den administrativa direktören upprätta ett utkast till inkomst- och utgiftsberäkning för Eurojust för påföljande räkenskapsår, inklusive tjänsteförteckningen, och ska översända det till styrelsen. Det europeiska rättsliga nätverket och, när så är lämpligt, andra unionsnätverk som deltar i straffrättsligt samarbete enligt vad som avses i artikel 56 ska informeras om de delar som rör deras verksamhet i god tid innan beräkningen vidarebefordras till kommissionen.
2. Direktionen ska på grundval av utkastet granska det preliminära utkastet till inkomst- och utgiftsberäkning för Eurojust för påföljande räkenskapsår och vidarebefordra det till styrelsen.
3. Det utkast till inkomst- och utgiftsberäkning för Eurojust som styrelsen godkänt ska skickas till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska översända beräkningen till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen, och som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till Eurojust.
7. Eurojusts tjänsteförteckning ska godkännas av budgetmyndigheten.
8. Eurojusts budget ska antas av styrelsen. Budgeten blir slutgiltig när unionens allmänna budget slutligen antas. Styrelsen ska vid behov justera den i enlighet därmed.

Artikel 66

Budgetens struktur

1. Alla Eurojusts inkomster och utgifter ska beräknas varje budgetår och redovisas i Eurojusts budget. Budgetåret ska motsvara kalenderåret.
2. Eurojusts budget ska vara balanserad i fråga om inkomster och utgifter.
3. Utan att det påverkar andra resurser ska Eurojusts inkomster omfatta
 - (a) ett bidrag från unionen, vilket ingår i unionens allmänna budget,
 - (b) eventuella frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna,
 - (c) eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i Eurojusts arbete,
 - (d) unionsfinansiering i form av bidragsöverenskommelser eller ad hoc-bidrag, i enlighet med Eurojusts finansiella regler enligt artikel 69 och bestämmelserna i

relevanta unionsinstrument till stöd för dess politik, med beaktande av sådana överenskommelsers exceptionella karaktär,

(e) avgifter för publikationer och eventuella tjänster som Eurojust tillhandahållit.

4. Eurojusts utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 67

Genomförande av budgeten

1. Den administrativa direktören ska vara utanordnare och genomföra Eurojusts budget i enlighet med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet samt principen om en sund ekonomisk förvaltning.
2. Den administrativa direktören ska varje år överlämna alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena till budgetmyndigheten.

Artikel 68

Redovisning av räkenskaper och ansvarsfrihet

1. Eurojusts räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars efter varje räkenskapsår (år N + 1).
2. Eurojust ska översända rapporten om budgetförvaltning och ekonomisk förvaltning för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
3. Kommissionens räkenskapsförare ska översända Eurojusts preliminära räkenskaper för år N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten senast den 31 mars år N + 1.
4. I enlighet med artikel 246.1 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ska revisionsrätten lägga fram sina synpunkter om Eurojusts preliminära räkenskaper senast den 1 juni år N + 1.
5. Vid mottagande av revisionsrättens synpunkter avseende Eurojusts preliminära räkenskaper enligt artikel 246 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ska den administrativa direktören upprätta Eurojusts slutliga räkenskaper under sitt ansvar och överlämna dessa till styrelsen för yttrande.
6. Direktionen ska avge ett yttrande om Eurojusts slutliga räkenskaper för år N och överlämna dessa räkenskaper tillsammans med sitt yttrande till styrelsen för antagande.
7. Styrelsen ska avge ett yttrande om Eurojusts slutliga räkenskaper för år N.
8. Den administrativa direktören ska senast den 1 juli år N + 1 översända de slutliga räkenskaperna för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten tillsammans med direktionens yttrande och styrelsens yttrande.
9. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller Eurojusts slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.

10. Den administrativa direktören ska till revisionsrätten översända sitt svar avseende dess synpunkter senast den 30 september år N + 1. Den administrativa direktören ska även översända detta svar till direktionen, styrelsen och kommissionen.
11. På Europaparlamentets begäran ska den administrativa direktören till Europaparlamentet översända all information som krävs för en problemfri tillämpning av förfarandet för ansvarsfrihet beträffande ifrågavarande räkenskapsår i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.
12. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den administrativa direktören ansvarsfrihet beträffande genomförandet av budgeten för år N.
13. Ansvarsfrihet för genomförandet av Eurojusts budget ska beviljas av Europaparlamentet på rådets rekommendation enligt ett förfarande som är jämförbart med det som föreskrivs i artikel 319 i EUF-fördraget och artiklarna 260, 261 och 262 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 och på grundval av revisionsrättens revisionsberättelse.
14. Om Europaparlamentet vägrar att bevilja ansvarsfrihet senast den 15 maj år N + 2, ska den administrativa direktören anmodas att förklara sin ståndpunkt inför styrelsen, som ska fatta sitt slutgiltiga beslut i frågan. Styrelsen får, när så är lämpligt, vidta alla nödvändiga åtgärder, inklusive åtgärder som rör den administrativa direktörens mandat, i enlighet med denna förordning.

Artikel 69

Finansiella regler

1. De finansiella regler som ska tillämpas på Eurojust ska antas av styrelsen efter samråd med kommissionen. De ska inte avvika från delegerad förordning (EU) 2019/715⁵⁵ såvida inte en sådan avvikelse är specifikt nödvändig för Eurojusts verksamhet och kommissionen har lämnat sitt förhandsgodkännande.
2. Eurojust ska upprätta och genomföra sin budget i enlighet med sina finansiella regler och förordning (EU, Euratom) 2024/2509.
3. När det gäller det ekonomiska stödet till de gemensamma utredningsgruppernas verksamhet ska Eurojust och Europol gemensamt fastställa reglerna och villkoren för ansökningarnas behandling.
4. Eurojust får bevilja bidrag med anknytning till fullgörandet av sina uppgifter enligt artikel 4.1. Bidrag som lämnas enligt artikel 4.1 d får beviljas medlemsstaterna utan att de bjuds in att lämna förslag.

Artikel 70

Förebyggande och bekämpning av bedrägerier och oriktigheter

1. För att det ska vara möjligt att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla utan förbehåll.

⁵⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsmedel från Eurojust.
3. Olaf får genomföra utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på plats, för att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen eller omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövning och som utgör brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger ledamöter eller anställda, brister som skulle kunna leda till disciplinära åtgärder och i förekommande fall straffrättsliga förfaranden, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.
4. Utan att det påverkar punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med myndigheter i tredjeländer eller internationella organisationer samt Eurojusts avtal, bidragsöverenskommelser och bidragsbeslut inbegripa bestämmelser genom vilka revisionsrätten och Olaf uttryckligen ges befogenhet att genomföra revisioner och utredningar i enlighet med sina respektive behörigheter.
5. Eurojusts personal, den administrativa direktören och medlemmarna i kollegiet och styrelsen ska utan dröjsmål, och utan att deras ansvarighet kan ifrågasättas på grund av detta, underrätta Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten om alla misstankar om oegentlig eller olaglig verksamhet inom deras respektive mandat som de har fått kännedom om under sin tjänsteutövning eller sitt uppdrag.

KAPITEL VII

PERSONAL

Artikel 71

Allmänna bestämmelser

1. Eurojust ska anställa den personal som krävs för att utföra dess uppgifter och för att dess avdelningar ska fungera.
2. Personalen ska stå under den administrativa direktörens ledning och följa dennes instruktioner, utan att detta påverkar de befogenheter som enligt denna förordning tillkommer andra organ inom Eurojust.
3. Den administrativa direktören ansvarar för personalförvaltningen i enlighet med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen. Dessa regler, samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av unionens institutioner för att ge verkan åt de tjänsteföreskrifterna ska gälla för Eurojusts personal. Om styrelsen beslutar detta enligt artikel 10.2 ska den administrativa direktören även utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter i förhållande till Eurojusts personal, inklusive befogenheter avseende rekrytering, tillsyn, utvärdering och disciplinära åtgärder.
4. Personalen ska stödja Eurojust i utförandet av dess operativa och administrativa uppgifter, särskilt genom
 - (a) stöd till de nationella enheternas och de behöriga nationella myndigheternas arbete med gränsöverskridande utredningar och lagföring,
 - (b) ärendehantering och operativa analyser,
 - (c) personalförvaltning,
 - (d) budgetförvaltning och finansiell förvaltning
 - (e) informationsteknik och datahantering,
 - (f) strategiskt, rättsligt och politiskt stöd,
 - (g) säkerhet och fastighetsförvaltning,
 - (h) kommunikation och kunskapshantering,
 - (i) yttre förbindelser och institutionella frågor.
5. I denna förordning avses med behörig Eurojustpersonal personal som den administrativa direktören har utsett för att utföra särskilda operativa, administrativa eller tekniska uppgifter, inklusive uppgifter som innebär tillgång till operativa personuppgifter och till ärendehanteringssystemet.
6. När behörig Eurojustpersonal utför operativa uppgifter ska de agera under den administrativa direktörens ledning och, när så är lämpligt, under tillsyn av de nationella medlemmarna eller kollegiet, i enlighet med denna förordning och tillämpliga interna regler.
7. Personalen ska tillhandahålla sakkunskap i frågor som rör grundläggande rättigheter och ska, när det bedöms nödvändigt eller på begäran, ge råd om Eurojusts

verksamhet ur ett perspektiv som rör grundläggande rättigheter, utan att hindra eller fördröja verksamheten. I detta sammanhang får den avge icke-bindande yttranden om relevanta handlingar eller åtgärder. Personalen ska bidra till att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras när Eurojust utför sina uppgifter och sin verksamhet.

Artikel 72

Utstationerade nationella experter och annan personal

Eurojust får använda sig av utstationerade nationella experter och annan personal som inte är anställd av Eurojust. Bestämmelserna i artikel 71 ska inte tillämpas på de personer som avses i denna artikel.

KAPITEL VIII

UTVÄRDERING OCH RAPPORTERING

Artikel 73

Unionsinstitutionernas och de nationella parlamentens deltagande

1. Eurojust ska översända sin konsoliderade årsrapport till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten, som får lägga fram synpunkter och slutsatser. Årsrapporten ska överlämnas senast den 1 maj varje år. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa rapporteringsindikatorer för att säkerställa en enhetlig strategi för Eurojusts insamling och presentation av information när det gäller brott som skadar unionens ekonomiska intressen.
2. Efter att ha blivit vald ska Eurojusts nyvalda ordförande göra ett uttalande inför det eller de ansvariga utskotten i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. Diskussionerna får inte, vare sig direkt eller indirekt, handla om konkreta åtgärder som vidtagits i samband med specifika operativa ärenden.
3. Eurojusts ordförande ska inställa sig en gång om året för Europaparlamentets och de nationella parlamentens gemensamma utvärdering av Eurojusts verksamhet inom ramen för ett interparlamentariskt sammanträde, i syfte att diskutera Eurojusts löpande verksamhet och presentera dess konsoliderade årsrapport eller andra viktiga dokument från Eurojust. Diskussionerna får inte, vare sig direkt eller indirekt, handla om konkreta åtgärder som vidtagits i samband med specifika operativa ärenden.
4. Utöver de andra informations- och samrådsskyldigheter som anges i denna förordning ska Eurojust översända följande till Europaparlamentet och de nationella parlamenten på respektive officiella språk för deras kännedom:
 - (a) Resultaten av studier och strategiska projekt som utarbetats av eller genomförts på uppdrag av Eurojust.
 - (b) Det programplaneringsdokument som avses i artikel 12.
 - (c) Samarbetsavtal som slutits med tredje parter.

Artikel 74

Utvärdering

1. Senast fem år från den dag då denna förordning träder i kraft och därefter vart femte år ska kommissionen beställa en utvärdering av Eurojusts prestation i förhållande till dess mål, uppgifter, styrning och lokalisering i enlighet med kommissionens riktlinjer. Styrelsen ska höras i utvärderingen.
2. Utvärderingen ska i synnerhet behandla det möjliga behovet att ändra Eurojusts mandat och de finansiella följderna av varje sådan ändring.
3. Vid varannan utvärdering ska en bedömning göras av de resultat som Eurojust uppnått med hänsyn till dess mål, mandat, styrning och uppgifter, inklusive en bedömning av huruvida en fortsättning av Eurojust är berättigad med avseende på målen, mandatet, styrningen och uppgifterna.

4. Kommissionen ska meddela resultatet av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Utvärderingens resultat ska offentliggöras.

KAPITEL IX

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 75

Privilegier och immunitet

Eurojust och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt⁵⁶.

Artikel 76

Språkanvändning

1. De bestämmelser som anges i rådets förordning nr 1⁵⁷ ska tillämpas på Eurojust.
2. Styrelsen ska med två tredjedelars majoritet av sina medlemmar besluta om Eurojusts interna språkförordning.
3. Översättningstjänster och alla övriga språktjänster som Eurojust behöver, med undantag för tolkning, ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94⁵⁸.

Artikel 77

Tystnadsplikt

1. De nationella medlemmarna, och deras biträdande nationella medlemmar och assistenter, Eurojusts personal, de nationella kontaktpersonerna, de utstationerade nationella experterna, sambandspersonerna, dataskyddsombudet och Europeiska datatillsynsmannens ledamöter och personal ska omfattas av tystnadsplikt beträffande all information som kommer till deras kännedom under deras ämbetsutövning.
2. Tystnadsplikten ska gälla för alla personer och alla organ som ska arbeta med Eurojust.
3. Tystnadsplikten ska även gälla efter avslutad tjänstgöring eller anställning samt efter avslutandet av den verksamhet som de personer som avses i punkterna 1 och 2 ägnar sig åt.
4. Tystnadsplikten ska gälla all information som Eurojust tar emot eller utbyter, såvida inte informationen redan lagligen har offentliggjorts eller är tillgänglig för allmänheten.

⁵⁶ Protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier (EUT C 202, 7.6.2016, s. 266).

⁵⁷ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

⁵⁸ Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1).

Artikel 78

Villkor för tystnadsplikt vid nationella förfaranden

1. Utan att det påverkar artikel 36.3 får myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen, om information tas emot eller utbyts via Eurojust, enligt sin nationella rätt föreskriva villkor för den mottagande myndighetens användning av denna information i nationella förfaranden.
2. Myndigheten i den medlemsstat som tar emot den information som avses i punkt 1 ska vara bunden av dessa villkor.

Artikel 79

Transparens och kommunikation

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁵⁹ ska tillämpas på handlingar i Eurojusts besittning. Inom sex månader från sitt första sammanträde ska styrelsen anta närmare regler om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
2. Beslut som fattas av Eurojust i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får bli föremål för ett klagomål till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför domstolen enligt de villkor som anges i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.
3. Eurojust ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sina styrelseledamöter och sammandrag av resultatet av styrelsens möten. Offentliggörandet av dessa sammandrag ska tillfälligt eller permanent underlåtas eller begränsas om ett sådant offentliggörande riskerar att äventyra utförandet av Eurojusts uppgifter, samtidigt som hänsyn tas till byråns skyldigheter avseende diskretion och konfidentialitet samt dess operativa natur.
4. Styrelsen ska inom sex månader efter sitt första möte fastställa bestämmelser för Eurojusts tillämpning av förordning (EU) 2018/1725, inklusive bestämmelser om utnämning av ett dataskyddsombud. Dessa åtgärder ska fastställas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
5. Eurojust får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet får inte inverka menligt på det faktiska utförandet av Eurojusts uppgifter. Kommunikationsverksamheten ska ske i enlighet med relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antagits av styrelsen.

Artikel 80

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Eurojust ska anta sina säkerhetsbestämmelser på grundval av principerna och reglerna i kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-klassificerade

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte av sådana uppgifter med tredjeländer, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁶⁰ och (EU, Euratom) 2015/444⁶¹. Varje administrativt arrangemang för utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter med de berörda myndigheterna i ett tredjeland eller, i avsaknad av sådana arrangemang, varje exceptionell ad hoc-utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter till dessa myndigheter, ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

2. Styrelsen ska anta Eurojusts säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande. Vid bedömningen av de föreslagna säkerhetsbestämmelserna ska kommissionen säkerställa att de är förenliga med besluten (EU, Euratom) 2015/443 och (EU, Euratom) 2015/444.

Artikel 81

Administrativa utredningar

Eurojusts administrativa verksamhet ska omfattas av Europeiska ombudsmannens utredningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 82

Ansvar

1. Eurojusts avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett avtal som Eurojust ingått.
2. I händelse av utomobligatoriskt ansvar ska Eurojust, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas lagstiftning och oberoende av allt eventuellt ansvar enligt artikel 44, gottgöra all eventuell skada som dess avdelningar eller dess personal har orsakat vid utförandet av sina uppgifter.
3. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 2. De nationella domstolar i medlemsstaterna som ska vara behöriga att pröva tvister som rör Eurojusts ansvar enligt denna artikel ska fastställas med hänvisning till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.
4. Punkt 2 ska även gälla skada som orsakats genom fel begångna av en nationell medlem, en biträdande nationell medlem eller en assistent vid utförandet av deras uppgifter. Om en nationell medlem, en biträdande nationell medlem eller en assistent orsakar skada på grundval av de befogenheter som tilldelats honom eller henne enligt artikel 18 i denna förordning, ska deras medlemsstat dock återbetala Eurojust de belopp som Eurojust har betalat för att gottgöra skadan.
5. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sin nationella rätt, vara ansvarig för all skada som har åsamkats en person till följd av en av medlemsstaten utförd otillåten eller felaktig behandling av uppgifter som överförts till Eurojust.

⁶⁰ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁶¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

6. De anställdas personliga ansvar gentemot Eurojust ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska unionen som är tillämpliga på dem.
7. Unionens och medlemsstaternas ekonomiska ansvar för Eurojusts skulder ska vara begränsat till deras redan inbetalade bidrag till de administrativa kostnaderna.

Artikel 83

Avtal om säte och villkor för verksamheten

De nödvändiga arrangemangen för Eurojusts lokaler i Nederländerna och de möjligheter som Nederländerna ska tillhandahålla tillsammans med de särskilda regler som gäller i Nederländerna för styrelseledamöterna, ledamöterna i direktionen, de nationella medlemmarna, de biträdande nationella medlemmarna och assistenterna, den administrativa direktören, Eurojusts personal, sambandsåklagare som är utstationerade vid Eurojust, kontaktpunkter vid Eurojust och deras familjemedlemmar samt alla andra personer vars närvaro vid eller associering till Eurojust är nödvändig för att Eurojust ska kunna fullgöra sina uppgifter ska fastställas i en överenskommelse om säte mellan Eurojust och Nederländerna.

Artikel 84

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁶².
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 85

Upphävande

1. Förordning (EU) 2018/1727 ska upphöra att gälla med verkan den dag då den här förordningen börjar tillämpas.
2. Alla hänvisningar till förordning (EU) 2018/1727 ska tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

⁶² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Övergångsbestämmelser

1. Eurojust som inrättas genom denna förordning ska vara den rättsliga efterträdaren till Eurojust som inrättades genom förordning (EU) 2018/1727.
2. De nationella medlemmar som medlemsstaterna har utstationerat enligt förordning (EU) 2018/1727 ska ha rollen som nationella medlemmar enligt den här förordningen och ska fortsätta att utöva sina funktioner fram till utgången av sina respektive mandatperioder enligt förordning (EU) 2018/1727. Deras mandatperiod får förlängas en gång enligt denna förordning, under förutsättning att den sammanlagda längden på deras mandatperiod, inklusive den tid som tjänstgjorts enligt förordning (EU) 2018/1727, inte överstiger tio år. Om de nationella medlemmarnas ställning eller befogenheter inte är förenliga med denna förordning ska de berörda medlemsstaterna utan onödigt dröjsmål efter [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*] vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa överensstämmelse.
3. Den ordförande och vice ordförande för Eurojust som valts enligt förordning (EU) 2018/1727 ska ha rollen som ordförande respektive vice ordförande enligt den här förordningen och ska fortsätta att utöva sina funktioner till utgången av sina respektive mandatperioder enligt förordning (EU) 2018/1727. De får väljas om en gång enligt denna förordning, under förutsättning att den sammanlagda längden på deras mandatperiod, inklusive den tid som tjänstgjorts enligt förordning (EU) 2018/1727, inte överstiger åtta år.
4. Den administrativa direktör som senast utsågs enligt förordning (EU) 2018/1727 ska ha rollen som administrativ direktör enligt den här förordningen och ska fortsätta att utöva sina funktioner fram till utgången av sin mandatperiod enligt förordning (EU) 2018/1727. Mandatperioden för den administrativa direktören får förlängas en gång enligt den här förordningen, under förutsättning att den sammanlagda längden på mandatperioden, inklusive den tid som tjänstgjorts enligt förordning (EU) 2018/1727, inte överstiger tio år.
5. Kollegiet och den styrelse som inrättats enligt förordning (EU) 2018/1727 ska fortsätta att utöva sina funktioner enligt den här förordningen fram till dess att den styrelse som inrättas enligt den här förordningen håller sitt första möte. Styrelsen ska hålla sitt första möte utan onödigt dröjsmål efter [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*]. Den administrativa direktören ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att styrelsen inrättas i enlighet med denna förordning. Till dess att styrelsen är operativ ska kollegiet, som en övergångsåtgärd, utöva de förvaltningsfunktioner och strategiska funktioner som enligt denna förordning tillkommer styrelsen och som är strikt nödvändiga för att säkerställa kontinuiteten i Eurojusts verksamhet, särskilt antagandet av budgeten och det samlade programplaneringsdokumentet.
6. Personal som är anställd enligt förordning (EU) 2018/1727 ska fortsätta sin anställning enligt den här förordningen. Personalens rättigheter och skyldigheter, inklusive sådana som följer av anställningsavtal som ingåtts enligt förordning (EU) 2018/1727, ska kvarstå.
7. Det dataskyddsombud som senast utsågs enligt förordning (EU) 2018/1727 ska ha rollen som dataskyddsombud enligt den här förordningen och ska fortsätta att utöva sina funktioner fram till utgången av sin mandatperiod enligt förordning (EU) 2018/1727. Mandatperioden för dataskyddsombudet får förnyas en gång enligt den

här förordningen, under förutsättning att den sammanlagda längden på mandatperioden, inklusive den tid som tjänstgjorts enligt förordning (EU) 2018/1727, inte överstiger åtta år.

8. Den här förordningen ska inte påverka giltigheten av de samarbetsavtal som ingåtts av Eurojust enligt beslut 2002/187/RIF eller förordning (EU) 2018/1727. Sådana samarbetsavtal ska fortsätta att gälla och tillämpas tills de löper ut, ändras eller ersätts.
9. Beslut som antagits av kollegiet, direktionen och den administrativa direktören samt genomförandeåtgärder och interna regler som antagits enligt förordning (EU) 2018/1727 ska fortsätta att gälla enligt den här förordningen, om inte styrelsen beslutar något annat vid tillämpningen av den här förordningen.
10. Budgetåtaganden, finansiella transaktioner och avtalsförpliktelser som ingåtts enligt förordning (EU) 2018/1727 ska fortsätta att vara giltiga och ska fullföljas i enlighet med den här förordningen. Ekonomiskt stöd till gemensamma utredningsgrupper som tillhandahållits enligt förordning (EU) 2018/1727 ska även fortsättningsvis förvaltas i enlighet med den här förordningen. Förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de budgetar som godkänts på grundval av förordning (EU) 2018/1727 ska genomföras i enlighet med bestämmelserna i den förordningen.
11. Det första samlade programplaneringsdokument som antas enligt den här förordningen ska omfatta den period som börjar den [*datum*]. Till dess att det dokumentet blir slutgiltigt ska det samlade programplaneringsdokument som antagits enligt förordning (EU) 2018/1727 för den relevanta perioden fortsätta att gälla.
12. Överföringar av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer som genomförts före den dag då denna förordning börjar tillämpas ska fortsätta att vara giltiga, under förutsättning att de är förenliga med unionsrätten såsom den var tillämplig före den dagen. Om pågående överföringar grundades på bestämmelser i förordning (EU) 2018/1727 som skiljer sig från bestämmelserna i förordning 2018/1725 ska dessa överföringar bringas i överensstämmelse med förordning 2018/1725 inom [X månader] från den dag då den förordningen börjar tillämpas.
13. Överenskommelsen om säte mellan Eurojust och Konungariket Nederländerna, som ingicks enligt rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002⁶³, ska fortsätta att gälla. Om det är nödvändigt ska Eurojust och Konungariket Nederländerna anpassa överenskommelsen så att den överensstämmer med denna förordning inom [X månader] från den dag då denna förordning börjar tillämpas.

Artikel 87

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [...].

⁶³ Rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet (EGT L 63, 6.3.2002, s. 1), i dess lydelse enligt rådets beslut 2003/659/RIF (EUT L 245, 29.9.2003, s. 44) och rådets beslut 2009/426/RIF (EUT L 138, 4.6.2009, s. 14).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

**FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT –
BYRÅER**

Innehåll

1.	FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE	89
1.1.	Title of the proposal/initiative	89
1.2.	Policy area(s) concerned	89
1.3.	Objective(s)	89
1.3.1.	General objective(s)	89
1.3.2.	Specific objective(s)	89
1.3.3.	Expected result(s) and impact	90
1.3.4.	Indicators of performance	90
1.4.	The proposal/initiative relates to:	91
1.5.	Grounds for the proposal/initiative	92
1.5.1.	Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative	92
1.5.2.	Added value of EU involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this section 'added value of EU involvement' is the value resulting from EU action, that is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone.	93
1.5.3.	Lessons learned from similar experiences in the past	93
1.5.4.	Compatibility with the multiannual financial framework and possible synergies with other appropriate instruments	94
1.5.5.	Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment	94
1.6.	Duration of the proposal/initiative and of its financial impact	95
1.7.	Method(s) of budget implementation planned	96
2.	MANAGEMENT MEASURES	97
2.1.	Monitoring and reporting rules	97
2.2.	Management and control system(s)	97
2.2.1.	Justification of the budget implementation method(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed	97
2.2.2.	Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them	98
2.2.3.	Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio between the control costs and the value of the related funds managed), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure)	98
2.3.	Measures to prevent fraud and irregularities	99
3.	ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE	101

3.1.	Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected.....	101
3.2.	Estimated financial impact of the proposal on appropriations.....	102
3.2.1.	Summary of estimated impact on operational appropriations.....	102
3.2.1.1.	Appropriations from voted budget	102
3.2.8.	Estimated human resources and the use of appropriations required in a decentralised agency	107
3.2.9.	Overview of the contribution agreements integrated in the budget	110

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om omarbetning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF.

1.2 Berörda politikområden

Straffrättsligt samarbete, kamp mot gränsöverskridande brottslighet

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Översynen av Eurojustförordningen syftar till att bättre uppnå de mål som fastställs i fördragen för byrån.

Revideringen syftar särskilt till att stärka Eurojusts roll när det gäller att stödja och förstärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i gränsöverskridande ärenden och därigenom stärka Eurojusts roll som ett nav för straffrättsligt samarbete inom unionens rättsliga och säkerhetsmässiga struktur.

Denna revidering ingår i ett bredare lagstiftningspaket som syftar till att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom EU genom åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet samt främja samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter på det straffrättsliga området.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Det allmänna målet konkretiseras i två sammanhängande specifika mål, som tar sikte på de strukturella och funktionella begränsningar som för närvarande hindrar Eurojust från att fullt ut utnyttja sin potential i kampen mot gränsöverskridande brottslighet.

Specifikt mål nr 1: Att göra Eurojusts stöd- och samordningsverksamhet effektivare, snabbare och mer strategiskt inriktad under hela livscykeln för grov gränsöverskridande brottslighet.

Eurojusts fokus på insatser (arbete i brottmål) kommer att maximeras. Detta ska uppnås genom en översyn av byråns styrningsstruktur i syfte att effektivisera beslutsprocesserna och minska den administrativa bördan för de nationella medlemmarna, som är domare och åklagare som leder insatserna. Byråns uppgifter och befogenheter ska uppdateras och dess proaktiva arbetssätt förstärkas, så att Eurojust bättre kan hantera de nya förutsättningarna för gränsöverskridande brottslighet och hålla jämna steg med behovet av rättsligt samarbete.

Specifikt mål nr 2: Att uppnå ett mer institutionaliserat samarbete och snabbare informationsutbyte mellan Eurojust och EU:s partner samt internationella partner.

Graden av institutionalisering i samarbetet med partner ska öka genom att de ömsesidiga anmälningsskyldigheterna förstärks och systemen för informationsutbyte förbättras. Syftet är att maximera möjligheterna att upptäcka brottslig verksamhet och möjliggöra ett tidigt deltagande av behöriga rättsliga myndigheter.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Revideringen av Eurojustförordningen förväntas få betydande och mätbara effekter för **medlemsstaterna, brottsoffren och EU-medborgarna** genom en **förstärkning av Eurojusts operativa roll** i bekämpningen av grov gränsöverskridande brottslighet, särskilt när det gäller organiserad brottslighet, terrorism, cyberbrottslighet och ekonomisk brottslighet.

Förslaget förväntas **minska handläggningstiden för medlemsstaternas begäranden om stöd och maximera mervärdet av Eurojusts samordningsinsatser**. Detta ska bland annat uppnås genom ett förstärkt filtreringssystem för begäranden om stöd, så att dessa hanteras genom lämpliga kanaler och Eurojust kan koncentrera sig på komplexa och multilaterala ärenden. Dessutom kommer nya uppgifter för byrån och nya befogenheter för de nationella medlemmarna att leda till **bättre stöd till de nationella myndigheterna, tidigt deltagande av rättsliga myndigheter i gränsöverskridande utredningar och i slutändan en högre grad av framgång i lagföring**.

Effektivitetsvinster kommer att uppstå genom en **omorganisation av styrningssystemet** och **genom ökad samstämmighet med Europols och Eppos operativa verksamhet**. Den nya ramen är tänkt att frigöra resurser för operativ verksamhet genom att ansvaret för förvaltnings- och ledningsbeslut flyttas samt genom att beslutsprocesserna effektiviseras. Ett förstärkt samarbete och ömsesidigt deltagande med partner förväntas begränsa överlappande verksamhet, utnyttja synergier och undvika dubbelarbete.

Översynen kommer även att **stärka det externa samarbetet** genom att formalisera strukturerade kanaler för samarbete med myndigheter i tredjeländer och därigenom säkerställa snabbare och smidigare uppföljning av ansökningar om rättslig hjälp.

Sammantaget är avsikten att dessa åtgärder ska omvandla Eurojust från en reaktiv samordnare till ett **proaktivt rättsligt nav**, vilket stärker **EU:s förmåga att upptäcka, utreda och lagföra gränsöverskridande brottslighet**.

Reformen ligger i linje med **EU:s strategiska prioriteringar**, ger **konkreta fördelar för berörda aktörer** – såsom rättsväsendet, brottsbekämpande myndigheter och brottsoffer – och säkerställer **långsiktig samstämmighet** med den övergripande rättsliga och säkerhetsmässiga strukturen inom EU.

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Uppnåendet av reformens mål kommer huvudsakligen att följas upp genom följande indikatorer:

1. Andel av de nationella medlemmarnas arbetstid som ägnas åt administrativa uppgifter.

Reformen syftar till att minska de nationella medlemmarnas administrativa arbetsbörda. Från dagens nivå på cirka 40 % av den totala arbetstiden förväntas andelen minska till omkring 20–25 % inom två år från det att den reviderade förordningen börjar tillämpas, med beaktande av en övergångsperiod för anpassning. Inom fem år förväntas andelen nå en stabil nivå på 10–15 %. Utvecklingen kommer

att följas genom kommissionens deltagande i direktionen och styrelsen och bedömas inom ramen för nästa utvärdering av förordningen och byrån.

2. **Antal ärenden på eget initiativ.**⁶⁴

En utveckling mot ett mer proaktivt Eurojust kommer att återspeglas i ett ökat antal ärenden som byrån inleder och hanterar på eget initiativ. Efter en inledande anpassningsperiod förväntas antalet sådana ärenden öka gradvis, med en ökning av det årliga genomsnittet på 10–15 % inom fem år. För att undvika att normala variationer i Eurojusts ärendevolym från år till år påverkar resultatet kommer referensscenariot att beräknas utifrån det genomsnittliga årliga antalet ärenden på eget initiativ under de fem år som föregår tillämpningen av den reviderade förordningen. Utvecklingen kommer att bedömas mot detta referensscenario genom att jämföra med motsvarande årliga genomsnitt under de fem år som följer efter att förordningen börjar tillämpas. Uppgifterna kommer att hämtas från Eurojusts konsoliderade årliga verksamhetsrapport.

3. **Andel ”enkla” ärenden som hanteras av Eurojust.**

Reformen bör leda till en gradvis men betydande minskning av andelen bilaterala och enklare ärenden som hanteras av Eurojust. Även om en resterande andel på 20–25 % förväntas kvarstå, vilket återspeglar fall som inledningsvis framstår som komplexa eller som kan eskaleras från det europeiska rättsliga nätverket, förväntas en gradvis minskning nå omkring 60 % inom två år, ned till 40 % inom fem år och sedan 20–25 % inom tio år. Referensscenariot kommer att fastställas utifrån andelen enkla ärenden av det totala antalet ärenden som inleddes under det år som föregår tillämpningen av den reviderade förordningen. Utvecklingen kommer att följas genom den statistik och de nyckelprestationsindikatorer som Eurojust regelbundet rapporterar i sina konsoliderade årliga verksamhetsrapporter.

4. **Antalet uppföljningar av ”träffar” i systemet**⁶⁵.

Ett förbättrat informationsutbyte med EU-partner, särskilt Europol, förväntas leda till fler uppföljningar av träffar som identifierats i informationssystemen. Detta skulle återspegla ett snabbare och mer relevant informationsutbyte. Referensscenariot kommer att fastställas utifrån antalet uppföljningar av träffar under det år som föregår tillämpningen av den reviderade förordningen. En ökning med upp till 50 % inom fem år förväntas kunna uppnås. Utvecklingen kommer att följas genom de uppgifter som rapporteras i Eurojusts konsoliderade årliga verksamhetsrapporter och samköras med motsvarande uppgifter i Europols konsoliderade årliga verksamhetsrapporter.

1.4 **Förslaget eller initiativet avser**

☐ en ny åtgärd

⁶⁴ Med **ärenden på eget initiativ** avses ärenden som Eurojust proaktivt inleder på grundval av mottagen information, genomförda analyser och identifierade kopplingar mellan utredningar. Syftet är att uppmärksamma behöriga nationella myndigheter på situationer som kan vara av rättsligt intresse, i stället för att Eurojust enbart reagerar på medlemsstaternas ansökningar om stöd eller rättslig hjälp.

⁶⁵ **En system med träff/icke träff** innebär en positiv matchning som visar att information som finns hos Eurojust motsvarar information som innehåses av en annan behörig myndighet eller EU-partner. Själva träffen innebär inte att de underliggande uppgifterna automatiskt lämnas ut, men den kan indikera en möjlig koppling mellan utredningar som kräver rättslig uppföljning eller samordning. **En uppföljning av en träff** innebär att relevant information därefter, när det är lämpligt och i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen, överförs för att möjliggöra en bedömning och hantering av den identifierade kopplingen.

- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶⁶
- ☒ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Initiativet förväntas kräva ett gradvis genomförande under den fleråriga budgetramen 2028–2034.

Med beaktande av den förväntade tidsplanen för förhandlingarna i rådet och därefter med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet beräknas en politisk överenskommelse och ikraftträdandet av den reviderade förordningen för närvarande ske mot slutet av 2027. Tillämpningen av förordningen och genomförandet av de tillhörande åtgärderna förväntas inledas successivt från och med 2028.

Förordningen förväntas börja tillämpas i sin helhet, kompletterad med övergångsbestämmelser som reglerar övergången från den nuvarande styrnings- och verksamhetsmodellen till den reviderade ramen.

De nya befogenheter som tilldelas Eurojust är avsedda att börja gälla när förordningen träder i kraft. Samtidigt förväntas arbetsmetoderna anpassas gradvis och medlemsstaternas behov av stöd successivt förändras, både vad gäller typen och omfattningen av framställningarna.

Investeringarna i Eurojusts it-infrastruktur förväntas inledas under det första år då den reviderade förordningen tillämpas. Utgifterna väntas följa den normala utvecklingscykeln för it-projekt, inklusive design, utveckling, testning, driftsättning och underhåll, och betalas ut successivt i takt med att projektens olika delmål genomförs.

Eftersom Eurojust väntas börja utöva sina nya befogenheter när den reviderade förordningen börjar tillämpas, förväntas rekryteringen av merparten av den ytterligare personalen också inledas från och med 2028. Rekryteringen skulle genomföras stegvis i enlighet med Eurojusts administrativa och personalrelaterade kapacitet att genomföra rekryterings- och introduktionsprocesser. Eurojust uppskattar denna kapacitet till högst cirka 20 ytterligare anställda per år.

En inledande rekryteringsfas under 2028 skulle fokusera på att tillgodose kortsiktiga operativa och tekniska behov. Detta skulle framför allt omfatta rekrytering av kontraktsanställda som stöd för anpassningen av systemet med träff/icke träff och utvecklingen av it-infrastrukturen, inklusive förbättringar av arbetsflöden som stöder gemensamma utredningsgrupper och gemensamma operativa plattformar. Rekryteringen skulle också prioritera de områden som Eurojust har identifierat som operativa prioriteringar och skulle generellt fokusera på personal som direkt stöder den centrala operativa verksamheten, särskilt utstationerade nationella experter som förstärker de nationella enheterna mot bakgrund av den ökande ärendemängden.

⁶⁶ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Under de efterföljande åren av den fleråriga budgetramen, och i takt med att Eurojust successivt utökar sin verksamhet till de nya områden som omfattas av den reviderade förordningen, skulle ytterligare tillfälligt anställda rekryteras för att utföra de nya uppgifter som tilldelats Eurojust. Detta skulle bland annat omfatta ett utökat stöd till rättstillämpare i frågor som rör elektroniska bevis och återvinning av tillgångar.

Ett viktigt delmål som planeras för 2030–2031 är en utvidgning av Eurojusts kapacitet för lagring av bevis. I synnerhet skulle den nuvarande databasen över bevis för de allvarligaste internationella brotten (Ciced), som förväntas integreras i ärendehanteringssystemet, förbättras och utvidgas för att kunna lagra och bevara bevis som rör även andra former av grov gränsöverskridande brottslighet. Parallellt skulle den huvudsakliga rekryteringsfasen av tillfälligt anställda med profiler som analytiker och analysassistenter genomföras.

Planen för förstärkning och rekrytering förväntas vara i huvudsak genomförd under 2032–2033. Därefter förväntas personalstyrkan stabiliseras under 2034 och perioden efter den fleråriga budgetramen. Icke-personalkostnader förväntas däremot successivt minska efter den inledande investeringsfasen. De återstående kostnaderna skulle huvudsakligen vara hänförliga till underhåll och operativt stöd efter det att de viktigaste utvecklings- och förbättringsprojekten har slutförts.

- 1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på EU-nivå (ex ante): Eurojusts uppgifter – samordning, främjande av samarbete och operativt stöd – är till sin natur gränsöverskridande och kan inte utföras effektivt enbart på medlemsstatsnivå. Byrån tillhandahåller ett neutralt perspektiv på EU-nivå över jurisdiktionsgränserna, underlättar multilateralt samarbete parallellt och säkerställer att ingen medlemsstat lämnas utanför. Den omfattning och komplexitet som präglar gränsöverskridande utredningar gör samordning på EU-nivå nödvändig för nationella åklagarmyndigheter och rättsliga myndigheter. Detta innebär att åtgärder på EU-nivå krävs och är förenliga med subsidiaritetsprincipen. Eurojust tillför operativt, rättsligt och strategiskt mervärde som förbättrar de nationella systemens funktionssätt och stärker samstämmigheten inom EU:s område med frihet, säkerhet och rättvisa. Eurojusts åtgärder ersätter inte de nationella myndigheternas åtgärder, utan stärker dem genom stöd, samordning och stimulans.

Förväntat europeiskt mervärde (ex post): Det finns tydliga stordriftsfördelar och effektivitetsvinster att uppnå genom att ytterligare förbättra Eurojust. Detta kommer att göra det möjligt att samla sakkunskap från nationella rättstillämpare inom en och samma byrå, samordna insatser snabbare och effektivare i kampen mot gränsöverskridande brottslighet samt undvika dubbelarbete och motstridiga utredningar.

- 1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

GD Rättsliga frågor har relevant politisk erfarenhet och lagstiftningserfarenhet från arbetet med att utarbeta och genomföra förordning (EU) 2018/1727, genom vilken Eurojust inrättades som en decentraliserad byrå och den tidigare ramen enligt rådets beslut 2002/187/RIF ersattes.

Ytterligare lärdomar har dragits genom den löpande uppföljningen av Eurojusts verksamhet, bland annat genom deltagande av GD Rättsliga frågor, i egenskap av ansvarigt generaldirektorat, i byråns styrningsstruktur. Denna erfarenhet utmynnade i 2025 års utvärdering av Eurojustförordningen och av byråns funktion.

En central lärdom är att en byrås institutionella styrningsstruktur måste vara tillräckligt effektiv och funktionell och med tydligt fördelade ansvarsområden och tillhörande tillbörlig aktsamhet. Beslutsprocesserna bör vara så effektiva som möjligt, samtidigt som den administrativa bördan bör begränsas till vad som är nödvändigt.

Erfarenheten har också visat att etablerade arbetsmetoder och en institutionell kultur kan vara svåra att förändra genom enbart mjuka åtgärder. Riktade åtgärder eller begränsade justeringar är kanske inte tillräckliga när själva styrningsramen inte skapar tydliga incitament till förändring.

Om de institutionella arrangemangen lämnar gråzoner i ansvarsfördelningen, eller inte ger tillräcklig klarhet i vem som är ansvarig för vissa beslut, kan detta särskilt leda till komplexa och långdragna beslutsprocesser. Detta kan ytterligare förvärras av ett alltför stort beroende av konsensus, även i frågor av förvaltnings- eller ledningsmässig karaktär.

Dessa lärdomar har beaktats vid utarbetandet av det aktuella initiativet, särskilt när det gäller behovet av att säkerställa en tydlig och effektiv styrningsram som kan stödja Eurojusts operativa uppdrag.

1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Även om förslaget kräver ytterligare resurser utöver de resurser som ingår i kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034, är behovet av att stärka Eurojusts kapacitet fullt motiverat mot bakgrund av EU:s framtida säkerhetsbehov. Ytterligare resurser krävs för att säkerställa att Eurojust kan hålla jämna steg med nya och alltmer komplexa former av brottslighet, samarbeta effektivt med sina partner, upprätthålla kontinuiteten mellan brottsbekämpande åtgärder och rättslig uppföljning samt, ytterst, uppnå reformens mål. Dessa överväganden måste beaktas på vederbörligt sätt i förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram, i syfte att säkerställa att tillräckliga resurser tilldelas Eurojust inom den framtida budgetramen.

De anslag som ska tilldelas byrån i nästa fleråriga budgetram är vägledande och omfattas av överenskommelsen om den fleråriga budgetramen. De bör integreras i byråns bidrag på grund av den permanenta karaktären hos de uppgifter som tilldelas genom detta förslag och kommer i förekommande fall att kompenseras genom en motsvarande minskning av ett relevant programanslag under samma rubrik i den fleråriga budgetramen. Om en kompenserad minskning blir nödvändig kan de medel som anslås till byrån behöva revideras genom det årliga budgetförfarandet.

1.5.5 *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Översynen av den rättsliga ram som reglerar Eurojust syftar till att stärka byråns operativa bidrag till förebyggande och bekämpning av grov gränsöverskridande brottslighet, samtidigt som det säkerställs att resurserna används på det mest

effektiva och proportionella sättet. Vid bedömningen av de tillgängliga finansieringsalternativen har särskild uppmärksamhet ägnats åt byråns förmåga att hantera nya uppgifter genom intern omorganisation, omprioritering och effektivitetsvinster, i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Eurojust har redan gjort betydande ansträngningar för att omfördela de interna resurserna i syfte att maximera den operativa verksamheten. Detta har bland annat inneburit en omfattande omfördelning av personal- och budgetresurser från administrativa funktioner och stödfunktioner till operativ verksamhet som är direkt kopplad till rättsligt samarbete, samordning av utredningar och lagföring samt stöd till medlemsstaterna i komplexa gränsöverskridande ärenden. Vid det här laget har Eurojust nått gränsen för intern omfördelning av personal.

Byrån har genomfört dessa omfördelningar samtidigt som den, så långt dess kapacitet har medgett, har upprätthållit kontinuiteten och kvaliteten i centrala företagstjänster, såsom styrning, säkerhet, dataskydd, informationsteknik, mänskliga resurser och ekonomisk förvaltning. Detta gäller trots återkommande påpekanden från revisionsrätten om förseningar i betalningar, som huvudsakligen berott på resursbrist och genomförandet av Summa, som en av de tre pilotbyråerna. Effektivitetsvinster har uppnåtts genom effektivisering av interna arbetsflöden, ökad digitalisering av administrativa processer, stärkt samarbete inom byrån samt optimering av stödstrukturerna. Dessa åtgärder har gjort det möjligt för Eurojust att stärka sitt operativa fokus trots att det inte har skett någon motsvarande ökning av antalet tjänster i tjänsteförteckningen eller av de finansiella anslagen.

Inom ramen för den nu aktuella översynen kommer byrån även fortsättningsvis att aktivt behöva söka möjligheter till ytterligare effektivitetsvinster och intern omfördelning där detta är möjligt. Detta omfattar fortsatta insatser för att optimera balansen mellan administrativa och operativa utgifter, förenkla förfaranden samt utnyttja synergier som följer av den digitala omställningen och det organisationsöverskridande samarbetet. Sådana åtgärder kommer även fortsättningsvis att genomföras på ett sätt som säkerställer byråns förmåga att uppfylla sina rättsliga skyldigheter samt sina skyldigheter på områdena styrning, cybersäkerhet, dataskydd och ansvarsskyldighet.

Samtidigt visar bedömningen att möjligheterna till ytterligare omfördelning i grunden är begränsade. Den betydande omfördelning av resurser som byrån redan har genomfört har minskat den administrativa kapaciteten till nivåer som ligger nära de minimikrav som krävs för efterlevnad och stöd. Ytterligare överföringar av resurser från administrativa till operativa funktioner, om de genomförs utan motsvarande förstärkning, skulle riskera att påverka hållbarheten, resiliensen och den efterlevnaden av lagstiftningen inom byråns stödstrukturer, särskilt på områden som omfattas av ökande reglerings- och säkerhetskrav.

Mot denna bakgrund kommer effektivitetsvinster och intern omprioritering även fortsättningsvis att vara en integrerad del av byråns förvaltningsmodell. Dessa åtgärder kan dock inte ensamma fullt ut absorbera den ytterligare arbetsbelastning och de högre operativa förväntningar som följer av det reviderade mandatet. Den föreslagna finansieringsstrategin bygger därför på en balanserad bedömning som kombinerar fortsatta interna effektiviseringsåtgärder med behovet av att säkerställa att byrån har tillräcklig operativ och teknisk kapacitet för att effektivt genomföra målen i den reviderade förordningen. På så sätt ska Eurojust kunna hålla jämna steg med EU:s bredare rättsliga och säkerhetsmässiga sammanhang.

1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period 2028–2033,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☐ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☐ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ via genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☒ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden
- ☒ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten
- ☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Genomförandet av Eurojusts reviderade mandat kommer att övervakas och rapporteras i enlighet med den befintliga ram som gäller för decentraliserade byråer, samtidigt som hänsyn tas till den särskilda operativa karaktären hos byråns verksamhet inom området straffrättsligt samarbete. Former för uppföljning och övervakning ska syfta till att säkerställa transparens, ansvarsskyldighet, sund ekonomisk förvaltning och effektiv prestationsmätning i förhållande till de mål som eftersträvas genom den reviderade förordningen.

I enlighet med byråns styrningsram kommer Eurojust regelbundet att rapportera om genomförandet av sin verksamhet genom sina årliga och fleråriga programplaneringsdokument, framför allt det samlade programplaneringsdokumentet, som integrerar strategisk planering, årlig verksamhetsplanering och resursplanering. Det samlade programdokumentet kommer att fastställa operativa mål, förväntad output, prestationsindikatorer och resursfördelning i samband med genomförandet av det reviderade mandatet. De framsteg som görs i förhållande till dessa mål kommer att bedömas och rapporteras årligen genom den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten. Detta gör det möjligt för direktionen, Eurojusts kollegium, kommissionen (GD Rättsliga frågor), Europaparlamentet och rådet att övervaka genomförandet, effektiviteten och den operativa ändamålsenligheten.

Uppföljningen kommer även att bygga på etablerade mekanismer för intern kontroll och prestationsstyrning, däribland regelbunden rapportering från den administrativa direktören till direktionen samt externa revisioner och utvärderingar av byråns verksamhet, inklusive genomförandet av dess interna processer för riskhantering. När det är lämpligt kommer nyckelprestationsindikatorer och kvalitativa bedömningar att vidareutvecklas för att fånga effekterna av det förstärkta operativa stöd som administrationen tillhandahåller de nationella enheterna och, där det är lämpligt och möjligt att mäta, de nationella rättsliga myndigheterna. Detta gäller bland annat samordningen av gränsöverskridande utredningar och lagföring, verktyg för rättsligt samarbete, digitaliseringsåtgärder och stöd i komplexa brottmål.

Extern tillsyn kommer även fortsättningsvis att säkerställas i enlighet med den tillämpliga finansiella och institutionella ramen. Eurojusts räkenskaper och underliggande transaktioner kommer särskilt även fortsättningsvis att omfattas av årlig extern revision av Europeiska revisionsrätten, i enlighet med den budgetförordning som gäller för decentraliserade byråer. Byrån kommer också fortsatt att omfattas av det årliga förfarande för beviljande av ansvarsfrihet som genomförs av Europaparlamentet på rekommendation av rådet. Dessutom kan kommissionen genomföra utvärderingar av förordningens genomförande och ändamålsenlighet i enlighet med principerna för bättre lagstiftning och de bestämmelser om utvärdering som finns i den rättsliga ramen.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

I denna finansieringsöversikt för rättsakt ingår en ökning av bidraget till byrån för nästa period 2028–2034. Ökningen syftar till att säkerställa tillräckliga resurser för

de nya verksamheter som följer av det reviderade mandatet och som ska genomföras i enlighet med lagstiftarens och berörda aktörers förväntningar. De ekonomiska resurser och personalresurser som krävs för att utföra dessa uppgifter kommer att ingå i EU:s bidrag till byrån och i den totala personaltilldelningen till byrån inom ramen för det årliga budgetförfarandet. Kommissionen kommer inom ramen för dess övervakning av decentraliserade enheter att tillämpa sina respektive kontrollstrategier för dessa utgifter. Dessutom beviljar Europaparlamentet varje budgetår, på rekommendation av rådet, ansvarsfrihet för varje EU-byrå för genomförandet av dess budget. Detta förfarande gäller även för byrån.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Genomförandet av Eurojusts reviderade mandat kommer även fortsättningsvis att stödjas av en kraftfull ram för intern kontroll, utformad för att säkerställa att transaktionerna är lagliga och korrekta, att den ekonomiska förvaltningen är sund och att risker hanteras effektivt. Med utgångspunkt i erfarenheterna från tidigare programplaneringsperioder har byrån identifierat och redan förbättrat ett antal operativa och administrativa processer där komplexitet, fragmenterade förfaranden eller striktare lagstadgade krav ökat felmarginalerna eller lett till ineffektivitet. Särskild uppmärksamhet har därför under åren ägnats åt att förenkla arbetsflöden, tydliggöra ansvarsområden och stärka kontrollmekanismer inom områden som omfattar driftsutgifter, upphandling, bidrag, informationshantering och digitala samarbetsverktyg.

De åtgärder som införts har syftat till att hantera grundorsakerna till tidigare identifierade risker och potentiella felkällor. Byrån har särskilt arbetat med att förenkla och standardisera finansiella och administrativa förfaranden, bland annat genom ökad användning av harmoniserade mallar, tydligare operativ vägledning, effektivare kontrollprocesser och ökad digitalisering av arbetsflöden, inklusive användning av e-signaturer. Dessa åtgärder har minskat risken för att regler tillämpas på olika sätt och har förbättrat möjligheten att spåra och granska transaktioner. Parallellt fortsätter Eurojust att stärka personalens medvetenhet och förmåga att säkerställa efterlevnad genom riktad utbildning, uppdaterad intern vägledning och stärkt samordning mellan operativa, juridiska, finansiella och interna kontrollfunktioner.

För verksamheter som bedöms medföra högre inneboende risk på grund av sin operativa känslighet, komplexitet eller ekonomiska påverkan kommer byrån även fortsättningsvis att tillämpa förstärkta förhands- och efterhandskontroller som står i proportion till den identifierade risknivån. Detta omfattar förstärkta kontrollförfaranden, riskbaserat urval, stärkt tillsyn och riktad övervakning av känsliga transaktioner och operativ stödverksamhet. Rekommendationer från tjänsten för internrevision, erfarenheter från genomförda utvärderingar och slutsatser från externa tillsynsorgan, däribland Europeiska revisionsrätten, kommer även fortsättningsvis att användas i den kontinuerliga förbättringen av byråns kontrollmiljö. Dessa åtgärder syftar till att säkerställa att den förstärkta operativa roll som föreslås i den reviderade förordningen genomförs på ett ekonomiskt sunt, regelrätt och resiliellt sätt.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Eftersom genomförandet av förordningen huvudsakligen sker genom direkt förvaltning och genom byråns egna operativa och administrativa strukturer, förväntas kostnaderna för kontroller i huvudsak vara koncentrerade till byrån. Kontrollrelaterade utgifter avser främst ekonomisk kontroll, upphandling och avtalshantering, informationssäkerhet, efterlevnad av dataskyddsregler samt ekonomiska förhands- och efterhandskontroller som är integrerade i de finansiella och operativa arbetsflödena. Bedömningen av kontrollkostnaderna bygger på befintliga administrativa och finansiella förvaltningsstrukturer samt erfarenheter från tidigare genomförandecykler och årliga förfaranden för beviljande av ansvarsfrihet.

De totala kostnaderna för kontrollerna bedöms stå i proportion till den ekonomiska omfattningen av de medel som förvaltas och den särskilda riskprofil som är förknippad med byråns verksamhet. Vissa kontrollfunktioner medför nödvändigtvis relativt höga administrativa kostnader på grund av den känsliga operativa miljö där Eurojust verkar. Detta omfattar bland annat hantering av uppgifter om operativt samarbete, säkert informationsutbyte, stöd till rättslig samordning samt efterlevnad av föränderliga krav på cybersäkerhet och dataskydd. Därtill kan byråns relativt specialiserade verksamhet och den begränsade omfattningen av vissa poster för driftsutgifter minska möjligheterna till stordriftsfördelar jämfört med EU:s större utgiftsprogram. Samtidigt innebär resursbegränsningar och avsaknaden av betydande ytterligare administrativ kapacitet att byrån behöver tillämpa ett riskbaserat och målinriktat förhållningssätt till kontroller. Fokus ska ligga på områden med högre inneboende risk, medan förfaranden med lägre risk så långt som möjligt ska förenklas och effektiviseras.

I enlighet med tillämpliga principer för intern kontroll inom unionen strävar byrån efter att hålla den förväntade felnivån under väsentlighetströskeln på 2 %, både vid betalning och vid avslutandet. Detta mål stöds genom förstärkta förhandskontroller, riskbaserade efterhandskontroller, kontinuerliga övervakningsmekanismer och regelbunden tillsyn. Förenklingsåtgärder som införs inom ramen för den reviderade ramen, däribland standardiserade förfaranden, ökad digitalisering samt tydligare operativ vägledning och styrning, förväntas ytterligare minska risken för fel som beror på förfarandemässig komplexitet eller inkonsekvent tillämpning av regler. Byråns förmåga att upprätthålla en hög grad av kontrollsäkerhet samtidigt som den hanterar ökande operativa krav är dock fortsatt beroende av att det upprätthålls en lämplig balans mellan förstärkning av den operativa kapaciteten och minsta nödvändiga administrativa och kontrollmässiga kapacitet. Det kommer därför att vara nödvändigt att kontinuerligt följa upp kontrollramens ändamålsenlighet och proportionalitet under hela genomförandeperioden.

2.3 **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Eurojust kommer även fortsättningsvis att tillämpa den befintliga ramen på EU-nivå och byrånivå för att förebygga, upptäcka och korrigera bedrägerier, korruption, intressekonflikter och andra oriktigheter. Översynen av förordningen ändrar inte byråns skyldigheter på detta område. Eurojust kommer därför att upprätthålla en omfattande miljö för intern kontroll och bedrägeribekämpning som bygger på principerna i EU:s budgetförordning, den ram för intern kontroll som gäller för decentraliserade byråer samt kommissionens strategi för bedrägeribekämpning.

Förebyggande åtgärder omfattar bland annat tydlig åtskillnad mellan arbetsuppgifter, systematiska förhandskontroller av finansiella förfaranden och upphandlingsförfaranden, riskbaserade kontroller, hantering av intressekonflikter, säkra och spårbara finansiella arbetsflöden, åtgärder för att öka personalens medvetenhet samt obligatoriska krav på etik och efterlevnad som gäller för all personal och utstationerad personal.

Byrån kommer även fortsättningsvis att samarbeta, när så är lämpligt, med Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (*Olaf*), Europeiska åklagarmyndigheten (*Eppo*), inom ramen för deras respektive befogenheter, samt Europeiska revisionsrätten.

Befintliga mekanismer för rapportering, revision och utredning kommer att fortsätta att gälla fullt ut. Detta omfattar interna rapporteringskanaler och åtgärder för skydd av visselblåsare i enlighet med EU:s relevanta rambestämmelser. Eurojust kommer dessutom även fortsättningsvis att regelbundet bedöma bedrägerirelaterade risker inom ramen för sina processer för riskhantering för verksamheten och vid behov anpassa riskreducerande åtgärder, särskilt på områden som rör upphandling, bidrag till gemensamma utredningsgrupper, informationsteknik, externa kontrakt och utgifter för operativt stöd.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
2	[E.07100700]	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			Nummer	2						
GD: /			År	År	År	År	År	År	År	TOTALT Budgetram 2028–2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Driftsanslag										
Budgetpost	Åtaganden	(1a)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalningar	(2a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Budgetpost	Åtaganden	(1b)	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalningar	(2b)	0	0	0	0	0	0	0	0
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁶⁷										
Budgetpost		(3)								0
TOTALA anslag för GD /	Åtaganden	=1a+1b+3	0	0	0	0	0	0	0	0
	Betalningar	=2a+2b+3	0	0	0	0	0	0	0	0

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

⁶⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

[Byrå]: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
<i>Budgetpost: E.07100700 / Bidrag från EU-budgeten till byrån</i> <u><i>Tidigare överenskommelser om medverkan som införlivats i den ordinarie budgeten</i></u> ⁶⁸	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763
Budgetpost: E.07100700 / Bidrag från EU-budgeten till byrån <u>Extra resurser som begärs för det nya mandatet</u> ⁶⁹	2,988	6,454	9,086	12,077	16,689	17,382	18,476	83,152
Total ökning av EU:s bidrag till byrån i samband med det nya mandatet	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915
<i>Budgetpost: E.07100700 / Bidrag från EU-budgeten till byrån</i> <u><i>REFERENSSCENARIO: Kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034</i></u> ⁷⁰	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	506,520
<i>Budgetpost: E.07100700 / Bidrag från EU-budgeten till byrån</i> TOTALT	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

* De anslag som ska tilldelas byrån i nästa fleråriga budgetram är vägledande och omfattas av överenskommelsen om den fleråriga budgetramen. De bör integreras i byråns bidrag på grund av den permanenta karaktären hos de uppgifter som tilldelas genom detta förslag och kommer i förekommande fall att kompenseras genom en motsvarande minskning av ett relevant programanslag under samma rubrik i den fleråriga budgetramen. Om en kompenserad minskning blir nödvändig kan de medel som anslås till byrån behöva revideras genom det årliga budgetförfarandet.

⁶⁸ Införandet av överenskommelser om medverkan i bidraget från EU:s budget till Eurojust uppvägs av en motsvarande minskning av anslagen för de respektive program från vilka dessa avtal tidigare finansierats. **Ökningen påverkar därför inte den övergripande budgetplaneringen.**

⁶⁹ Siffrorna på denna rad begärs **utöver den planerade budgetplaneringen.**

⁷⁰ **Förslaget till flerårig budgetram för 2028–2034 presenteras i 2025 års priser.**

			År	År	År	År	År	År	År	TOTALT Budgetram 2028–2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
TOTALA driftsanslag (inklusive bidrag till decentraliserade byråer)	Åtaganden	(4)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalningar	(5)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program			(6)	0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för RUBRIK <2.> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalningar	=5+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

			År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalningar	(5)	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för rubrikerna 1–3 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
	Betalningar	=5+6	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Administrativa utgifter”
------------------------------------	---	---------------------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: /		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
• Personalresurser		0	0	0	0	0	0	0	0
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT GD /	Anslag	0	0	0	0	0	0	0	0

TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0	0	0	0	0	0	0	0
---	---------------------------------------	---	---	---	---	---	---	---	---

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT Budgetram 2028–2034
TOTALA anslag för RUBRIK 1–4	Åtaganden	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

3.2.8 Beräknat personalbehov och beräknad användning av anslag vid ett decentraliserat organ

* De anslag som ska tilldelas byrån i nästa fleråriga budgetram är vägledande och omfattas av överenskommelsen om den fleråriga budgetramen. De bör integreras i byråns bidrag på grund av den permanenta karaktären hos de uppgifter som tilldelas genom detta förslag och kommer i förekommande fall att kompenseras genom en motsvarande minskning av ett relevant programanslag under samma rubrik i den fleråriga budgetramen. Om en kompenserad minskning blir nödvändig kan de medel som anslås till byrån behöva revideras genom det årliga budgetförfarandet.

Personalbehov (heltidsekvivalenter)

Siffran inom parentes (+n) anger ökningen från föregående år, dvs. antalet anställda som rekryterats under innevarande år.

Totalt **+87 extra heltidsekvivalenter** under nästa fleråriga budgetram planeras, plus stabilisering eller anställning av 16 heltidsekvivalenter som Eurojust har anställt för att genomföra projekt som bygger på överenskommelser om medverkan.

Byrå: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	4 (+4)	8 (+4)	13 (+5)	19 (+6)	28 (+9)	36 (+8)	36 (+0)
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	0 (+0)	2 (+2)	3 (+1)	4 (+1)	4 (+0)	4 (+0)	4 (+0)
Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)	4 (+4)	10 (+6)	16 (+6)	23 (+7)	32 (+9)	40 (+8)	40 (+0)
Kontraktsanställda	0 (+0)	4 (+4)	8 (+4)	12 (+4)	16 (+4)	20 (+4)	20 (+0)
Utsända nationella experter	0 (+0)	6 (+6)	15 (+9)	21 (+6)	25 (+4)	27 (+2)	27 (+0)
Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter	0 (+0)	10 (+10)	23 (+13)	33 (+10)	41 (+8)	47 (+6)	47 (+0)
TOTAL personal (utöver budgetplaneringen)	4 (+4)	20 (+16)	39 (+19)	56 (+17)	73 (+17)	87 (+14)	87 (+0)
Personal som anställts/stabiliserats med medel från (tidigare) överenskommelser om medverkan – <i>tillfälligt anställda (AD)</i>	11 (+11)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)	11 (+0)
Personal som anställts/stabiliserats med medel från (tidigare) överenskommelser om medverkan – <i>kontraktsanställda</i>	5 (+5)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)	5 (+0)
TOTALT Personal som anställts/stabiliserats med medel från (tidigare) överenskommelser om medverkan	16 (+16)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)	16 (+0)
Totalt antal anställda för förslaget	20 (+20)	36 (+16)	55 (+19)	72 (+17)	89 (+17)	103 (+14)	103 (+0)

<i>REFERENSSCENARIO: Kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034⁷¹</i>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	141	141	141	141	141	141	141
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	110	110	110	110	110	110	110
<i>Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)</i>	251	251	251	251	251	251	251
Kontraktsanställda	18	18	18	18	18	18	18
Utsända nationella experter	24	24	24	24	24	24	24
<i>Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter</i>	42	42	42	42	42	42	42
TOTAL personal (referensscenario)	293	293	293	293	293	293	293

<u>TOTAL personal (reviderad Eurojust)</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	156	160	165	171	180	188	188
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)	110	112	113	114	114	114	114
<i>Delsumma tillfälligt anställda (AD + AST)</i>	266	272	278	285	294	302	302
Kontraktsanställda	23	27	31	35	39	43	43
Utsända nationella experter	24	30	39	45	49	51	51
<i>Delsumma kontraktsanställda och utsända nationella experter</i>	47	57	70	80	88	94	94
TOTAL personal (totalt)	313	329	348	365	382	396	396

⁷¹ Personalnivå före ikraftträdandet av den reviderade förordningen, på grundval av de godkända tjänsterna för 2026. Den planerade budgetplaneringen utgår från att Eurojusts personalstyrka förblir oförändrad.

Anslag som täcks av bidraget från EU-budgeten i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Byrå: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT 2028–2034
Rubrik 1: Personalutgifter utöver den planerade budgetplaneringen	0,388	1,892	4,286	6,777	9,289	11,682	12,776	47,090
Rubrik 2: Infrastruktur och driftsutgifter utöver den planerade budgetplaneringen	1,900	3,300	3,100	3,300	5,200	3,500	3,500	23,800
Rubrik 3: Driftsutgifter utöver den planerade budgetplaneringen	0,700	1,262	1,700	2,000	2,200	2,200	2,200	12,262
TOTALA anslag som täcks av EU:s budget utöver den planerade budgetplaneringen	2,988	6,454	9,086	12,077	16,689	17,382	18,476	83,152
(Tidigare) överenskommelser om medverkan som införlivats i den ordinarie budgeten (Alla avdelningar)	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763
Kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2028–2034	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	72,360	506,520
TOTALA anslag som täcks av EU-budgeten	80,457	83,923	86,555	89,546	94,158	94,851	95,945	625,435

Översikt/sammanfattning av personal och anslag (i miljoner EUR) som krävs för förslaget/initiativet vid decentraliserade byråer

Byrå: Eurojust	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTAL T 2028–2034
Tillfälligt anställda (AD + AST)	15 (+15)	21 (+6)	27 (+6)	34 (+7)	43 (+9)	51 (+8)	51 (+0)	51
Kontraktsanställda	5 (+5)	9 (+4)	13 (+4)	17 (+4)	21 (+4)	25 (+4)	25 (+0)	25
Utsända nationella experter	0 (+0)	6 (+6)	15 (+9)	21 (+6)	25 (+4)	27 (+2)	27 (+0)	27

Totalt antal anställda (som krävs enligt förslaget, inklusive personal som anställts/stabiliserats genom tidigare överenskommelser om medverkan)	20 (+20)	36 (+16)	55 (+19)	72 (+17)	89 (+17)	103 (+14)	103 (+0)	103
Anslag som täcks av EU-budgeten	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915
Anslag som täcks av avgifter (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Anslag från medfinansiering (i tillämpliga fall)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag (som krävs enligt förslaget)	8,097	11,563	14,195	17,186	21,798	22,491	23,585	118,915

3.2.9 Översikt över de överenskommelser om medverkan som integrerats i budgeten

Eurojust får finansiering för följande överenskommelser om medverkan:

Projekt	Varaktighet	Budget under hela löptiden (miljoner)	Heltidsekvivalenter/år	Motpart	Projektets syfte
Euromed Justice	4 år	6 000 000 € (cirka 1,5 miljoner ÅB BB)	6,5	Europeiska kommissionen – GD MENA	Projektet syftar till att stärka det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och sydliga länder inom grannskapspolitiken (Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Palestina och Tunisien).
Sirius-projektet	3 år	1 475 622 € (cirka 0,492 miljoner ÅB BB)	4	Europeiska kommissionens tjänst för utrikespolitiska instrument	Projektet syftar till att förbättra gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis genom att tillhandahålla kunskap och verktyg till offentliga myndigheter och underlätta deras samarbete med tjänsteleverantörer i hela världen.

WB CRIM JUST	4 år	6 000 000 € (cirka 1,5 miljoner ÅB BB)	5	Europeiska kommissionen – GD ENEST	Projektet syftar till att stödja operativt samarbete, bland annat genom gemensamma utredningsgrupper, mellan länderna på västra Balkan och mellan dem och EU:s medlemsstater. <u>Genom kommissionens genomförandebeslut C(2025) 4066 final av den 24 juni 2025 finansierade kommissionen en treårig fas II av projektet, med början den 1 januari 2027, med en budget på 6 miljoner euro för västra Balkan och 3 miljoner euro för det östliga partnerskapet.</u>
ICPA	13 månader	5 000 000 € (cirka 4,617 miljoner ÅB BB)	12	Europeiska kommissionen – GD ENEST	Centrumet syftar till att stärka det internationella rättsliga samarbetet för att säkerställa ansvarsskyldighet för aggressionsbrott mot Ukraina.
IMPNA	4 år	3 000 000 € (cirka 0,750 miljoner ÅB BB)	3	Europeiska kommissionen GD INTPA	Projektet syftar till att bidra till insatser för rättvisa och ansvarsskyldighet för de allvarligaste internationella brotten genom att stärka samarbetet mellan det civila samhällets organisationer och nationella myndigheter som utreder och lagför de allvarligaste internationella brotten i både EU-länder och länder utanför EU.

De uppgifter som utförs inom ramen för överenskommelserna om medverkan för följande projekt har på ett stabilt sätt integrerats i byråns mandat. Från och med det år då den reviderade förordningen träder i kraft kommer den finansiering som för närvarande erhålls genom dessa överenskommelser om medverkan att integreras i Eurojusts budget. Motsvarande ökning av EU:s bidrag till Eurojust för denna verksamhet uppvägs av en motsvarande minskning av anslagen till respektive program. Till följd av detta förblir den övergripande budgetplaneringen oförändrad.

De resurser och den personal som sammanfattas nedan ingår i tabellerna ovan, där EU:s bidrag till den decentraliserade byrån anges.

<u>Projekt/årsbudget</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTAL T 2028– 2034
Sirius-projektet	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	0,492	3,444
ICPA	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	4,617	32,319
TOTALA bidrag	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	5,109	35,763

<u>Projekt/personal</u>	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTAL T 2028– 2034
Sirius-projektet	4	4	4	4	4	4	4	4
ICPA	12	12	12	12	12	12	12	12
TOTALT personal (tillfälligt anställda + kontraktsanställda)	16	16	16	16	16	16	16	16

EuroMed Justice, WB CRIM JUST och IMPNA, som inrättats på ad hoc-basis och som kräver att uppgifter utförs utanför Eurojusts mandat, kommer att fortsätta att genomföras på grundval av överenskommelser om medverkan.